

3
**VALERIANI MAGNI
CHRISTIANA ET
CATHOLICA
DEFENSIO.**

*Adversus
Societatem JESU
Heresi, vel Atheismo infectam.*

ANNO M. DC. LXI.

Clama ne cesses, quâsi tuba
exalta vocem tuam, & annuncia
populo meo delicta ipsorum, & do-
mus Jacob peccata ipsorum, illi quo-
tidie me requirunt, & vias meas scire vo-
lunt, veluti gens, quæ justitiam facit, &
jus Dei sui non relinquit, sed vae nobis conse-
quentibus pulvillos pro axillis brachiorum
populi, & parantibus confibulas pro capite
cujusq; stature ad venandum animas. Ecce
Deus lacerabit confibulas vestras, ut eripiat
populum suum a manu vestrâ, neq; sint am-
plius in manu vestra prædæ. Isa. Cap.

58. Ezech. Cap. 13.

*Lectori Christiano Theophilus
Salutem.*

*Mnes homines ,
Lector Christiane ,
qui de rebus alienis
consultant ab odio, ami-
citiâ, irâ, atq; miseri-
cordiâ vacuos esse decet.
Haudfacile animus ve-
rum providet, ubi illa officiunt: ait Cæ-
sar * apud Salustium, necuerum à fal-
so discernere promptum, si oculis glau-
coma objectum. Sed animus, qui
hæc scribenda dictat, integer est, nec
odio ringitur, nec studio fertur, ab u-
troq; immunis. Christianus sum, quem*

A 2

* M: p. 32.

quem profiteor vitâ, doctrinâ, moribus, & Magistro Christo proximum diligere didici, cujus vitia, si tolli nequeant, tolero, modò non Christiani cætus Ordinem interturbent. Nec ideò omnes & singulos ex societate Jesu scripto hoc condemnatum eo, inter quos aliquos reperiri certum habeo, qui societatis corruptos mores, & passim pietatis titulo perpetrata crimina horrent, & detestantur, & qui societati nomen dantes magis Jesu socii esse, quam audire contendunt, non omnes effrenata & prava corripuit dominandi libido, quæ nullis porrò nec legum divinarum, nec humanarum vinculis coerceri potens effert se vel adhæresin vel ad Atheismum : Memini annis superioribus magni nominis Theologum ex eâdem societate Viennam venisse, qui postquam negotiorum suorum causâ aliquot dierum moram, & per hanc morum sociorum suorum periculum

riculum fecisset, non magis stupentis quam indignantis ritu ita in familiari colloquio dixit: quantum discrimen intercedit inter nostros patres, & Viennenses, scilicet nostri sunt Jesuitæ sine adjecto, & Viennenses sunt Aulici Jesuitæ, ut quidem collegii Viennensis Janitor majorem fastum, suiq; authoritatem præferre mihi videatur, quam Rector noster. Ita ille: de quibus nullus mihi sermo, quos amo, & societatem, quæ morum integritate conspicua, virtutumq; studio insignis colo, & suspicio: at societatem, quæ à primo foundationis suæ instituto descivit, quæ à virtutibus Majorum degeneravit, quæ atrocissimis sceleribus polluta, quæ leges cum civiles, tum canonicas pro privatâ societatis, & ejus, quod conferre opportunitate ad libitum conculcat, quæ hæreseos crimine infecta, vel Atheismum profitetur, hanc inquam societatem perstringo, infector, con-

demno illâ libertate, quæ Christiano homini non indecora, nec à lege divinâ interdicta, quin condicta, & concessa est: Præcipit Christus à virtute vel disciplinâ Christianâ deflectentem privatâ admonitione * ad melioris vitæ frugem reducere, qui si iteratæ commonitioni, aut etiam correptioni pertinaciter refragetur, Ecclesiæ denunciandus venit, à quâ puniendus: Denunciavit societatem Hæresi, vel Atheismo infectam Tribus summis Pontificibus Urbano VIII, Innocentio X. & Alexandro VII. jam Ecclesiam Christianam moderanti Valerianus Magnus Celeberrimus Ecclesiæ Catholicæ Theologus, an denunciationem secuta morum emendatio, vel vitæ correctio? tantum abest, ut societas ad pristinam vitæ Ecclesiasticæ disciplinam redire, & scandalosam, improbamq; vitam deserere contenderit, ut factam denunciationem

neq;

* Matth. Cap. 18. v. 15. 16. 17.

neq; attenderit, vitia', quæ amat, defendendo, & malens eadem potius cum discrimine totius status Ecclesiastici ad confusionem Ecclesiæ excusare, quam excutere: *desperata nempe est ejus plaga,** nec salutis spes, donec integra consistat: dilaceranda est, secanda, enecanda: Tabæ correptum membrum omne corpus inficit, ni Medici industriâ amputetur: redundat, & perniciosius in universam tandem societatem malum, nisi quod pravum, & scelestum, maturo consilio divellatur: an fortè adversum? & æger indignatur ferro, quod sævit, gratulatur tamē, quia sanat nec minor cedit fructus post sectionem societatis, nisi quis totam societatem esse perditam malit, sed malum! Jacet societas prostratæ penè valetudinis, & universum corpus deterrimis, iisque periculo plenis vitiorum morbis laborat, ut à summo capitis vertice usq; ad

plantam pedis nihil in colume, vegetumq; videre fit. Superfunt ab interiori parte, quæ delitescunt, adhuc membra salva, quæ sanitati tuendæ media quærunt, nec adsequuntur tabe sensim per omne corpus serpente, nec quis conferendæ sanitatis curam apponit, nec consilium init, veritus morbi temporum diuturnitate vires firmiores esse, quam quæ priori vigori restitui porro possint, ejusq; vehementiam eò usq; increvisse, ut omnem Medicinam respuat, & si quæ etiamnum spes sit salutis, illam ab extremis, desperatisq; mediis petendam, quæ vix in hoc genere morbi tentanda, nisi cum periculo, quod quia metuunt omnes, nemo ægram societatem accedit, ægritudine indies invalescente, & quæ tandem suis finibus haud contenta conterminos, vicinos, & agnatos pestilenti morum contagione polluit: agnoscunt morbi vehementiam universi, & fatentur,

con-

conclamantq; pro Medico & Mediis,
 societatem esse secandam, nisi demum
 ipsa ruat summo cum exitio, aliosq;
 sternat, alios trahat in perniciem. Hæc
 una est omnium vociferatio, invocan-
 tium Medici subsidium, quod ut con-
 ferret, accurrit Valerianus Magnus non
 ad ægotantem, vis enim morbi vehe-
 mentior erat, ut nec Medici conspe-
 chum sustineret, quid igitur ageret? De-
 texit nuper Nobilissimus Digbæus exi-
 mium arcanum, cujus beneficio quod-
 vis quamvis absentis vulnus curari pos-
 sit, hoc naturæ beneficium imitatus
 Valerianus pessimè adfectæ societati
 Medicinam eminus propinat, tollendo
 morbo admodum salutarem, verum,
 stomachus adeò corruptus erat & pra-
 vorum humorum immodicâ copiâ
 turgebat, ut potionem Medicam non
 solum non admiserit, sed & cum bile
 eructaverit, hinc, quod commune est
 ægrorum vitium, ut morbos, quò per-
 nicio-

niciofiores, & magis propter contagio-
 vem invîsi cautius occulere ament, so-
 cietas morbi magnitudinem dissimu-
 lans, delibatâ tamen Medicinâ irritata
 phreneticæ instar furit, fævit, insanit,
 cognitoq; Medico totius morbi acer-
 bitatem & virulentiam adscribit, an
 merito? Planius do, & spectandum
 Medicum: Valerianus Magnus inter
 Catholicos Ecclesiastici ordinis profi-
 tetur Cappucinum, quod genus vitæ
 rigidum & austerum decimo quinto
 ætatis suæ anno amplexus, in eoq; per
 58. annos inculpatam, Christianoq;
 homine dignam vitam ducens durat;
 doctrinâ est Theologus non vulgaris,
 sed facilê præsentis, & si invidia verbo
 absit præcedentis ævi primus, agnovit
 olim viri hujus doctrinæ sublimitatem
 Theologica sorbona Parisiensis & su-
 spexit, expertus est Valerianæ Theolo-
 giæ soliditatem Nigrinus Acatholico-
 rum doctissimus, & cessit: Profapiâ est
 Comes

Comes qui ex illustrissimâ Comitum
 de Magnis Familiâ oriundus: hujus tan-
 ti, & admirandi viri fama omnem
 Christianum orbem pervasit, & impe-
 ratorum, Pontificum, Regum, & Prin-
 cipium gratiam conciliavit, hinc fa-
 ctum, ut vel invitus à Monasticæ vitæ
 tranquillitate, cui potissimam suæ vi-
 tæ partem consecravat Christianus Pla-
 to, revocatus profanas functiones obi-
 re, & in Aulis summorum Principum
 versare visus fuerit, neq; verò ejus vi-
 tam referre hic animus est, inferenda
 potius in Annalibus Ecclesiastici; Notius
 est, quam ut referam Urbani VIII. Ro-
 mani Pontificis & inter Pontifices do-
 ctissimi magnum de Magno judicium,
 quo nomine in gravissimis negotiis ex-
 pediendis Valerianum adhibere sem-
 per voluit. Haud diversum fuit Divi
 Ferdinandi II. qui Valeriani operam an-
 magis expetiit, aut expertus est in con-
 ciliatis nuptiis inter Vladislaum IV.

Poloniæ Regem & Cæciliam Renatam
 Austriacam ? quæ autem Ulladislao
 serenissimo Regi de Valeriano steterat
 sententia, testatum facit, vel una episto-
 la ad Urbanum VIII. perscripta quâ
 prædictus Rex Valeriano Cardinalatus
 dignitatem acquirere contendit, ac
 præter difficultatem adquisita fuisset,
 nisi jam tum societas Jesu invidiâ & o-
 dio adversus Valerianum flagrans im-
 petrandæ dignitati obicem posuisset,
 quid in Aulis Galliæ Regis, Ducis Sa-
 baudia, & Germaniæ Principum ege-
 rit ? quæ virtutis, doctrinæq; inusita-
 tæ specimina ediderit ? quantum ejus
 præsentia famam præviam non minue-
 rit, sed auxerit ? ubiq; in confesso est:
 Verum, quod superest, majorem admi-
 rationem meretur, & viro immortali-
 tatem gloriæ parit : dum nimirum
 publicis muneribus defungeretur, vo-
 cationis suæ, cui se peculiariter esse de-
 stinatum rebatur, partes obeundas
 nullas

nullas omittebat, quin tanto studio, &
 industriâ animiq; indefessi contentio-
 ne peregit omnes, ut laborum ejus fru-
 ctum etiamnum experiatur Germania:
 Ille enim Urbe Pragensi à Saxone Ca-
 ptâ, ac Patribus societatis in fugam se
 proripientibus non ad fugiendum, sed
 ad fugam sistendum animum adjecit,
 in fide nutantes servavit, dubios fir-
 mavit, universos animavit: ille ad
 normam Apostolicæ institutionis sac-
 co perâq; amictus, superioris Austriæ
 pãgos, vicos, oppida peragravit non
 sinè capitis sui discrimine, cum illi ru-
 sticorum furor immane vulnus ad co-
 piosam sanguinis effusionem infligerit,
 pertinaciter resistentibus fidei Christi-
 anæ præcepta tradidit, & communi-
 cavit: ille spectante Vladislao Rege
 cum Bartholomæo Nigrino acerrimo
 Antagonistâ congressus victoriâ penes
 eum stante; ille coram sacrâ Congre-
 gatione de propagandâ fide Romæ gra-
 vissi-

vissimam, & nervosis rationum momentis instructam orationem habuit, quâ movit, & pervicit, ut nova exorta, & ad morum, virtutumq; confusione, Viennæ, & Pragæ propagata Jesuitissarum societas Apostolicâ Autoritate dissolveretur, & everteretur: hæc quidem merita tanta sunt, ut si quæ dignitas in Hierarchiâ Romanâ Ecclesiasticâ fulgeat, illi omninò conferenda veniat: sed occurrit, quod Matthæus Commemorat * Christum servatorem nostrum *obivisse totam Galilæam docentem in synagogis, & prædicantem Evangelium Regni, & sanantem quemvis morbum & quemvis languorem in populo*, pro quibus omnibus beneficiis Judæi * Benefactorem coelestem apprehenderunt, illuserunt, & in faciem ejus conspuerunt, atq; cum discipulus non * sit *supra*

* Cap. 4. v. 23.

* Cap. 27. v. 29.

* Cap. 10. v. 24.

præ Magistram neq; servus præstantior Domino, si ipsum Dominum vocaverunt Beelzebub, haud mirandum, si Valerianum virum de Ecclesiâ Romanâ maximè meritum propter immensos exantlatos labores, propter asiduam in Ecclesiâ Dei navatam operam non beneficiis, sed maleficiis, non honore, sed contumeliis, non præmio sed supplicio, non dignitate, sed carcere adficiant illi ipsi, quorum finis & totum studium vergere perhibetur *ad maiorem Dei gloriam*, de his jam olim Christus suis discipulis, dum illos novam legem promulgatum mitteret, vaticinatus est * *quod illos ex suis synagogis eiecaturi sint & interfecaturi gratum opus se præstare, aut oblationem offerre Deo arbitrabuntur*. Hæc nimirum est temporum nostrorum in statu Ecclesiastico iniquissima conditio arte, & malitiâ societatis parata, ut virtuti præmii loco poena intente-
tur,

* Joh. cap. 16. 2.

tur, & qui benè de Universa Catholica Ecclesià merenter, noxiam mercedem referant. Causam quæris : Autore Ignatio viro sancto, & servo Dei fundata est societas, quæ sanctitate, & doctrinæ præstantiâ illustris brevissimo tempore tanta incrementa coepit, ut universam Europam imo & Americam, Orientisq; partes occuparit adspirante præsertim divini numinis gratiâ, cujus gloriam unicam propugnatum, & propagatum ibat, at postquam divinæ gloriæ Zelus degeneravit in societatis extollendæ privatum studium, virtutes, & morum candor abiêre in foedissima vitia, & humanæ dominationis quæsitâ instrumenta, nec modi defuerê gliscentem intrâ viscera dominandi libidinem exerendi præsentem imperatorum, Regum, Principum gratiâ acquisitâ per divulgatam, & ubiq; percrebrescentem sanctitatis, & raræ doctrinæ famam quâ societas dexterrimè usa, quo-

quorumlibet animos fraudulentâ pietatis specie deceptos venata in sui devotionem, & sanctitatis cultum attraxit & quemadmodum primi societatis fundatores unicam Dei gloriam tueri, & propalare contenderunt, sic hi primorum fundatorum successores (quales cum hoc sæculo coeperunt) non *maior* Dei gloriam propagare, sed *ad maiorem Dei gloriam* quæ societatis privatam dominationem promoveat, omnia sua consilia, omne studium, & actiones multiplicandis Collegiis conferebant, nec curæ reliquum erat, quam bona Collegia, sed quam multa: Confer viros, quos societas sæculo præterito tulit cum iis, quos ætas nostra vidit, & societatem in eo temporis statu sanctitate morum, & doctrina claruisse, his nostris annis defloruisse deprehendes: *alia* scilicet *fuerê* * quæ societatem transactâ ætate Magnam & claram

* Caro apud salus.

ram fecêre, quæ societati hodiernæ nulla sunt, domi industria & pietas, foris justus Zelus, animus in lege divinâ promulgandâ liber, neq; delicto neq; libidine obnoxius, pro his societas habet *morum luxuriam* atq; avaritiam, publicè proficitur egestatem, privatim possidet immensam opulentiam, laudat paupertatem, sequitur divitias, quibus bonis malisq; artibus inhiat, atq; per corruptam docendi methodum, ad ignaviam universos invitat. Inter bonos, & malos nullum discrimen est, omnia virtutis præemia in societate ambitio, & aulica agendi dexteritas obtinet, neq; mirum, ubi ex societate quisq; præmiorum spe illectus aut honoris Aulæcismo consilium addicit & vitam, ubi domi ambitioni & societati prorogandæ, foris pecuniæ, & gratiæ servit, eò fiat, ut vitiorum impetus irrumpat in virtutibus vacuum societatem, & ex magnâ coram Deo parva, ex pulcherrimâ, turpissima, ex societate Jelu desinat in societatem Baalam

laam : Equidem mirari subiit, societatem Jesu cœtum olim sanctum Deoq; gratum, scholam morum, doctrinæ, & eruditionis nutricem, Ecclesiæ Romano-Catholicæ firmissimum Columnen mutatam esse in societatem pravam, gentem Deo adversam, disciplinæ Ecclesiasticæ violatricem, ignorantia, & scholasticæ ignavia propagatricem, Ecclesiæ Catholicæ dedecus, & scandalumquin stupendum magis, quomodo *obscuratum * sit aurum, mutatus color optimus? quomodo qui puriores erant nive, nitidiores lacte, jam obscurior nigredine sit Forma eorum? nec cognoscuntur invicis, concreta est cutis eorum cum osse ipsorum, aret, & est similis ligno, nisi memorandum nobis Deus exemplum posuisset in populo Israelis, quia Deo olim adsumptus propter transgressionem, præceptorum divinorum, & pollutionem cum cæteris nationibus facta est* vinca

* Lament. Ierem. Cap. 4. v. 1. 7. 8.

vinea acerba, gens Deo inimica: Nec alia est tantæ, & tam stupendæ Metamorphoseos in societate Caula, quam post abdicatum Zelum divinum sub magno titulo *ad maiorem Dei gloriam* sensim subingressa, & sensibilibiter propagata dominandi ambitio, quæ initium dedit, & causam omnium Malorum. Hinc disciplinæ Ecclesiasticæ corruptela, virtutum constitutionumq; contemptus, & vitiorum incrementum hinc divinæ legis observantia reducta ad profanæ utilitatis privatum societatis usum, sacramentorum administratio inservit administrando commodius societatis imperio, peccatorum confessio seu privatum cujusq; conscientiae scrutinium viam parat consilia quævis abdita & sensus coeterum tectos penetrandi ad promovendos Jesuiticæ dominationis terminos, hinc simulatæ pietatis instituta exercitia, opportuna ad congerendas opes, & viduarum pia-

rum

rum invadendas possessiones, nova & varia in solis societatis Ecclesijs probata precationum, devotionumq; officia excogitata pro jurisdictione in omnem Christianum populum arrogandâ, & si quæ reliqua penes cæteros Monasticos Ordines, sustollendâ, hinc illâ sexcentis dolis consutæ artes dexterè agendi in Aula ad aucupandos Imperatorum, Regum, Principum favores, eorum verò, qui minores gentium Dii sunt, vanâ, vel certâ spe inescandos animos, hinc illa tantâ industriâ, & quotidianis Curis parata, & paranda in omnes potestas promovendi vel dimovendi, extollendi, vel sustollendi, hinc deniq; nihil tam sanctum societati, nihil tam expressè lege Divinâ, aut jure Cæsareo, aut Pontificio, aut privatis Constitutionibus interdictum, quod urgente ambitione ac stimulante dominationis libidine non violare, seu verborum æquivocationibus distinguere

ere, vel callidè interpretari, vel dexterè
declinare, vel si omnium horum nihil
sufficiat, sceleratè temerare, & concul-
care attentat : in tantem licentiam
ambitio immanis & omni statui tum
politico, tum Ecclesiastico dominandi
quæsitum studium societatem evexit,
Ut pro societate vel stabiliendâ, vel *ad*
majorem Dei gloriam prorogandâ leges
cum divinas, tum humanas, naturales,
& positivas offendere non horreat, nec
est quod dominantem societatis liber-
tatem orbi Christiano non minus scan-
dalosam, quam perniciosam coërceat
aut lascivientem castiget, siquidem his
annis malis artibus tiaras, & sceptrâ
suæ societatis imperio subjecit, Cæsare-
amq;, & Pontificiam sublimitatem a-
gnosceret vel potius colere cogat socie-
tatis soliditatem a nullâ potestate loco
movendam, aut concutiendam, quod
si quis vel in ipsâ societate conscientia
metu inductus, aut divino Zelo provo-
catus

catus, aut extrâ societatem constitutus
 societatis libidinem cohibere, ambitio-
 nem detrahere, injustitiam arguere,
 corruptos mores damnare, Ignatii, &
 Majorum Constitutiones objicere, Con-
 gregationum decreta exhibere, & scele-
 ribus patrands obstare ausus, ne porro
 obstet pænâ, carcere, exilio, veneno,
 morte tollere, malum! piaculo jam in
 Atheismum prolapsa societas nequa-
 quam ducit, quin hæc omnia patrat
ad majorem Dei gloriam; An hæc fig-
 menta, aut animi odio ringentis, vel
 societati infensi dicteria sunt? minimè,
 provoco ad annos superiores quibus
 quidam tum ex ipsâ societate, tum ex-
 trâ illam Viri Magni, & morum sancti
 moniâ, eruditionisq; excellentiâ specta-
 biles conscientiam urgente religione
 societatem ab erroribus ad prius insti-
 tutum, & melioris vitæ frugem revo-
 care consilium inierunt illo eventu,
 quem non ignorant ex ipsâ societate

non

non pauci, nominare possem, qui ante aliquot annos mihi de hâc ipsâ consultâ societatis corruptæ reformatione postquam ausus virorum proborum in lucem protractus est, eorundem infelicem à societate intentatum exitum commemoravit, sed notior est qui celari possit, Melchioris Inchoffer exitus, qui seu vitæ probitatem seu eruditionis præstantiam spectes, eximius, quod idem concilium accesserit, consiliumq; tulerit reformandæ societatis, carceri Mediolanensi inclusus vitam finiit an fâto, an dolo? Caspar autem Schoppius vir à functionibus, quas illustres in Aulis Cæsaris, Regisq; Hispaniæ obivit, celebris, ut & eruditiori literaturâ, quas persecutiones, quas adversitates, & ex his mortem subivit? Inferente societate, cum reformandæ societatis consilium, operamq; suam vir probus, & integer addixisset, sed quid his commendandis multum immoror, quæ societa-

tis impunè peccandi licentia scelerum
 enormitate obliteravit, vel superavit,
 novissimum exemplum præbet Valeri-
 anus Magnus, cujus nomen, si vel au-
 diam, societatem de jero & detestor:
 Vir iste Magnus integer, scelerisq; pu-
 rus, vitæ inculpatae, sub primis adole-
 scentia suæ annis Mundo, & ejus stu-
 dio abrenunciat, generis sui nobilita-
 tem in contemptam vilitatem commu-
 tat, Christoq; hortanti parens, Paren-
 tes, Consanguineos, honores, dignita-
 tes linquit, rigidissimam vitæ rationem
 init, in eâq; à 15. anno ætatis ad ex-
 tremum senium 73. annorum gaulapi,
 seu griseo sacco indutus in summâ pau-
 pertate, & rerum omnium inopiâ,
 vitam afflictam, & tenuem duxit, illis
 etiam ad admirationem qui professio-
 nem vitæ ejusmodi damnant: in hac
 vitâ quid agit? quid profitetur? do-
 mi vacat Orationibus ac divinis con-
 templationibus, foris erudit ignoran-

tes, fidei Christianæ præcepta tradit, errantes in fide reducit, heterodoxos verè, & fideliter instituit tantà industriâ, & labore, tanto Christianæ pietatis affectu, ut sanguinem etiam suum profundere, quem profudit, non dubitaverit, hic Vir videt in Ecclesiâ Dei grassantem societatem dictam à Jesu, dicendam à Baal, notat defectus enormes, conspicit graves errores, tuetur immania scelera, sentit hinc secutura mala totam Ecclesiam ex societate in hæresim, vel Atheismum prolapsâ: Itaque Valerianus erigitur, provocatur, stimulatur, consilium, operamq; impendere societati scandalosæ reformandæ, aut si non sustineat, excindendæ, & quia penes Romanum Pontificem omnis in Ecclesiasticos potestas & jurisdictio residet, societatem hæresi, vel Atheismo infectam eidem denunciat consulturus Ecclesiæ, & anticipaturus imminencia rerum discrimina: quod

*cum audisset Societas * Valerianum denunciationem summo Pontifici fecisse, seq; hæreseos, vel Atheismi condemnasse, misit Societas nuncium ad Ernestum Landgravium Hassiæ, qui diceret: sic faciant Diis & sic pergant, ut eodem tempore accipias vices tuæ denunciationis, & vita tua hæreseos crimine notetur, sicut Societatis à te notata fuit & confestim Societas manus in illum mittens apprehendit, & in Carcerem detrussit, ubi expetebat apud se mori, ac dicebat: satis est nunc Deus, accipe animam meam, non enim sum melior majoribus meis, sed cum ibi pernoctaret, ecce verbum Dei ad eum, quod dixit ei: quid tibi hic est Valeriane? Qui dixit illi: planè Zelo affectus sum per Dominum Deum exercituum, eò quod dereliquérît fœdus tuum Societas Jesu, altaria tua in profanos usus convertit, & servos tuos persecuta est, carcere, exilio, veneno: Cumq; ego re-*
B 2 *lictus*

* 3. Reg. Cap. 29. v. 1. 2. 4. 9. 10.

lictus sum solus, etiam querit vitam me-
am, ut carceris squalore vel itineris Ro-
mani longà molestiâ auferat eam: sed
Dominus Deus exercituum justus vin-
dex scelerum causam suam non deferet,
*notumq; faciet * se esse Deum in Ecclesia,*
& Valerianum ejus servum, qui in ejus
verbo fecerit res omnes istas, quiq; non
tam conscientiae vi adactus, quam mu-
nere quo defungitur, inductus, & sum-
morum Pontificum canonibus com-
pulsus, denunciationem Romano Pon-
tifici significaverit, & hanc legi divinae,
naturali, atq; Pontificiae conforma-
tam esse sequenti opere demonstro sine
irâ, sine studio, eo solum nomine, ut
Valeriani Magni famam Genere, Vir-
tute, Moribus, Doctrinâ, vitâ clarissi-
mam, & per orbem Christianum plau-
sibiliter celebratam, jam verò pravis
societatis artibus iniquissimè tradu-
ctam, & in contumeliam tractam ab
omni

* 3. Reg. C. 18. v. 36.

omni injuriæ notâ salvam, fartam, testamq; tuear, quamvis credam Valeriani partam virtute existimationem illustriorem esse, quam cui societas quibuscunq; etiam dolis & technarum machinis tenebras offundere, aut cujus claritatem à primis annis ad extremam ætatem inter virtutem, & doctrinam radiantem offendere possit : propugno tamen Christianæ pietatis officio non tam provocatus, quam commonefactus, & societatem, quam Valerianus Magnus sedi Apostolicæ Hæresi, vel Atheismo infectam esse denunciavit, Ego universo Orbi Christiano eandem esse hæresi, vel Atheismo infectam spectandam do. quod felix, faustum, bonum, fortunatumq; sit, & cedat ad majorem Dei omnipotentis gloriam, quam solam, & unicam Christianus ego propugnatum, & propagatum ire intendo. Cedat etiam ad majorem totius Ecclesiæ Romano-Catholicæ incolu-

columitatem, felicitatem, quam Ego
eius obedientissimus, & fidelis Filius in-
primis opto, quæro, procuro societate
Jesu Hæresi, vel Atheismo infectâ refor-
mandâ aut exscindendâ

Argumentum defensi- onis Catholicæ.

DEnunciavit Valerianus Magnus
Romano Pontifici & sacre
Congregationi de propagandâ
fide societatem Jesu Hæresi, vel
Atheismo esse infectam. Hæc denun-
ciatio Valeriano infelicitè cessit, cum
jussu pontificis assiduis Jesuitarum ex-
postulationibus provocati contrâ o-
mnem judicii ordinem non citatus, non
rogatus, non auditus, ui adhibitâ ex
Monasterio Viennensi extractus, in car-
cerem detrusus, militum manu septus,
&

& custoditus sit, an juste? **examinare**
necessarium est: Nec enim quodlibet
 imperium superioris æquum, quod
 ipsum certis limitibus coërcetur &
 quamvis indulgentiâ Imperatorum,
 vel potius conniventiâ romani Ponti-
 ficis sacerdotium evaserit in Politicum
 Principatum, neq; tamen ejus autori-
 tas eâ sublimior assurgere potest, cuius
 gratiâ ad illud dignitatis fastigium e-
 vecta est, maximè cum * Pontificalis
 apex imperatoriæ Potestati insit, atq;
 quemadmodum in temporalibus Im-
 periis, & omnibus juribus mundanis,
 Christus, & Apostoli * in terris impe-
 ratori subditi fuerunt, ita quoq; Ponti-
 fices Romanos eorundem successores
 subjici debent, adeòq; cum & ipsi Im-
 peratores fateantur, * vocem dignam
 esse Majestate regnantis legibus se alli-
 gatum

B 4

* 12. dist. 1. Clericus. * 11. Q. 1. C. Mag.
 * L. digna 4. C. de Legib. L. imperfecto
 3. C. de Test. L. 23. ff. de legibus 3.

gatum profiteri, majusq; imperio esse legibus submittere principatum: Neq; igitur Romanus Pontifex legibus exemptum se esse volet, nec contendet, quibus societatis humanæ compages firma consistit, & conservatur: ea propter cum in apprehensione, & captivitate Valeriani Magni plura intercedant, quæ an jure an injuria peracta, & quâ potestate administrata sint? noscere necessariû sit, Ego universa pro rei dignitate singulatim pertractabo, & primum quidem ex quibusdam a societate paucos ante annos actionibus editis eandem hæresi, vel atheismo esse infectam comprobabo, Deinde, quæ inquisitione egent, & probâ super administratam justitiam cognitione, ordine recensebo.

Factum.

O Eniponte (sunt verba Casparis Schoppij) Serenissimi Principi
Leo-

Leopoldo Archiduci Jesuitæ persuaserant ex usu tum ipsius, tum reipublicæ futurum, si consiliarij, Cubicularij, omnesq; omninô Aulæ ejus familiares solis Jesuitis utantur confessariis, nec ad Franciscanos, aut aliarum familiarum Religiosos, veniæ, & absolutionis à peccatis petendæ causâ accedendi jus habeant: & Archidux, qui a Jesuitis à puero educatus, eorumq; assiduis blanditiis delinitus fuerat, plus æquo obnoxius jam suis edixerat ut confessionis peccatorum faciendæ Causâ ad neminem, nisi ad Reverendos Patres Societatis Jesu se conferre animum inducerent. Sed cum pleriq; loci Equestris homines id ferrent indignissimè, ac sine circuitione testarentur, se potius Aulam istam missam facturos, quam ut tale servitutis jugum ferendum animabus suis imponi paterentur, Archidux tandem veritus, ne res Romanam renunciata magnæ sibi foret

invidiæ, quasi qui existimationem aliorum Religiosorum ludum omnibus, jocumq; facere nihil pensi haberet, satis habuit magnoperê suis confirmare, obsequiî minimê vulgaris loco sibi futurum, si sua sponte Jesuitas potius, quam alios conscientiarum arbitros sibi deligerent.

Nec reliquarum Aularum praxis ab Oenipontanâ discrepat societate in id unum annitente, ut omnium conscientiis imperet, Unde societatis monopolium: annis superioribus Divus Ferdinandus III. justis de causis motus remotis Jesuitis ex Capuccinorum ordine sacerdotem suæ conscientiae moderandæ admovere decrevit, quod ne contingeret, societatis patres omnem, quod ajunt lapidem movêre ut à cæpto consilio Cæsaris animum revocarent. Sed unius Imperatoris conscientiam regere haud sufficit, nisi & omnium aulicorum, eorumq; qui
Aulam

Aulam comitantur, animos peccatis
expiarent : hinc Avancinus Jesuita
Viennensis in hoc unum dies penè, &
noctes impendit, ut cum Nobilitate
Academicâ quæ Viennæ copiosa afflu-
it, totius Aulæ ministros, & Urbis co-
lonos suæ jurisdictioni spirituali per
confessionem subjiciat, nec satis, Prin-
cipum, Comitum, Baronum, omnis
conditionis Virorum Conjuges, &
Gynecæum Avancini artibus capta
gratulantur conscientiae suæ onus co-
ràm illo deponere, accurrunt ad unum
omnis ordinis, sexus, ætatis spirituali
servituti sese mancipientes Avancino ce-
lebrante nundinatione.

Ex Facto deductæ Propositiones.

1. Jesuitæ Leopoldo Archiduci men-
tiuntur ex usu ejus, & Reipublicæ
futurum, si Aulæ ministri apud

**Societatis Patres peccata confite-
rentur.**

**2. Jesuitæ Leopoldum Archiducem
decipiunt, ejus probitate abu-
tentes.**

**3. Jesuitæ confessionis sacramen-
tum societatis privatae utilitati
sacrilegè accommodant.**

**4. Jesuitæ reliquis Romanæ Eccle-
siæ Ordinibus infamiam concilia-
ant, eorundemq; existimationem
detrahunt.**

**5. Jesuitæ confessionem peragere
in solâ societate præcipiendo toti
aulæ Oenipontanae scandalum
activum præbent.**

**6. Jesuitæ aulæ Oenipontanae mi-
nistris occasionem dant sacra-
mentum**

mentum confessionis negligendi,
aut contemnendi.

7. Jesuitæ poenitentium confessiones adhibent in privatum societatis administrandæ usum.

Probatio I.

*Quod Societas Jesu hæresi, vel
Atbeismo sit infecta.*

FActo subjunxi propositiones evidentes, ex quibus illationes depromo idoneas denunciationi Valeriani Magni demonstrandæ.

Jesuitæ Leopoldo Archiduci perhibent, ex usu tum ipsius, tum Reipublicæ futurum, si omnes aulae ministri ex societate conscientiarum arbitros sibi sumant.

Qui

Qui verò perhibent ex usu tum
 Archiducis, tum Reipublicæ
 futurum, si omnes aulæ ministri
 ex societate conscientiarum
 arbitros sibi sumant, illi men-
 tiuntur gravissimè: enunciatio
 quippè falsa, ait Augustinus *
 Cùm voluntate ad fallendum
 prolata manifestum est mēda-
 cium, quod peccatum morta-
 le involvit, nisi fortè societas
 persuasum habeat, credatq;
 suis sacerdotibus, Dum con-
 fitentium peccata excipiunt,
 majorem, pleniorēq; cæteris
 presbyteris à Christo esse colla-
 tam jurisdictionem, aut obti-
 nere facultatem uberiores gra-
 tias impertiendi

Ergo Jesuitæ gravissimè mentiun-
 tur, quod peccatum mortale invol-
 vit.

Sed

* Lib. de Mendac. Ad Crescen. C. 4.

Sed qui gravissimè mentiuntur,
quod peccatum mortale invol-
vit, non habent intentionem,
seu voluntatem, neq; virtualem
faciendi externum illum actum
sed neq; sacramentum, neq;
saltem id, quod facit Ecclesia,
aut quod Christus instituit.

Ergo Jesuitæ non habent intentio-
nem, seu voluntatem, nec virtualem
quidem faciendi externum illum
actum, neq; sacramentum, nec sal-
tem id, quod facit Ecclesia, aut
quod Christus instituit quia Ecclesia
non committit, & Christus, nō insti-
tuit mendacium.

Ad hoc verò, ut ministri asse-
quantur valorem sacramenti
necessariò requiritur intentio,
seu voluntas * saltem virtualis
non

* Est communis ex Trid. sess. 1. C. 1.
Busenb. Theol. Moral. lib. 6. Tract. 1.
C. 2. dubio 1.

non tantum faciendi exter-
num illum actum, sed sacra-
mentum, vel saltem id, quod
facit Ecclesia, aut quod Christus
instituit.

Ergo Jesuitæ non assequuntur, nec
atingunt valorem sacramenti exci-
piendo poenitentium confessiones,
quorum voluntas, & intentio spe-
tat persuadere ex usu Archiducis,
& Reipublicæ fore in societate con-
fiteri.

Argumentor secundo.

Jesuitæ affirmando ex usu Archidu-
cis, & totius Reipublici fore, si con-
fessiones apud solos patres societa-
tis peragantur, gravissimè mentium-
tur.

Sed qui gravissimè mentiun-
tur non sunt in gratiâ, tan-
quam in peccato mortali exi-
stentes, quod omnem gratiæ
præsentiam excludit secundum
sapi-

sapientem * quod in malitiosam Animam non ingrediatur sapientia, nec habitet in corpore quod subiectum est peccato, quia spiritus S. fugit dolum, & abit, cum advenit iniquitas.

Ergo Jesuitæ non sunt in gratiâ.

Atqui non sunt in gratiâ, & nihilominus confessionis sacramentum administrant * peccant mortaliter.

Ergo Jesuitæ Confessionis Sacramentum administrando peccant mortaliter.

Etenim si peccatum mortale non sit, ut docet societatis Theologus Busenbaum * ubi in confessione mendacium leve committitur circa Res non pertinentes

* Sap. C. i. v. 4. 5.

* Busenb. lib. 6. Tract. 4. l. 3. dub. 2.

Laym. lib. 5. Tract. 1. C. 5.

* Lib. 4. Tract. 4. dub. 3. p. 245.

tinentes, aut nonnecessarias ad sacramentum: v. g. si Historia falsa narretur, peccatum profectò mortale evadet, cum in confessione mendacium grave dicatur circa res spectantes ad sacramentum quale est Archiduci pio velle persuadere conscientiarum exomologesin apud Patres societatis acceptam, plenioram confitentibus gratiam conferre, & hinc non tam ipsi Archiduci, quam omni statui majus commodum proventurum.

Argumentor Tertiò,

Jesuitæ per suadendo Archiduci in usum ejus, & status publici cessurum, si ex societate aulae confessarii constituantur, fallunt in re gravissimâ in sacramento scilicet poenitentiae pii Principis animum.

Qui verò fallunt in re gravissimâ putâ in sacramento poenitentiae pii Principis animum, peccant * mortaliter. **Er-**

* Nav. 25. Trul, lib. 8. C. 47.

Ergo Jesuitæ peccant mortaliter

Argumentor quartò.

Jesuitæ inducendo Archiducem, ejus usum, & rei publicæ esse, si peccatorum confessio Patribus societatis exponatur, poenitentiae sacramentum ad profanos societatis suæ usus trahunt.

Qui verò poenitentiae sacramentum ad profanos societatis suæ usus trahunt, sacrilegium reale committunt, quod est indigna translatio, & administratio sacramentorum* siquidem sacramenta summum locum inter res sacras tenent.

Ergo Jesuitæ inducendo Archiducem, usum ejus & Reipublicæ fore, si peccatorum confessio societatis Patribus exponatur, sacrilegium committunt.

Argu-

* Thomas 22 Q. 99. A 3.

Argumentor Quintò.

Jesuitæ Archiducem impellunt ut
jubeat universos Aulæ ministros Pa-
tres societatis Conscientiæ arbitros
legere, & imposterum abstinere à
confessione faciendâ sacerdotibus
religiosorum Ordinum.

Qui verò impellunt, ut jubeat omnes
Aulæ suæ ministros, ex societate con-
scientiarum arbitros legere, & impo-
sterum abstinere à Confessione facien-
dâ sacerdotibus reliquorum ordinum
illi Ecclesiasticorum Ordinum famæ
bonæ detrahunt, quia detractio est alie-
næ famæ injusta violatio, nominiq; cæ-
terorum religiosorum contumeliam
inferunt, quia contumelia est injusta
honoris diminutio, non possunt autem
non violare famam, & contumeliam
inferre, vetando cæteros sacerdotes
conscientiæ suæ admovere, & præcipi-
endo solis sacerdotibus ex societate

CON-

confitendum esse, cum illud interdictum manifestam occasionem subministret præsumendi Religiosos reliquos aut non esse parî facultate absolvendi instructos, aut si instructi, morum, & vitæ conditione vel quocunq; modo indignos se fecisse, qui pro iudiciis spiritualibus suspiciantur.

Ergo Jesuitæ Ecclesiasticorum Ordinum famæ bonæ detrahunt, eorundemq; nomini contumeliam inferunt.

Sed qui famæ bonæ detrahunt, & nomini spectabili contumeliam inferunt, unde gravis proximi læsio sequitur, quæ advertitur, & si læsio directè non intendatur, peccat mortaliter * patrantq; peccatum mortale contrâ justitiam quod * est levius homicidio, sed gravius

* Busenb. lib. 3. Tract. 6. Cap. 1. dub. 2. N. 12.

* Thomas Q. 73. Art. 3. Trul: C. 10. disp. 24.

furto; gravis autē est Religiosorū læsie,
famā eorū pressā, vel offensā quæ jurisdi-
ctione, & morum sanctimoniā constat.

Ergo Jesuitæ peccant mortaliter,
patrantq; peccatum mortale con-
trā justitiam, quod levius est homi-
cidio, sed gravius functo.

Argumentor sextò.

Jesuitæ mandando peccatorum
confessio societatis solis sacerdotibus
exhibeatur, toti Aulæ Oenipontanæ &
universis, quos mandato illo teneri vo-
lunt, scandalum activum præbent; non
possunt enim non scandalizari, dum
cujusvis libertatem Christianam in ser-
vitutem intolerandam, certo generis
hominum, & illorum quidem maximè
qui propter immodicum audiendi con-
fessiones studium suspecti sunt, obno-
xiam facere improbo nisu satagere de-
prehendunt, cum tamen hi ipsi societa-
tis Patres summam operam navarint
in excutienda obligatione confitend

Baro

Parochis loci, quibus nihilominus non tam ratione Ecclesiasticæ Ordinationis, quam concilii Tridentini cohortatione peccata confitenda esset, unde cum tam potenter, & pertinaciter poenitentium conscientias societatis Patres rimari contendant, cæteris omnibus exclusis, cui non cogitare promptum venit, illos bonos patres confessionibus alium usum soli societati cognitum, & reservatum spectare non sine sacrilegâ sacramenti profanatione, quæ scandalum in animo cogitantis parit.

At qui scandalum activum præbent, mortaliter peccant, quia alteris dant occasionem ruinæ spiritualis *.

Ergo Jesuitæ mandando peccatorum confessio sacerdotibus solis ex
socie-

* Laym. lib. 2. Tract. 3. C. 13. Busenb. Lib. 2. Tract. 3. Cap. 2, Dub. 5. Resol. 1, 5.

societate exhibeatur, mortaliter
peccant.

Argumentor Septimò.

Jesuitæ dum Aulæ Miinistris præ-
cipiunt suis duntaxat Patribus consci-
entiae poenitentis delicta aperiant, oc-
casionem parant poenitentiae sacra-
mentum negligendi, & aspernandi;
nemo enim Aulicorum tam vecors est,
& animo uilis qui illud præceptum Je-
suiticum nullam vim obligandi habere
non cognoscat, nec illo se obstrictum
esse, nec obstringi posse certus, quod si
tamen autoritas aliena jubentis acce-
dat, aut omninò sacramentum poeni-
tentiae potius contemnet, quam ut
suae conscientiae contrà Christianam li-
bertatem vim inferre jubeatur, aut si
pareat, exemplum probum accepturus
ab iis ipsis, qui sacramenti dignitati
detrahunt, magis ut mandato faciat
satis, quam adimpleat facientis munus,
Confessionem politicam, non Christia-
nam

nam peraget, Ac quid? Si prorsus confiteri tergiversetur, an compelli poterit? Ipsi sane Jesuitę passim in Theologiā Morali docent poenitentem non teneri fateri peccatum, ex cujus confessione sacerdotem scandalum accepturum cognoscit, longē minus urgeri poterit ad confessionem illis faciendam, quos sacramentum sacrilegē administrare, & in turpes, illicitosq; profanos usus convertere planum habet ad majus scandalum evitandum.

Qui verò occasionem parant poenitentię sacramentum negligendi & aspernandi, illi mortaliter peccant, siquidem poenitentia altera est post naufragium tabula & secum Deo conciliandi, gratiamq; divinam merendi unica anchora, quam subtrahunt Patres societatis conscientię libertatem in servitutem miserandam.

nec lege divinâ, nec humanâ præceptam commutare volentes.

Ergo Jesuitæ, dum Aulæ Oenipontanæ Ministris præcipiunt, suis duntaxat Patribus, conscientię pœnitentis delicta aperiant, mortaliter peccant.

Argumentor Octavò.

Jesuitæ dum interdicunt Aulæ oenipontanæ Ministris, Confessionem apud cæteros Religiosorum Ordinum sacerdotes peragere, evidenter argui possunt, illos confessionem sacramentalem adhibere in privatam societatis utilitatem.

Sed qui evidenter argui possunt, quod confessionem sacramentalem adhibeant in privatam societatis utilitatem, illi delinquunt adversus decreta pontificia, offendunt sui Ordinis constitutiones, & foveant doctrinam communi Theologorum

gorum sententiæ adversam.

Major propositio secundum omnes
tres partes probatur : Clemens VIII.
Pontifex summus tale decretum edidit :
tam superiores pro tempore existentes,
quam confessarii, qui postea ad superiorita-
tis gradum fuerint promoti, caveant dili-
gentissimè, ne in notitiâ quam de aliorum
peccatis in confessione habuerunt, ad exter-
nam gubernationem utantur.

Claudius Aquiviva societatis Je-
su Præfectus Generalis cavet ne socie-
tatis Confessarii confessione pro admi-
niculo rebus administrandis ancillari
faciant quin potius vetat, & interdicit
ipsoq; usu contrarium observari, tum à
Professoribus publicè, & privatim doceri
præcipit : siquidem humanarum rerum re-
gimen ab hoc sacramento longissimè distat,
ita nullatenus debere ab eâ pendere. Nec
discrepat Theologorum doctrina, qui
adserunt, sacerdotem non posse

notitiâ ex solâ Confessione compa-
ratâ uti in externâ gubernatione,
faciendo aliquid, quod esset omissu-
rus, vel omittendo, quod esset factu-
rus sic Mart ; Del Rio * Bannez *
Sanchez * Lay.*

Qui verò delinquunt adversus
decreta pontificia offendunt sui
ordinis constitutiones, & foveant
doctrinam communi Theologo-
rum sententiæ adversam, illi au-
thoritatem Pontificiam contem-
nunt, peccant mortaliter, & fo-
vent doctrinam scandalosam.

Ergo Jesuitæ Autoritatem Pontifi-
ciam contemnunt, peccant morta-
liter, & foveant doctrinam scanda-
losam.

Do-

* Lib. 6. disp. Mag. l. 2.

* sec. sec. Q. 33. Art. 8. ad finem.

* Lib. 3. de Matr. disp. 16. Q. 1. N. 3.

* Lib. 5. Tract. 26. C. 13.

Docent quippè Theologi societatis suarez* & Busenbaum* Religiosum, qui non tantum non intendat esse sollicitus in observatione regulæ, sed etiam nunquam servet, etiam si facere possit, peccare mortaliter. Sed quis non videt? societatis sacerdotes facile servare posse confessionibus non uti in privata ambitionis usum, modò Christi fidelium cuivis permittant, libertatem sibi legendi ex quocunq; ordine Confessarium, & non spe promotionis, aut metu amissionis officii ad societatem accedere invitent, vel potius compellant.

Insuper Theologus sanchez* affirmat Religiosum, qui frequenter, & ex consuetudine violat Regulam, mortaliter peccare, annon Jesuitæ frequentissimi semper peccatis mortalibus obnoxii

* l. de relig. To. 4. l. 1. Cap. 4. N. 24.

* Lib. 4. Cap. 1. de statib. N. 4.

* Lib. 6. Mor. Cap. 4. N. 8. & 20.

xii, qui contra manifestam regulæ suæ
 prohibitionem, & Pontificios canones
 peccant, tantumq; abest, ut peccati
 loco ducant, ut potius præceptum hoc
 omnibus societatis Confessariis incul-
 cari credam, quatenus omnibus, & sin-
 gulis persuasum eant confessiones solis
 societatis sacerdotibus faciendas,
 fortasse & hoc votum aliquod peculi-
 are est Jesuitis *ad Majorem Dei gloriam?*
 Nosco equidem Bonacinam, * & Bu-
 senbaum asserere quod Religiosus so-
 cietatis Jesu mortaliter peccet, si non
 adhibeat diligentiam in cavendis defe-
 ctibus, ob quos se dimittendum, vel e-
 jiciendum præbet, quid igitur dicen-
 dum erit de totâ societate? quæ ad-
 monita, correpta super suum monopo-
 lium ex confessionibus auditis deductâ,
 monitionibus non paruit, monitiones
 contemnit: an si religiosus incorrigi-
 bilis? ejiciendus secundum ipsam The-
 ologo-

* De Claus, Q. 2.

ologorum sententiam? tota societas
Ecclesiæ Christianæ ejicienda & exter-
minanda est? ita omninò, si correctio-
nem non sustineat.

Conclusio.

Quod societas Jesu hæresi, vel
Atheismo sit infecta.

Quæ hætenus deducta sunt ex
doctrinâ, & Theologiâ Mo-
rali societatis Jesu demonstrata sunt.
accommodata factò Oenipontano:
posset verò quispiam forte dicere, illud
vetustius esse, quam quod hodiernæ
societatis mores perstringere posset,
ita sanè, si mutati, verum hoc Monopo-
lio per omnem societatem nihil fre-
quentius, nihil plausibilius, nihil solem-
nius est pro quo firmando tot, & tam
varia Jesuiticæ pietatis est videre exer-
citia, tot erectas sodalitates, tot insti-
tutas congregationes, inventas gene-
rales communiones, verum tamen cum

neq; monopolium pro voto consolida-
tum illis esse videretur, neq; etiam tan-
ta sit potestas, quam nec Pontifex sum-
mus exercere potest, universum coetum
Christianum urgere solam societatem
pro absolutione à peccatis impetrandâ
accedere, aliis modis, & congruis in-
strumentis uti placuit majori cum fœ-
nore, & minori labore, quibus etiam
sexum fæmineum abusivo sacramenta-
li imperio subdere possent, quem ha-
ctenus peccatorum expiandorum cau-
sa Dominicanos, & Franciscanos adire
ægerimè tulerunt: moliuntur itaq; &
inquirunt, donec adinveniant: Anno
si bene recordor, 48. hujus seculi, pro-
mulgant novam à societate conditam
sodalitatem, dictam Christi agonizan-
tis, quæ uno omnium reliquarum so-
dalitatum privilegia, gratias, favores,
indulta Apostolicâ libertate obtineat,
& in quam transire omnibus, & singu-
lis, quamvis aliis Confraternitatibus
adjun-

adjuncti sint transire integrum, plenumq; sit sine discrimine ætatis, ordinis, sexus, & ne in hac novâ societate quicquam desideretur, auctoritatem conciliant ab Eleonorâ Augustâ Imperatrice pientissimâ, quam fundatricem esse proclamant. Quo quidem adminiculo foeminas hactenus à Monopolio exclusas à potestate Monachorum extraxerunt, suæq; jurisdictioni subjecerunt. Præterire hoc loco non possum, quod ante aliquat annos, dum Viennæ agerem, P. Schilling Celebris ad S. Michaellem in eadem Urbe Concionator mihi retulit de insigni cujusdam Jesuita Zelo, & desiderio quosquos in novam sodalitatem transcribendi: In via fortè obviam sibi habuit Jesuita Dominam quandam (nomina prætereo) quam rogat, quo jam se conferat, tum hæc, ad templum, requirit iterum, utrum sodalitati Agonizantis Christi inscripta sit, & negat, tum Je-

suita exponit patheticè sodalitatìs præ-
rogativam, & excellentiam præ omni-
bus, quæ una omnes favores, & gra-
tias obtineat, quarum compotem se
facere posset solâ nominis sui inscripti-
one, nec illi mirum esse debere tantis
gratiis sodalitatem esse cumulata, quæ
omnium prima sit, & antiquissi-
ma, nempe in ipso die Parasceves à
Christo in cruce pendente & Agoni-
zante fundata, & instituta: ad hæc mu-
lier argutè: Si, *pater* ab antiquitate
argumentum valeat, sodalitatem ad-
huc antiquiorem esse cognosco, insti-
tutionem S. S. Eucharisticæ in postre-
mâ coenâ Dominicâ putâ, quæ die uno
prius, ipso scilicet Jovis condita est
Ita Jesuitæ pharisaicus Zelus à foeminâ
argutè argumentante delusus: Ex
quo equidem patet improbum horum
Patrum studium, & detestabilis cona-
tus in aucupandis omnium animis
semper sub titulo magno & specioso ad
majo-

maiorē Deī gloriā & salutē spiritua-
lem proximorum, sed reverā, testatur
Claudius Aquaviva Generalis Præpo-
situs societatis * quærimus interdum nos
ipsos, & paulatim ad secularia deflectimus,
specie quidem lucrificandi Principes, Præ-
latos, Magnates conciliandi ad divinum ob-
sequium, secularitas, verō & Aulacismus
insinuant in familiaritates, & gratias ex-
ternorum, morbus est in societate & intrā
& extrā periculosus, quia quidam per spe-
ciem proximos lucrificandi multis se vi-
sitationibus implicant, iūq; non modō non
necessariis, sed parum etiam utilibus omnes
in his ita versantur, ut à secularium mori-
bus parum abscedant. Itaq; incumbit
his omnibus hætenus dictis ipsam rei
demonstrationem jam submittere.

Jesuitæ propter mendacia gravissi-
ma cum pernitie Ecclesiæ, & scan-
dalo Christi fidelium, propter admi-
nistrationem sacramentorum non

in gratiâ Dei existentes, propter fallacias gravissimas in sacramentorum usu, propter sacrilegia, propter infamiam religiosis Ordinibus conciliatam, propter data activa scan-
 la, propter inductum sacramentorum contemptum, aut procuratum vilipendium, propter decretorum Pontificiorum transgressionem, Constitutionum prævaricationem & scandalosam doctrinam peccant mortaliter, frequentissimè & ex continua consuetudine sine metu, ut quotidiana praxis testatur.

Sed qui frequentissimè, & ex continua consuetudine sine metu mortaliter peccant præter spem, & signum emendationis, vel correctionis, sunt hæretici, vel Atheismo infecti, qui enim errorem retinet postquam contrarium sufficienter est propositum sive quando scit contrarium te-

neri

neri à reliquâ universali Ecclesiâ
in terris, cui suum iudicium præ-
ferat, sive ex vanâ gloriâ sive li-
bidine contradicendi, ille est hæ-
reticus, ut docent Sanchez * Vas-
quetz Laym: * Busenb. * Et cui
vel Christiano, ut non dicam de
Romano-Catholico non manife-
stum est supradictas propositio-
nes omnes esse tales, quæ doctri-
næ universalis Ecclesiæ adversan-
tur.

Ergo Jesuitæ sunt hæretici, vel A-
theismo quod magis credendum, in-
fecti. Quod erat probandum.

Factum.

Caramuel de Lobkovitz olim
Eminentissimi Cardinalis de Harrach
Archiepiscopi Pragensis in spiritualibus
vicarius, deinde creatus præsul in Mo-
nasterio dicto Emaus ordinis S. Benedi-
cti

Et à montelerrato Vir eximiis, & singularibus à naturà dotibus ornatus, quas ille non in sui ostentationem, sed Ecclesiæ, & Reipublicæ literariæ utilitatem studiosissimè impendit, neq; tamen eisors cæteris melior obtigit, qui graves persecutiones passus, duras adversitates subiit, & iniquissimis titulis per ora hominum traductus operà, & studio eorum quorum ex Christiano affectu munus fuisset virum in Ecclesiâ præclaris laboribus defunctum, plausu, & laudibus prosequi: Coluere sanè Caramuelem, qui ab illo Religione discrepabant: Philippus quidem Harsdorfferus Norimbergensis Patricius & doctissimus in delitiis mathematicis Caramuelis doctrinam, & in omni eruditionis genere raram sapientiam admiratus ornatissimis encomiis extollit: Inclaruit itaq; Caramuel doctrinæ laude per omnem Germaniam atq; Imperatoris, Principumq; gratiam acquirit,

videt

videt societas, sed ægris oculis, unde
insidias struit:

Meminerat verò ausus superio-
ribus annis cœptos desiderato exitu
frustratos fuisse, & Caramuelis mores
sanctiores esse, quam qui detractio-
ne infamiæ nævum contrahere, ejusq; do-
ctrinam puriorem, quam cui hæreseos
crimen imponi posset novis consiliis
animum adponit, subiit fortê ex scri-
pturâ textus * inimicos hominis esse
domesticos ejus, idcirco ab interiori
domus parte Caramuelem adoriri sta-
tuunt: Erat in supra nominato Con-
ventu Pragenli inter cœteros morum
perverforum Monachus, sacerdos qui-
dam hibernus ardelio & homo inque-
ti ingenii, cujus mores societas institu-
to suo idoneos probat, & ad majora
acuit, audit hic, & obedit, tantorumq;
Patrum autoritate nixus facile sibi vi-
ctoriam spondet: posthabito itaq; o-
bedi-

* Matth. 10. v. 36.

bedientiae religiosae voto adversus Præ-
 latum suum insurgit, illi audacter se
 opponit, & plurimum criminum reum
 postulat, lis promovetur, & coram
 Cæsare Leopoldo Augusto agitur, verum
 haud arduum Caramuelem re-
 um facere, adsumpsit partes tuendas
 refractarii Monachi P. Müller Cæsareæ
 Conscientiae Arbiter & moderator, hic
 clientem suum contra Caramuelem
 strenue propugnabat, ejusque causam Cæ-
 sari valide commendat, donec Præla-
 tus refractario suo Monacho, superior
 inferiori, cedere coactus, atque Caramu-
 el vir optimus, cujus probitatem eo ipso
 tempore Francofurti ad Moenum (ubi
 Causa agebatur) Leopoldus Austriae
 Archidux agnovit, & laudavit, di-
 gnitati Prælaturæ renunciare compul-
 sus fuerit, qui unus Jesuitarum erat
 scopus, quem spectabant, ut Caramue-
 lem dignitate exuerent, ut vel sic sine
honore agentem, Germaniæ finibus
 extur-

exturbare possent, nec tamen honore destitutum reliquit Excellentissimus Dominus Comes Pignaranda tum Regis Hispaniæ ad Electionem Imperialem Legatus, jam Regni Neapolitani Pro-Rex, qui Caramuelem secum acceptum in Neapolim Episcopatus dignitate ornavit.

Ex facto deductæ propositiones.

1. Jesuitæ Caramuelem virum probum & integræ vitæ infamarunt.
2. Jesuitæ Caramuelem de hæreseos crimine Romæ accusarunt.
3. Jesuitæ Monachos Pragenses voto obedientiæ obstrictos contrâ suum Prælatum concitarunt, & refractarios foverunt, eorumq;
cau

causam iniquam coram Cæsare
propugnarunt.

4. Jesuitæ Caramuelem sine merito,
aut quâcunq; culpâ Præfulis of-
ficio resignare cöegerunt.

Probatio Secunda.

Quod societas Jesu hæresi, vel Athe-
ismo sit infecta.

Facta omnia societatis se con-
formant ad eandem probationem, ut
patet.

Jesuitæ Caramuelis existimationi,
quæ clara est doctrinâ, vitâ, moribus
detraxêre cum gravi ejus læsione
coram Christiano Orbe.

Qui verò existimationi, quæ
clara est doctrinâ vitâ, moribus
detraxêre cum gravi læsione co-
ram Christiano Orbe illi gravif-
simè

simè peccant, nisi delictum planè sit notorium. *

Ergo Jesuitæ gravissimè peccant.

Argumentor secundò.

Jesuitæ Caramuelem de hæreseos crimine Romæ accusarunt, cujus nunquam convinci potuit, qui nunquam vel suspicionem dedit.

Qui verò de Hæreseos crimine accusarunt cujus nunquam convinci potuit, per accusationem infamare, & innocenti periculum creare contenderunt.

Ergo Jesuitæ Caramuelem per accusationem hæreseos infamar eidemq; innocenti periculum creare contenderunt.

Sed qui aliquem per accusationem hæreseos infamare, eidemque innocenti periculum creare contenderunt in foro interno pec-

*L. sed etsi pupillus § proscribere ff de instit. Actio,

peccarunt mortaliter : *Verbum enim grave*, adserit Angelicus Doctor * *quod notabiliter alicujus famam ledit, & præcipuè in his, quæ pertinent ad honestatem vite, habet rationem peccati mortalis.* Et in foro fori tenentur actione injuriarum : si enim injuriarum teneantur qui convitium effundunt ejus noscendi Reipublicæ non interest; puniaturq; libido, & voluntas injuriandi* quò magis punienda venit tam injuriosa, & infamis accusatio nullis argumentis nec verosimilibus fulcitur.

Ergo Jesuitæ in foro interno peccant mortaliter, & in foro fori tenentur injuriarum.

Ut nihil dicam de extremâ Jesuitarum
ma-

* 2. 2. Q. 73. Art. 2.

* L. aut qui § pen. ff quod vi, aut clàm.

L. Quin etiam si quis ff de Calumni.

malitia, quā per accusationem Viro
piissimo summam calamitatem, imò
si erui quicquam posset, carcerem per-
petuum vel mortem conciliare stude-
bant: Verum Deus non dereliquit justum
*Iſed descendit cum illo in foveam, & libe-
ravit eum, & dedit illi sceptrum regni, &
potentiam adversus eos, qui opprimebant, &
ostendit illos mendaces, qui illum comma-
culaverunt.

Argumentor Tertiò.

Jesuitæ Monachos Benedictinos à
monte ferrato Pragæ induxerunt, ut
se opponerent Caramueli Præsulile-
gitimè electo, & opposcentes contra
votum solemne obedientiæ sine
causâ foverunt, animarunt, & de-
fenderunt coram Leopoldo Cæsare.

Sed qui Monachos Benedicti-
nosa monteferrato Pragæ in-
duxerunt, ut se opponerent Ca-
ramu-

ramueli Præfuli legitimè electo, opposcentesq; contrà votum solemne obedientię foverunt, animarunt, & defenderunt coràm Leopoldo Cæsare, illi directio faciunt peccare in substantiale præceptum obedientię, cui tota ecclesiastica disciplina innititur, illiq; non tam cooperantes, quam primo efficientes sunt causæ peccati mortalis.

Ergo Jesuitæ directio faciunt peccare Monachos in substantiale præceptum obedientię, cui tota Ecclesiastica disciplina innititur, illiq; non tam cooperantes, quam primo efficientes sunt causæ peccati mortalis.

*Monachorem quippè vita subjectionis habet * verbum & disciplinatus, & obedientia * necessario requiritur ad Religio-*
nis

* C. hoc nequaquam Q. 7.

Th. Aq. 22, Q. 186. Art. 5.

nis perfectionem quia votum obedientie
 * est præcipuum inter omnia Religionis
 vota.

Qui autem directo faciunt
 peccare Monachos in substan-
 tiale præceptum obedientie
 cui tota Ecclesiastica disciplina
 innititur, quique non tam coo-
 perantes, quam primo efficien-
 tes sunt causæ peccati mortalis,
 peccant mortaliter, non tam
 quod quisque per alium fieri ju-
 bet, perinde sit ac si ipse fecis-
 set * quam quod is qui occasio-
 nem præbet ruinæ mortalis,
 mortaliter peccet * amplius, si
 ille qui facile potest impedire
 peccatum mortale proximi, &
 ob mali temporalis timorem
 negli-

* l. c. Art. 8.

* L. aut qui § pen. ff. quod vi, aut clam.

* Lay. l. 2, T. 3. C. 13. Bus. L. 2, T. 3. D. 5

negligat, mortaliter peccet. *
 quo gravius peccatum mortale
 patrabit, qui non solum non
 impedit, sed causatur & pro-
 movet nō timore mali téporalis
 evitandi, sed alicujus boni tem-
 poralis nanciscendi spe sive illa
 sit ambitio, sive quaecunq; alia
 libido animi.

Ergo Jesuitæ peccant mortaliter.

Argumentor Quarto.

Jesuitæ conformiter suo instituto pro-
 fitentur peculiariter se à Deo missos
 in succursum Ecclesiæ vindicandæ ab
 erroribus & defendendæ contra o-
 mnes adversos insultus vitæ sanctita-
 tæ, morum præstantia & doctrinâ,

Sed qui conformiter suo insti-
 tuto profitentur peculiariter
 à Deo missos in succursum Ec-
 clesiæ vindicandæ ab erroribus
 & defendendæ contra omnes
 adversos insultus vitæ sanctita-

* Laym. suar. sanc. L. 6. Mor. C. 18. sc,

te, præstantia morum & doctrinâ sunt ex instituto Ecclesiæ Pastores & Antistites animarû.

Ergo Jesuitæ ex instituto sunt Ecclesiæ pastores & antistites animarum.

Sed Ecclesiæ Antistites, & Pastores animarum tenentur etiam cum suo incommodo imò aliquandò vitæ periculo adhibere diligentiam, quam possunt, ut peccata publica & occulta impediant.*

Ergo Jesuitæ tenentur etiam cum suo incommodo, imò aliquando vitæ periculo adhibere diligentiam, quam possunt, ut peccata publica, & occulta impediant.

Sed qui tenentur etiam cum
D suo

* Hurt. Tom. 2. disp. 162. sect. 7. § 60. qui ait esse communem doctrinam Patrum & Theologorum. Busenb. Lib. 2. Tract. 3. Cap. 2. Dub. 4. N. 5.

suo incommodo, imò aliquan-
dò vitæ periculo adhibere dili-
gentiam, quam possunt, ut
peccata publica & occulta im-
pediant, mortaliter peccant, si
omittant, quod tenentur, &
quò magis si diligentiam adhi-
beant, ut peccata publica, &
occulta exerceantur.

Ergo Jesuitæ mortaliter peccant, qui
omittunt quod tenentur, quiq; dili-
gentiam adhibent, ut peccata pub-
lica, & occulta exerceantur: peccata
publica sunt: refractarios Mona-
chos contrâ prælatum animare,
eorum iniquam causam Coràm Cæ-
sare tueri, viros præclaros, & de
Ecclesiâ meritos dignitatibus spoli-
are: peccata occulta sunt homines
certos submittere, qui lites ferant,
qui Consiliarios corrumpant, qui
favores in odia aliorum desinentes
mercentur.

Argu.

Argumentor quintò, ut etiam concedam Caramuelem deliquisse contrâ privatas constitutiones sui muneris, quod falsum, & mendacium est.

Jesuitarum autoritate Monachi Hiberni Caramuelem, quasi delinquentem in rationem sui officii dignitati Præsulatus renunciare coegerunt, id est, si rem dicere velis depofuerunt.

Qui verò Caramuelem quasi delinquentem in rationem sui officii dignitati Præsulatus renunciare cöegerunt, adhibuere propter delictum correctionem, quæ est actus justitiæ per correctionem poenæ, quæ * Monachis subditis non competit.

Ergo Jesuitarum autoritate Monachi hiberni adhibuere propter fictitium delictum Caramuelis correctionem

D 2

tionem

* Th. Aq. 2. 2. Q. 33. Art. 4.

tionem, quæ est actus Justitiæ per correctionem poenæ, quæ Monachis subditis non competit.

At qui auctoritate Jesuitarum adhibere propter fictitium delictum correctionem, quæ est actus justitiæ per correctionem poenæ quæ monachis subditis non competit, usurpaverunt jurisdictionem superiorum sibi non competentem ex voto Obedientiæ, quæ aliena usurpatio trahit peccatum mortale.

Ergo Jesuitarum auctoritate Monachi hiberni contrâ Caramuelem Præsulem dignissimum usurpaverunt jurisdictionem superiorum sibi non competentem ex voto obedienciæ, quæ aliena usurpatio trahit peccatum mortale.

Siquidem, quod docet Theologorum
prin-

princeps * Correctio, quæ est actus iustitiæ per correctionem pœnæ, non competit subditis respectu prælati, sed correctio fraterna, quæ est actus charitatis pertinet ad unumquemq, respectu cuiuslibet personæ, ad quam charitatis actum habemus, si in eâ aliquid incorrigibile appareat: debet verò modus congruus adhiberi, ut scilicet non cum proterviâ, & duritiâ, sed cum mansuetudine, & reverentiâ corrigatur. Verum Angelici Doctoris Theologiam non audit societas, aliam suis moribus conformatam potius imitata, secundum hanc Monachos obedientia voto solvit, contra Prælatum concitat, contumaciam, & morum corruptelam confirmat, iniquitatem causæ defendit, innocentiam offendit, & virtutum merita contemptu, & dedecore onerat.

Argumentor sextò.

Jesuitæ Monachos hibernos contra

D 3

pro-

* 22, Q 33, Art. 4.

proprium Prælatum concitando, eorumq; iniquam causam coràm Cæsare tuendo usq; ad Caramuelis coactam resignationem, peccant ex malitiâ certâ, quæ consistit in proprio motu voluntatis sese moventis ad peccatum cum diuturnitate, & proposito tendente in malum.

At qui ex certâ malitiâ peccant, gravius peccant iis, qui peccant * ex passione, scilicet hi venialiter, illi mortaliter.

Ergo Jesuitæ gravius peccant iis, qui ex passione, qui nempe peccant mortaliter.

Sic enim loquitur Angelicus Doctor l. c. *Peccatum quod est ex certâ malitiâ, est gravius peccatum quod ex passione: primò quidem, quia cum peccatum principaliter in voluntate consistat, quanto motus peccati est propius motui voluntatis tantò peccatum est gravius cæteris paribus. Secun-*
dò,

* l. 2. Q. 78. Art. 4.

dò, quia passio, quæ inclinat voluntatem ad peccandum, cito transit, & sic homo redit ad bonum propositum pœnitens de peccato sed habitus, quo homo ex malitiâ peccat, est qualitas permanens, & ideò qui ex malitiâ peccat, Diuturnius peccat, quod videre est in societate Jesu. Tertiò quia ille, qui peccat ex certâ malitiâ, est male dispositus quantum ad ipsum finem, quò est principium in operabilibus & sic ejus defectus est periculosior, cui per denunciationem Valerianus prævenire, & præveniendò avertere consuluit.

Conclusio.

*Quod Societas Jesu hæresi, vel
Atheismo sit infecta.*

QUæ hætenus per plures argumentationes ex distinctis propositionibus deductæ probata sunt, conclusioni faciendæ in-

servire debent: societatem Jesu hæresi, vel Atheismo esse infectam juxta denuntiationem Valeriani Magni Romano Pontifici factam, jam sic infero.

Jesuitæ propter gravem famæ læsionem gravissimè peccant, & directè injurias inferunt, quod est peccatum mortale, & peccandi sunt non tam cooperantes, quam primò efficientes causæ, atq; ad quod tenentur, omittunt, & omittenda committunt cum peccato mortali, nec non Monachis refractariis procurant jurisdictionem ulurpare contrà Prælatum, quæ subditis non competit, nisi peccato mortali, & peccant ex certà malitià.

At qui propter gravem famæ læsionem gravissimè peccant, directèq; injurias inferunt quod est peccatum mortale, & peccandi sunt non tam cooperantes, quam primò efficientes causæ,
omit-

omittuntq; ad quod tenentur,
 atq; omittenda committunt
 cum peccato mortali, nec non
 Monachis refractariis contrâ Præ-
 latum procurant jurisdictionem
 usurpare quæ subditis non com-
 petit, nisi cum peccato mortali,
 peccantq; ex certâ malitiâ, illi
 pertinaciter insistent pravæ con-
 suetudini mortalitèr peccandi si-
 ne emendationis signo.

Ergo Jesuitæ pertinaciter insistent
 pravæ consuetudini mortaliter pec-
 candi sine emendationis signo.

Qui autem pertinacitèr insistent
 pravæ consuetudini mortaliter
 peccandi sine emendationis sig-
 no, sunt hæresi, aut, si pravam
 mortaliter peccandi consuetudi-
 nem hand reprobendam esse
 ducant societatis gubernandæ
 causâ Atheismo infecti.

D s

Ergo

Ergo Jesuitæ sunt hæresi, vel Atheismo infecti. Quod probandum erat.

*Fæli inter Dominicanos, &
Jesuitas Historia.*

Theologorum Coriphæus Thomas Aquinas in pluribus à se emissis operibus docet Deiparam Virginem quamvis ad summam omnium creaturarum dignitatem à Deo evecta sit, ut Dei Parens colatur, illà tamen acceptà prærogativà à communi peccati originalis reatu non esse exceptam quem omnes, & singuli homines propter peccatum ab Adamo protoplasto commissum contraxere : siquidem sacræ literæ non solum nullam de immunitate Deiparæ mentionem faciunt, quin potius eidem sorti subicere manifestum appareat.

reat. Equidem Apostolus * omnes
 præter Christum in Adamo peccasse,
 affirmat, & Christum humani generis
 Redemptorem & Servatorem esse, per
 omnem scripturam novi Testamenti
 perhibetur, qualis haud esset, si sacra
 Dei parens labe originali exempta fu-
 isset : hanc Angelici doctoris opinio-
 nem ejus alumni Dominicani tuentur,
 imò prout omnem ejus doctrinam ex
 privatis ordinis sui constitutionibus tu-
 eri sub privatione activæ, & passivæ
 vocis tenentur. Verum Joannes Sco-
 tus ex Conventualium sub. S. Francis-
 co Familià Thomæ Aquinatis doctri-
 nam impugnare secum constituit, indè
 factum, ut opinionem contrariam as-
 sumeret, Beatamq; Virginem labe ori-
 ginali nullo modo esse obnoxiam con-
 trà Thomam Aquinatem defenderet,
 quem sui ordinis Religiosi secuti, se-

D 6

quun-

* ad Rom. Cap. 5. v. 12. 18. 1. ad Cor.

15. v. 22.

quuntur eandem cum illo doctrinam,
 interea verò Prædicatorum ordo in Ec-
 clesià Romanà laudabiliter floret ob
 cultum gloriosæ virginis, quem is ex
 instituto promovet, & propagat: di-
 splicet incrementum, & fœlix Domi-
 nicanorum successus societati, quid
 agit? Litem Franciscanorum facit su-
 am, & adversus Prædicatores Dei ge-
 netricem præter omnem peccati no-
 tam conceptam esse acriter propug-
 nat, nec satis opinionem in societatis
 collegiis explicare, nisi ad eandem pro-
 fitendam Pontifices, Imperatores, Re-
 ges, & Principes pertraherentur: at
 quod Pontifex* de Conceptione virgi-
 nis matris nihil sibi à Spiritu Sancto in-
 spiratum esse adfereret, specadunt, non
 conatu: Nam quamvis Romanus Pon-
 tifex utriq; parti silentium Apostolicà
 au-

* Anno 1622. Antonio à Treio Carth.
 Ep. Legat. Philip. III. Hisp. Greg. XV.

autoritate imponeret * serioq; inhibe-
 ret, ne publicæ disputationes super
 Conceptionem instituerentur ad grave
 Christi fidelium scandalum, Jesuitæ pa-
 rum, vel nihil Pontificis interdicti ob-
 servantes, ut coeperunt, Conceptionem
 Virginis sine peccato Originali defen-
 dere pergunt: sic anno superiori Otho
 Schimonski societatis sacerdos, & The-
 ologus Viennensis theses typo publico
 descriptas divulgavit, & in Viennensi
 Universitate defendendas proposuit,
 inter quos Virginem Beatam non so-
 lum sine maculâ peccati conceptam
 esse constanter affirmat, verum etiam
 conceptionem eandem de fide creden-
 dam esse, tanquam indirectum fidei
 articulum audacter, & publicè propu-
 gnat

* Pius V. Extrav. incip. super. sy-
 nod. Trid. sess. 5. Can. 5. Paulus V. An-
 no 1616. & 17. in Gener. Congr. Gre-
 gor. XV. Anno 1622, in Gen. Congr.

gnat Dominicanos incusans gravis ignorantia, qui Thomæ Aquinatis doctrinam, vel non intelligant, vel minus assequantur. Sed hæc extrâ societatem, quæ societatis privatum studium non attingunt, meliora consilia tractanda, unde societatis proventus: adveniunt Jesuitæ Imperatorem Divum Ferdinandum, & pro more indolem ac frontem componunt ad pietatem sub specie Mariani honoris provehendi hortantur ad Cultum Virginis, quem in eo potissimum esse, ut illam citrà peccati Originalis maculam esse conceptam credat, ut credat, suadent, & persuadent, ut cæteri cum Cæsare, mandatum Cæsareum urgent quod impetrant à piissimo imperatore: mox datur mandatum ad omnes hæreditariarum Provinciarum Universitates, quo prohibetur ullus Academicà dignitate ornari, aut ad gradum quemcunq; in quacunq; facultate promoveri non.

emisso

emisso prius juramento Deiparam esse
 sine peccato Originali conceptam: E-
 rat tum Ordo Dominicanos attingens,
 ut ex illorum familiâ quisq; Theologi-
 cæ facultatis Decanus eligeretur, con-
 currunt vota, & eligitur reclamantibus
 Jesuitis qui Dominicanum eligi posse
 negant tanquam electionis incapacem
 nunquam emissurum juramentum de
 conceptione secundum præscriptio-
 nem Cæsaream: ad hæc Dominici
 attoniti decedunt, Cæsarem adeunt,
 & juramenti iniquitatem exponunt,
 atq; vel à juramenti obligatione absol-
 vi, aut sententiam super conceptio-
 nem definitivam à sede Apostolicâ pro-
 nunciari exoptulant, verum quod sedi
 Apostolicæ Spiritus Sanctus hætenus
 nihil insufflasset juramentum facere
 Dominicanorum ordo contrario Cæ-
 sareo Rescripto eximitur: Vident
 itaq; Jesuitæ eventum cæptis consiliis
 non respondentem, alias machinas ad-
 movent:

movent: Tenent Dominicani in Universitate Viennensi Facultatis Theologicæ primam Cathedram ultrâ seculum vi foundationis Universitatis, ne in longius, studiosos Theologiæ, qui Dominicanorum lectiones Theologicas audiebant, commoditatibus, seu ut vocant, Conditionibus, quos, apud Civitatis Cives in educandis eorum liberis habuere, privant, quousq; frequentare abstineant, deindê Ferdinandum Augustum accedunt, cui exponunt Patres Prædicatores in facultate Theologicâ liberali stipendio frui sine publico Juventutis Academicæ commodo, quod Fundatores maximè, & præcipuo spectabant, nec enim esse quempiam, qui illorum lectiones excipiat, præstare, si Cæsarea Majestas stipendii pecuniam meliori usui elocandam concedat, & seminariis atq; Collegiis, ubi juvenus enutritur in litteris, in virtute, & moribus, impendi deinceps Clem-

mentissimè jubeat, præsertim quod Dominicani in suis ipsis conventibus à Majoribus ita instructi sint, & provisi, ut pro privatà suorum informatione stipendiis haud egeant, quæ Universitati specialiter destinata sunt. Audit Imperator & informationi paret, nec difficilis in admittendà Jesuitarum petitione quàm æquam, & Reipublicæ utilem esse Jesuitarum instinctu persuasum habet : At Dominicani properè ad Cæsarem, queruntur injuriam, fassi quidem secularium neminem sui ordinis professores accedere obstante Jesuitarum interdicto, & privatione intentatâ, ut litteræ testantur illorum qui spoliati sunt. Videt piissimus Cæsar, & dissimulat pro suâ Clementiâ, possessionemq; antiquam Dominicanis confirmat. Et hæc, quod veritati consentanea sint, testari possunt Reverendi Patres Franzens Conventus Vinnensis tum Prior, & jam Provincialis,

Vin-

Vincentius Geitter , & Raymundus
Pinsger Theologiæ Doctores & Profes-
sores , ex quibus facti hujus historiam
mihi relataam habeo.

*Ex facto deductæ Proposi-
tiones.*

1. Jesuitæ cum ordinibus Religi-
osorum contentiones agitant, &
promoveant.
2. Jesuitæ Conceptionem B. V.
tuentur cum scandalo Christi
fidelium , & infamiâ familiæ
Patrum Prædicatorum.
3. Jesuitæ decreta Pontificum
contemnunt.
4. Jesuitæ novos articulos fidei
cudunt.

Jesui-

5. Jesuitæ Ecclesiam Romano-Catholicam hæreticis irridendam & contemnendam præbent.
6. Jesuitæ Religiosorum ordines ignorantia acculant, & aspernantur.
7. Jesuitæ sanctorum honori impiè detrahunt.
8. Jesuitæ Cæsaris pietate abutuntur, propriætæt suæt societas utilitate.
9. Jesuitæ Conscientiis Christi fidelium præcepta imponunt, nec à Christo præscripta nec ejus Ecclesiâ probata,
10. Jesuitæ Dominicanos Facultate Theologicâ ejicere intendunt.

11. Jesuitæ Dominicanos Coràm Christiano Orbe infamare contendunt.

12. Jesuitæ Theologiæ studiosis ex intententione nocent.

13. Jesuitæ Cæsari Augusto mentiuntur, & fallaciter informant.

14. Jesuitæ Majorum voluntates infringere præsumunt.

Probatio Tertia.

Quod societas Jesu Hæresi, vel Atheismo sit infecta.

DEnunciavit Valerianus Magnus societatem Jesu hæresi vel Atheismo esse infectam, talem probant, quæ ex ratiocinio deducturus sum, nam

Argu-

Argumentor primò.

Jesuitæ Conceptionem Beatæ Virginis sine peccato Originali publicè, & privatim contrà Dominicanos defendunt ad eorum gravem offensionem, quomodo enim offendi non possent nunquam non Jesuitarum impugnatione agitati, & injuriè traducti? & cæterorum Christi fidelium scandalum.

Qui verò Conceptionem B. Virginis sine peccato originali publicè, & privatim contrà Dominicanos defendunt ad eorum gravem offensionem, & cæterorum Christi fidelium scandalum, illi peccant mortaliter.

Ergo Jesuitæ peccant mortaliter. Major propositio probatur: ait Angelicus Doctor * *Contentionem, quæ importat impugnationem falsitatis cum inordinato modo, esse peccatum veniale, nisi forte*

* 2. 2. Q. 38. Art. 1.

fortè tanta inordinatio fiat in contendendo, quod ex hoc generetur scandalum aliorum, itaq; ex mente Doctoris Contentio in ipsâ impugnatione falsitatis cum scandalo aliorum est peccatum mortale, jam.

Argumentor Secundò.

Jesuitæ contendunt cum Dominicanis in impugnatione Conceptionis B. V. quæ hætenus in Ecclesiâ Romano-Catholicâ secundum Concilii Tridentini, & summorum Pontificum decreta Patrumq; sententias controversa, & dubia est cum offensione Ordinis Predicatorum, & scandalo Christi fidelium.

Qui verò contendunt in impugnatione Conceptionis B. Virginis quæ hætenus in Ecclesiâ Romano-Catholicâ secundum Concilii Tridentini, & summorum Pontificum decreta, Patrumq; sententias controversa, & dubia est,

est, cum offensione ordinis Prædicatorum, & scandalo Christi fidelium, illi peccant mortaliter.

Ergo Jesuitæ peccant mortaliter.

Argumentor Tertiò.

Jesuitæ Conceptionem Mariæ sine noxâ Originali tuentur contrà Dominicanos, ut eosdem infament, eorundemq; Ordini nomen, & famam quam in propagando Mariano Cultu apud Christianos fideles sibi conciliavit, detrahant: siquidem enim Ecclesiæ, & Pontificibus Romanis hætenus nihil certum de immaculatâ Virginis Conceptione constat, nulla ratio est, ob quam vel hanc, vel adversam opinionem sibi defendendam sumant, neq; enim pietas, quam societas exhibet Dei parenti, major esse potest illâ, quam Ecclesia eidem esse deferendam jubet, verum privata societatis utilitas, & Monopolium intercedit exercendum sub titulo

titulo extollendi Mariani honoris,
sicut idem agunt sub titulo: *ad Ma-*
jorem Dei gloriam.

Sed qui conceptionem Mariæ
sine noxâ Originali tuentur,
contrâ Dominicanos, ut eos-
dem infament eorundemq;
ordini nomen & famam, quam
in propagando Mariano Cultu
apud Christianos fideles sibi
conciliavit, detrahant, illi gra-
vissimè * & mortaliter * pec-
cant.

Ergo Jesuitę gravissimè & mortali-
tèr peccant.

Quod autem Jesuitæ Dominicanos in-
fament, eidemq; Ordini detrahant,
perspicuum est, siquidem universis per-
suasum ire per illam suam defensionem
Conceptionis immaculatę laborant,
Patri-

* Sot. Navar. Trul. C. 10. C. 14. Busenb.
Lib. 4. C. 1. Sub. 3. N. 15.

* 2, 2. Q. 3. Art. 2.

Patribus Dominicanis haud tantum
 esse studium vel operam in promovendo
 sacrae Virginis cultu, quam vulgò
 præferre videntur, siquidem adeò
 pertinaciter eandem Virginem pecca-
 to Originali obnoxiam esse concep-
 tam defendunt, quod non nisi in ejus-
 dem contemptum, & summæ dignita-
 tis offensionem cedere potest, an non
 his, & similibus infamiae notam inu-
 runt an non indirectâ intentione Præ-
 dicatorum Ordini detractum eunt?
 Verum aliquem directè diffamare pro-
 hibitum, & etiam per indirectum juxta
 legum * constitutiones, & Doctorum
 *sententias.

Argumentor Quarto.

Jesuitæ publicè, & privatim docent
 Deiparam virginem esse immacula-
 tē conceptam.

E

Qui

*L. scire oportet 21. ff. de Tut. & Cur.
 Dat. * Menoch. Conf. 136. N. 7.
 Mundi, Cap. 2. §. 3. N. 51.

Qui verò publicè, & prvatim
docent Deiparam virginem
esse immaculatè conceptam,
illi docent aduersus summorum
Pontificum decreta.

Ergo Jesuitæ docent aduersus sum-
morum Pontificum decreta.

Sed qui docent aduersus sum-
morum Pontificem decreta
docendo summorum Pontifi-
cum decreta contemnunt, un-
de eorundem apud heterodo-
xos delusio.

Ergo Jesuitæ docendo summorum
Pontificum decreta contemnunt
simulq; heterodoxis contemnenda
faciunt.

Major propositio prior ostenditur.

Pius V. summus Pontifex sic or-
dinavit, & mandavit * *Nemo cuiuscunq;
Ordinis, vel dignitatis existat, qui publicè
de hujus controversiæ alterutrâ parte di-*
spu-

* Extravagant. incip. sup.

spuer rationibus, vel doctorum autoritate, asserendo propriam sententiam, & contrariam refellendo, vel impugnando, aut de hac ipsâ questione cujusvis pietatis, aut necessitatis prætenu scribere, vel dictare præsumat. Idem sensus est Gregorii XV. in Congr. Generali.

*Quod autem Summorum Pontificum decreta Acatholicis irridenda, & exhibilanda propinentur, conjiciendum datur ex iis, quæ scribit Calovius Theologus Wittenbergensis in disputatione de peccato Originali, ubi ait. * *Quantvis è tot Romanorum Pontificum pariter, & synodi ipsius Oecumenicæ Tridentinæ decretis severissimis sub pœnis gravissimis sanciretur, ne quisquam publicè, aut privatim super conceptionem Virginis assereret, tantū tamen autoritatis illa apud suos obtinere non potuere, ut de hac materiâ tractare intermitterent: & rursus * tantum est Pontificis in Papatu etiam**

E 2

penes

* § 22.

* L. c. ad finem.

penes ipsos Jesuitas æstimium ut de decreto
papali consuras ferant, querantur, paratra-
gredientur.

Argumentor Quinto.

Jesuitæ de fide esse credendam B.
Virginis immaculatā conceptionem
tanquam indirectum fidei articu-
lum docent, sic Schimonski in The-
sibus ex universā Theologiā Ao. 1659:
Viennæ propositis

Qui verò de fide credendam esse docēt

B. Virginis immaculatam con-
ceptionem cudunt novos fidei
articulos Orthodoxæ Ecclesiæ
nec cognitos, nec probatos.

Ergo Jesuitæ cudunt novos Fidei
articulos Ecclesiæ orthodoxæ nec
cognitos nec probatos.

Qui verò cudunt novos Fidei
articulos Ecclesiæ orthodoxæ
nec cognitos, nec probatos,
Evangelizant doctrinam nec à
Christo, nec Apostolis tradi-
tam.

Ergo

Ergo Jesuitæ Evangelizant doctrinam nec à Christo , nec Apostolis traditam.

Sed qui Evangelizant doctrinam nec à Christo nec Apostolis traditam, anathemata sunt.*

Ergo Jesuitæ Anathemata sunt.

Major propositio primi syllogismi patet: Nam Melchior Canus * aperte fatetur, quia manifestum est, *nusquam Conceptionem B. Virginis haberi in sacris libris juxta germanum literæ sensum*: Nec primitivæ Ecclesiæ Doctores certi quicquam definiunt, quæ potius contrariam opinionem tuentur, quod fatetur Suarez * & notius evadit ex verbis, quæ leguntur in Epistolâ à Bernardo * scripta ad Canonicos Lugdunenses hoc modo. *Miramur satis quod visum fuerit hoc tempore quibusdam vestrum voluisse*

* Loc. Theol. C. 3.

* in Thom. P. 3, Q. 27.

* Ep. 174.

luisse mutare colorem optimum novam inducendo de Conceptione B. V. Celebritatem, quam ritus Ecclesiæ nescit, non probat ratio, non commendat antiqua traditio Numquid Patribus doctiores, aut devotiores sumus? Itaq; peripicuum est Jesuitas præscribere Fidei Articulos in scripturâ sacrâ non contentos, à Patribus non receptos, nec probatos.

Argumentor sextò.

Jesuitæ publicè docent de fide credendam esse B. V. immaculatam conceptionem, quæ tamen de fide nequaquam est, siquidem nunquam à Pontifice ex Cathedrâ decidente definita est.

Sed qui publicè docent de fide credendam esse B. V. immaculatam conceptionem quæ tamen de fide nequaquam est, subministrant hæreticis certam, & infallibilem occasionem de Ecclesiâ Romano-Catholicâ malè sentiendi,

endi, & contumaciter in erroribus suis perseverandi, quasi apud Romano-Catholicos Theologis liberum, integrumq; sit prohibitu alios, novosq; ab iis, quos Apostoli dederê, fidei Articulos præscribere contrâ expressam divinæ legis inhibitionem.

Ergo Jesuitæ hæreticis certam, & infallibilem occasionem subministrant de Ecclesiâ Romano-Catholicâ malê sentiendi, & contumaciter in erroribus personandi.

At qui certam, & infallibilem occasionem subministrant hæreticis de Ecclesiâ Romano-Catholicâ malê sentiendi & contumaciter in erroribus perseverandi, illi peccant mortaliter.

Ergo Jesuitæ peccant mortaliter.
Argumentor Septimò.

Jesuitæ Patres prædicatores publicè

* ignorantia arguunt, & quidem tanta, ut vel ipsam Thomæ Aquinatis, cujus doctrinæ subscribunt, & solam profitentur, mentem non percipiant.

Qui autem Patres Prædicatores ignorantia publicè arguunt, gravissimè Prædicatorum ordini detrahunt, quod est peccatum * mortale.

Ergo Jesuitæ Prædicatorum Ordini gravissimè detrahunt, quod est peccatum mortale.

Nisi enim sit notorium, inquiunt Theologi * dum alicui Religiosorum in communi, vel Monasterio detrahatur n. q. dicendo, quod in eo malè vivatur, gravissimum peccatum est: quomodo verè notoria est Dominicanorum ignorantia, quorum scientia in Ecclesiâ illustris, cum
ex

* Thes. Theol. Schim.

* Busenb. Lib. 3. Tract. 6, C. 1. D. 5 No. 15.

* Sot. Nav. Trul. C. 10. D. 14.

ex adverso plura Jesuiticæ ignorantia
documenta producere possem, si rei
narrandæ tempus impendendum esse
ducerem. Anno certè 59. sub præsidio,
& censurâ Patris Nicolai Avancini, qui
studiorum Generalis Præfectus in Uni-
versitate Viennensi honoratur, oratio
in festo Conceptionis B. V. habita est
coram Cæsare Leopoldo, & toto sena-
tu Academico, in quâ Orator Jesuiti-
cus ejusmodi paragraphum recitavit:
*Nuper, nescio, quis infirmiori pupillâ labo-
rans Mathematicus, dum flagrantissima lu-
cis turbo aciem oculorum perstringeret ve-
hementius, in sole se maculas vidisse, stut-
tissimo errore deceptus dixit: in quo qui-
dem paragrapho aliqua ignorantia
argumenta prodeunt, primum quod
nescire se ingenue fateatur Mathemati-
cum macularum solarium observato-
rem, quem illi indicarem esse Galilæum
de Galileis Florentinum virum sum-
mum, & in Mathesi admirandum, nisi*

inventionis laudem sibi vindicaret. Christophorus Scheinerus ex societate Jesu, qui cum Galilæo congressus, inventionem sibi attribuit, ut videre est per totum opus Rosæ Ursinæ quod lege: verum si Scheinerus novisset olim ejus nomen à propriis sociis in contumeli- am tractum iri propter hanc ipsam in- ventionem, seq; stultissimi erroris de- ceptionem exinde incurrisse, haud tan- to, & improbo nisu inventionem sibi arrogare studuisset, nec minus stultis- simo errore decipi dicendum est Kir- cherum, Cabæum, Ricciolium, More- tum, Conradum, Schottum viros in societate Jesu doctissimos, & de repub- lica litteraria maximè meritos, qui omnes solares maculas se observasse constanter affirmant, ita hi boni patres Viennenses altum stertunt in litteris, dum nimis invigilant Aulæ negotiis, ita apud doctos se deridendos propi- nant,

nant, cum sola negotia civilia, & secularia pertractant.

Secundo ostendit se ignorare modum maculas solares observandi, secus non dixisset aciem oculorum flagrantissimæ lucis turbine vehementius perstringi, at si vel modicum rerum Mathematicarum peritus fuisset oculorum obtutus in inspectione macularum solarium nullo modo obtundi comperiisset, siquidem haud libero oculo solis maculæ observantur sed tubus opticus soli obvertitur, ad cujus orificium in determinatâ distantia charta objecta repræsentat delineatas maculas, si quæ in disco solis existant. verum hi, & illi similes studium Mathematicum haud tanti pretij esse ducit, ut bonæ horæ illi perdiscendo elocentur, quod nempe vanum, irritum, & inutile sit: ipse quidem Avancinus quantus ille? Oraculum sapientiæ Jesuiticæ, & omnis doctrinæ in Collegio

Viennensi sentina, quondam in familiari colloquio, quod illi serat cum cæteris suis sociis, dum mentio facta fuisset Matheseos, libere professus est, quid sentiret, aiebat enim: *Mathematicum Professore per suam matheseos professionem haud mereri, cui vel in hyeme solis calefiat*; Et hæc loquebatur præsentem Matheseos Professore à quo hæc ipsa narrata habeo. Hinc iudicium promptum de ipsis Mathematicis disciplinis, quarum professorem tam dignum æstimat.

Tertium ignorantiae specimen est, quod ignorare se manifestet, maculas in sole generari, & corrumpi, quarum tamen productio, vel trivialibus Philosophis nota est post inventionem Telescopii; ignorant itaq; Jesuitæ quod omnes norunt, & jam sub ipsa luce meridianâ cæcutiunt, oculis illorum scilicet ambitione, & Aulecismo obfuscatis. Sed his commemorandis non

non immoror, quæ commemorari possent ex variis Jesuitarum libris, in quibus legendis, si lectioni tempus adfit, plures ignorantiae crassæ errores deprehendo, redeo ad institutum, & ostendo Jesuitarum manifestam impudentiam, dum Dominicanis ignorantiam in non intelligendâ Thomæ doctrinâ impingunt, cujus tamen verba admodum perspicua sunt, & dilucidâ, ut intelligendi prorsus nullam difficultatem involvant, quæ idcò subungere placuit: *Secundum fidem Catholicam* * (ait) *firmiter est tenendum, quod omnes homines præter solum Christum ex Adamo derivati peccatum originale ex Adamo contrahunt, alioqui non omnes indigerent Redemptione, quæ est per Christum.* Quæ hîc obscuritas, aut abstrusus sensus, unde ignorantia haberi posset? Argumentor Octavò.

Jesuitæ magis, & acrius defendunt
Im-

immaculatam Virginis Deiparæ
conceptionem, quam dignitatem es-
se Dei parentem.

At qui magis, & acrius defen-
dunt immaculatam Virginis
Deiparæ conceptionem quam
dignitatem esse deiparentem
illi detrahunt Beatæ Virginis
dignitati.

Ergo Jesuitæ detrahunt Beatæ Vir-
ginis dignitati.

Major propositio monstratur: quod
Maria electa fuerit Dei mater, tum ra-
tione, tum consensu omnium Patrum
est dignitas summa, quæ Creaturæ con-
ferri potuit, non item à peccato Origi-
nali exemptio, cum plures sanctos in
utero Materno sanctificatos fuisse sa-
cræ litteræ perhibeant, nec rationem
superat Mariam divinâ potestate à con-
tractu noxæ originalis excipi potuisse,
siquidem eadem potestas propter pec-
catum primi hominis universam hu-
manam

manam gentem vitio originali subje-
 cit, at quod virgo illibatâ Deum, *qui est*
 pepererit, & Deum qui eminenter est
 omnia, carne humanâ induerit, divini-
 tatis opus est, nulli intellectui obvium,
 nullâ ratione percipiendum, nec ratio
 unquam attigisset, nisi Deus in carnem
 veniens incarnationis suæ Mysterium
 revelasset. Accedit quod Mariam es-
 se Dei geneiricem certum sit, sacerq;
 codex testatur, quod autem Maria sine
 originali labe concepta sit, incertum
 est, quia controversum, nec sacer tex-
 tus quicquam dicit, cur igitur magis
 conceptio sine maculâ, quæ incerta,
 nec sacris literis probata, nec summa
 Virginis dignitas, propugnatur, quam
 Deiparæ honor, qui certus, sacrisq;
 literis docetur & maxima præcipuaq;
 est in Mariâ sublimitas: illa quippe li-
 bido insectandi acuit contentionem
 adeò, ut Jesuitæ pro iniquitate suæ cau-
 sæ tuendâ ipsos etiam sanctos jam glo-
 ri-

sificatos cum Deo conregnantes in
 terram trahere, & honori nomen de-
 trahere non vereantur, sanctis illa dan-
 tes, quæ sine scripturæ offensione dari
 non possunt & illa subtrahentes, quæ
 non nisi cum contemptu sanctorum
 subtrahuntur, in hanc rem optimè di-
 xit Guido de Perpiniano, quæ Jesuitæ
 notent. * *Non est honor Matris, ubi hono-
 ri Filii detrahatur, aut Filio privilegia sub-
 trahuntur. Privilegium est Filii, quod sit
 omnium Redemptor, & omnes ejus gratiæ
 egeant ad emendationem culpæ, ut Patet,
 Rom. 3. quod Privilegium aufertur si a-
 liquis, vel aliquâ sine peccato concipi ad-
 struatur.*

Argumentor Nonò.

Jesuitæ persuadent Imperatori Vir-
 ginis Deiparæ cultum in eo potissi-
 mum esse, si virgo immaculatè con-
 ceptacolatur.

Qui autem persuadent Impe-
 ratori

* *Harm. Evangel. Luc. i. 38.*

III.

ratori Virginis Deiparæ cultum
in eo potissimum esse, si virgo
immaculatè concepta colatur,
illi vilius, & contemptilius sen-
tiunt de Imperatore, cui persua-
dere quodvis non dubitant,
si quidem persuadere attentant
quod vero non congruit.

Ergo Jesuitæ vilius, & contempti-
bilius de Imperatore sentiunt.

Sed qui vilius, & contemptibi-
lius de Imperatore sentiunt,
offendunt Cæsaream sublimi-
tatem & peccant in leges Cæ-
sareas quæ Principis autorita-
tem ludibrio * esse vetant.

Ergo Jesuitæ offendunt Cæsaream
sublimitatem & peccant in leges
Cæsareas, quæ Principis autorita-
tem ludibrio esse vetant.

Quod quidem peccatum tantò gravi-
us est, quo in viliores causas Cæsa-
ri

* L. si Prætor 75. ff. de Iudic.

ris contemptum impendunt, non enim alio nomine ad hanc profitendam pietatem Jesuitæ Cæsarem inducunt, quem ut societatis suæ privatae utilitati consulant abutentes ipso Cæsare: tanta est sociorum horum, & tam audax malitia ut Cæsaream sublimitatem societatis suæ commodo propagando submittere non vereantur.

Argumentor decimò.

Jesuite Imperatorem inducunt, ut ipse & omnes ejus subditi per hæreditarias provincias juramento obstringant, se credere Dei param Virginem esse immaculatè conceptam.

Qui verò Imperatorem inducunt, ut ipse, & omnes ejus subditi per hæreditarias provincias juramento obstringant se credere Dei param Virginem esse immaculatè conceptam illi Conscientiis Christi fidelium præscribunt præcepta, quæ
nec

nec à Christo mandata, nec ab Ecclesiâ injuncta, nec à summis Pontificibus imperata sunt.

Ergo Jesuitæ conscientiiis Christi fidelium præscribunt præcepta, quæ nec à Christo mandata, nec ab Ecclesiâ injuncta, nec à summis Pontificibus imperata sunt.

Sed qui præscribunt conscientiiis Christi fidelium præcepta, quæ nec à Christo mandata, nec ab Ecclesiâ injuncta, nec à summis Pontificibus imperata sunt ii onerant conscientias Christi fidelium præceptorum inutilium obligatione quæ ommissa non nocet, & commissam nil confert, si enim professio Conceptionis immaculatæ ommissa noceret, & facta prodesset, dudum summi Pontifices eandem ex Cathedrâ definivissent.

Ergo

Ergo Jesuitæ Conscientias Christi fidelium onerant præceptorum inutilium obligatione quæ omissa non nocet, & commissa nil confert.

At qui conscientias Christi fidelium onerant præceptorum inutilium obligatione, quæ omissa non nocet, & commissa nil confert indignè, & abusive pro lubitu, aut usu suo res sacras administrant.

Ergo Jesuitæ indignè, & abusivè pro lubitu, aut usu suo res sacras administrant, quod est peccatum mortale.

Argumentor undecimò.

Jesuitæ Dominicanos honore Academico exuere & diuturnâ possessione, quam incolumem habuere in Universitate Viennensi spoliare constituunt: siquidem enim mandato Cæsareo nemo dignitate Academicâ ornandus non emissio

misso prius juramento immacu-
late Conceptionis, Dominicani
aut erant excludendi honoribus,
aut si honoribus Academicis co-
honestari velint, transgrediendæ
Regule constitutiones, unde no-
va Jesuitis occasio affulsisset, Do-
minicanos exagitandi, quasi qui
honorum & ambitionis causa
regulas potius suas contemnant,
quam cum honorum privatione
servent.

Sed qui honore Academi-
co exuere, & diuturnâ possessio-
ne, quam incolumem habuere
in Universitate Viennensi spoliare
constituunt, illi directè nocu-
mentum inferre intendunt.

Ergo Jesuitæ Dominicanis directè
nocumentum inferre intendunt.

At qui directè nocumentum in-
ferre intendunt, illi peccant mor-
taliter.

Ergo

Ergo Jesuitæ peccant mortaliter.
Argumentor Duodecimò.

Jesuitæ à Cæsare impetrant mandatum, quo omnes ad honores Academicos admittendi juramentum facere coguntur immaculatæ Conceptionis.

Qui vero à Cæsare impetrant mandatum quo omnes ad honores Academicos admittendi juramentum facere coguntur immaculatæ conceptionis, illi infamant Dominicanorum ordinem, qui juramentum ejusmodi emittere recusant ab interdicto Regularum suarum: cum enim juramenti emissio pietatis speciem præferat, facile est Dominicanos apud universos traducere, quasi impios, & Marianæ pietatis hostes.

Ergo Jesuitæ Dominicanorum ordinem infamant.

Sed

Sed qui infamant cum gravi læsione honoris, qualis hæc est, mortaliter * peccant.

Ergo Jesuitæ mortaliter peccant.

Argumentor decimo tertio.

Jesuitæ Theologiæ studiosos, qui Dominicanorum lectiones Theologicas frequentant conditionibus suis ejiciunt.

Sed qui Theologiæ studiosos, qui Dominicanorum lectiones Theologicas frequentant, conditionibus suis ejiciunt, iisdem studendi, & literis sacris vacandi commoditatem subtrahunt.

Ergo Jesuitæ Theologiæ studiosis studendi, & literis sacris vacandi commoditatem subtrahunt.

At qui studendi, & literis sacris vacandi commoditatem subtrahunt,

* 2. 2. Q. 73. Art. 2. Bufenb. Lib. 3. Tract. 6. Cap. 1. Dub. 2. N. 12.

hunc, illi directè damnum inferunt.

Ergo Jesuitæ Theologiæ studiosis directè damnum inferunt.

Qui verò directè damnum inferunt mortaliter peccant.

Ergo Jesuitæ mortaliter peccant.

Argumentor decimo quartò.

Jesuitæ Cæsari referunt ex Juventute neminem audire lectiones Theologicas Patrum Dominicanorum.

Sed qui Cæsari referunt ex Juventute neminem audire Theologicas lectiones Patrum Dominicanorum, illi mentiuntur Cæsari siquidem studiosi audire quousq; non sunt Conditionibus privati.

Ergo Jesuitæ Cæsari mentiuntur in nocumentum Dominicanorum.

At qui Cæsari mentiuntur in nocumentum Dominicanorum peccant mortaliter, mendacium enim

enim ait Doctor magnus * *ratione finis contrariatur Charitati, quod dicitur in nocumentum proximi, quantum ad personam, famam, & hoc est peccatum mortale.*

Ergo Jesuitæ peccant mortaliter.

Argumentor decimo quintò.

Jesuite Dominicanos Cathedrâ privare, & Universitate ejicere contendunt, ad quam vocarunt universitatis Fundatores, & Testamento sanciverunt.

Qui verò Dominicanos Cathedrâ privare, & Universitate ejicere contendunt, ad quam vocarunt Universitatis Fundatores & Testamento sanciverunt, illi infringunt & invertunt Majorum decreta, & ultimas voluntates.

Ergo Jesuite infringunt, & invertunt Majorum decreta, & ultimas voluntates,

F

Sed

Sed qui infringunt, & invertunt
 majorum decreta, & ultimas vo-
 luntates, peccant in leges tum
 naturales tum civiles, siquidem
 ultimæ voluntates eà de causâ in-
 stituuntur, ut illæ post eorû obi-
 tum * exitum habeant, estq; *
 hæc una legis intentio, ut quæ à
 morientibus disponuntur, imple-
 antur.

Ergo Jesuite peccant in leges tum
 naturales tum civiles.

Neq; valet dicere Majorum dispositio-
 nes admittere dispensationem, ut in
 meliorem usum convertantur, quia
 plerumq; ejusmodi dispensatio ex pri-
 vato vtilitatis respectu redundat. Et
 quemadmodum indignum dicitur *

&

* Tex. in § exhereditatos in auth. de
 Hæredit. & Falcid. Mantic: in conject.
 ultim. volunt lib. 1. Tit. 4. N. 8.

* 25. Q. 1. &c.

* Damas. Reg. Jur. Can. 80.

& contrà bonos mores esse, & à Spiritu Dei atq; ecclesiasticâ moderatione prorsus alienum, decreta Patrum Apostolica, & æquas Antecessorum constitutiones posteriores Pontifices aliud statuendo evertere, sic etiam iniquum est, & bonis moribus repugnat, & à Jesuiticâ moderatione omnino alienum Majorum dispositiones, & æquas eorum constitutiones per posteriores ineptas interpretationes, aut privatas dispensationes evertere non sine incurso maledictionis, quam Majores imprecantur.

Conclusio.

Quod Societas Jesu hæresi, vel Atheismo sit infecta.

Confirmo iterum Denunciationem Valeriani Magni Romano Pontifici factam societatem Je-

In Hæresi, vel Atheismo esse infectam.
 Jesuite, dum defendunt acrius con-
 ceptionem immaculatę Virginis ad
 offensionem Dominicanorum, &
 scandalum Christi fidelium & de-
 fendendo contendunt, Domini-
 corumq; Ordini graviter detrahunt
 peccant mortaliter, iidemq; summo-
 rum pontificum decreta contem-
 nunt, doctrinam nec à Christo, nec
 ab Apostolis traditam Evangelizant,
 & hereticis occasionem dant malę
 sentiendi de Ecclesiâ Romano-Ca-
 tholica, contumaciterq; in errori-
 bus perseverandi, atq; Dominicano-
 rum existimationem traducunt, &
 Deiparę Virginis honori detrahunt
 Cæsarisq; Majestatem vilius habent,
 sacras res indignę, & abusivę admi-
 nistrant, Dominicanis directę no-
 cent, eorumq; famam gravissimę
 lædunt, Theologię studiosis dam-
 num inferunt, Cæsari mentiuntur
 cum

cum incommodo Dominicanorum
& Majorum voluntates infringunt.
Sed qui hæc omnia faciunt, illi
ex consuetudine mortaliter pec-
cant audacter ex certâ malitiâ
peccandi citrà correctionem, &
emendationem.

Ergo Jesuite mortaliter peccant
audacter ex consuetudine & certâ
malitiâ peccandi citrà correctio-
nem & emendationem.

Qui verò mortaliter peccant
audacter ex consuetudine, & cer-
tâ malitiâ peccandi citrà corre-
ctionem, & emendationem, illi
sunt heresi, aut si peccandi con-
suetudinem, certamq; malitiam
susq; deq; ducant sine adversio-
ne justitię præsentis Atheismo
infecti.

Ergo Jesuite Heresi, vel Atheismo
sunt infecti.

Nam quid dicendum arbitramur? Si-
qui-

quidem iurium præscriptione* bis delinquens consuetudinem peccandi habere affirmatur, an non consuetudo peccandi erit in Societate Jesu, quæ non bis in leges humanas, & divinas delinquit sed identidem, & semper sine cessatione, quasi alienam famam cum detrimento proximi multare, damna inferre, leges sacras profanare, leges politicas conculcare, Cæsari mentiri, majorum voluntati contravenire jocus, ludusq; esset, ita ludit in malitiâ Societas Jesu hæresi, vel atheismo infecta.

*Facti de sanctis Societatis
Historia.*

Abusus omnes, quibus Societas Jesu in Cultu propriorum sanctorum scaret, commemorare minime

* L. servos C. ad Leg. Jul. de vi publ. L. Capit. §. solent ff de Pænis, L. ult. § qui ver, ff. de Abig.

mē adsumo, iis enim commemoran-
dis opusculum in immensum vo-
lumen accresceret, quosdem adduco,
qui fidei faciendæ sufficiunt: ut Jesuitæ
societatem extollant, eidemq; singula-
rem præ cæteris Religiosorum Ordini-
bus prærogativam concilient, suos san-
ctos eximijs laudum Encomiis evehunt
majoribus gratiis ornant, & divinorum
charismatum donis uberius locuple-
tant, quin non sat habent sanctos pro-
prios omnibus sanctis, quæ extrâ socie-
tatem coluntur, præferre, nisi etiam
illos ipsi Deo comparent, cujus qui-
dem testimonium esse potest, quod
passim Jesuitarum iussu circumferen-
tur & divendantur imagines æri incisæ
quæ Ignatii effigiem repræsentant
cum hac inscriptione ex divinâ lege
depromptâ, & soli Christo accommo-
data * *in nomine meo ejicient demonia:*
unde factum, quod in libro Genealo-

F 4

logiæ

* Mar. 16. v. 17.

logiæ Marianæ vulgari idiomate conscripto à Laurentio Mayer Beneficiatâ Jesuitarum Creaturâ legatur: Energumenum quendam ab Exorcistâ rogatum fuisse quem sanctorum in Coelis maximè timeat? tum Diabolus, postquam multum ringebatur, & fateri tergiversatus: *Mariam*, rogat iterum, *quem post Mariam?* Diabolus verò ululare, refugere & nihil non agere, ut confessionem declinaret, at nequicquam: fateri compellitur, vociferatur itaq; cum terribili mugitu, *se maximè omnium post Mariam formidare Ignatium, qui sibi vehementiorem omnium vim inferat.* Nec mirum: magna enim Ignatii est per societatem sublimitas Deo penè æquanda, quam prodit Jesuita ille Parisiensis, qui pro solemnitate s. Ignatii facturum verba ad populum sermoni Thema tale præmisit: *Multifariam * multisq; modis locutus est Deus Patri-*
bus

* Apostol. ad Heb. Cap. i. v. L

bus per prophetas: novissimis autem diebus locutus est nobis per filium suum Ignatium.

Ex facto deductæ propositiones.

1. Jesuitæ sanctos contumeliis adficiunt suos nimis honorem augendo, cæteris detrahendo.
2. Jesuitæ Christi dignitati injuriam inferunt.
3. Jesuitæ sanctos latriæ cultu prosequuntur.
4. Jesuitæ sanctos in cœlis hominibus heterodoxis irridendos præbent.
5. Jesuitæ veras historias de sanctis fabulis deformant.

6. Jesuitæ diabolo majorem poenam infligunt, quam olim ante adventum Jesuitarum infligenda fuit,

7. Jesuitæ textus sacros soli Christo tanquam servatori competentes Ignatio sacrilegè accommodant,

Probatio Quarta.

Quod societas Jesu Hæresi, vel Atheismo sit infecta.

FActa, quæ manifesta in chartam conjicio, spectant omnia ad probandam Valeriani Magni denunciationem : societatem Jesu hæresi vel Atheismo esse infectam quia.
Argumentor Primò.

Jesuitæ proprios societatis suæ sanctos

Etos magis venerantur, super cœteros extollunt, eorumq; laudes & merita sola decantant, aliorum sanctorum in Ecclesiis Jesuitarum nulla est commemoratio, Apostolorum, qui fidei Christianæ prima nobis elementa communicaverè, Patrum & Doctorum, qui in Primâ Ecclesiâ sanctitate vitæ, & doctrinâ illustres fulsere nulla habetur veneratio, & eorum memoria dudum oblitterata periisset, si soli humanorum affectuum conditioni subjecta esset, sed neq; melior à sanctis Christo sancto sanctorum sors obtingit, cum Ignatii & Xaverij merita, & intercessionibus instantius, & vehementius celebrentur, quam ipsa Christi servatoris merita, quæ quidem celebratio ex diametro scripturæ sacræ adversatur & Ecclesiæ antiquæ, omniumq; Patrum intentioni repugnat.

Qui verò proprios societatis
sue

suæ sanctos magis venerantur,
super coeteros extollunt, eo-
rumq; laudes, & merita sola
decantant, illi detrahunt hono-
ri Apostolorum, & sanctorum
Patrum, quem silentio invol-
vunt.

Ergo Jesuitæ detrahunt honori A-
postolorum, & sanctorum Patrum,
quem silentio involvunt.

Sed qui detrahunt honori A-
postolorum, & sanctorum Pa-
trum, quem silentio involvunt
illi sunt contumeliosi in san-
ctos à Deo dudum glorificatos.

Ergo Jesuitæ sunt contumeliosi in
sanctos à Deo dudum glorificatos.

Argumentor secundò.

Jesuitæ magis sanctorum suorum,
quam Christi Servatoris merita cele-
brant, ut ex quotidiana eorum pra-
xi est videre.

At qui magis sanctorum suo-
rum,

rum, quam Christi servatoris
merita Celebrant, injuriam in-
ferunt Christo, qui sanguinis
profusione & morte toti generi
humano vitæ æternæ olim per
peccatum amissæ possessionem
recuperavit, unde colendus :
Et sancti, sed cum discrimine
discipulus non est major Magi-
stro, neq; servus præstantior
domino, sanctorum cultus pro-
batur, si terminetur in illum,
per quem sui cultum consecuti
sunt: non enim sui, sed Christi
beneficio sanctificati in cœlo
existunt, & meritis coruscant
quæ si aliena, quia collata, ille
profectò qui contulit, & bene-
fecit, venerandus venit :

Ergo Jesuitæ Christo injuriam in-
ferunt, qui sanguinis profusione, &
morte vitæ æternæ olim per pecca-
tum

tum amissæ possessionem toti generi humano recuperavit.

Argumentor Tertiò.

Jesuitæ in nomine Ignatii demonia ejici affirmant.

Qui autem in nomine Ignatii demonia ejici affirmant, illi Ignatio divinæ potestatis virtutem attribuunt, siquidem Cacodæmones, qui spiritus intelligentes, & olim ante damnationem coelestes genii humano imperio hand parent, cujus si vis esset haud adventu Christi opus fuisset, quo sine homo diabolum compescuisset, & servituti subjecisset.

Ergo Jesuitæ Ignatio divinæ potestatis virtutem attribuunt.

Sed qui Ignatio divinæ potestatis virtutem attribuunt, ii in Ignatio divinitatem agnoscunt.

Ergo Jesuitæ in Ignatio divinitatem agnoscunt.

Ac

At qui in Ignatio divinitatem agnoscunt, latriæ cultum Ignatio deferunt.

Ergo Jesuitæ latriæ cultum Ignatio deferunt.

Argumentor quartò.

Immodicus cultus, qui sanctis à Religiosis exhibetur non venerationem sed contemptum parit apud eos, qui contrà divinam legem sanctos honorari apud plures Religiosorum familias observant, si sanctis cultus & invocatio attribueretur conformiter scilicet litteris, & ad normam præscriptam ab antiquis Patribus ex Protestantibus non haberemus tam multos nobiscum dissidentes, at ubi quilibet certatim proprii sui sancti gloriam, vel gratiam amplificatum ire contendit, quasi sancto illi hinc quippiam accederet, vel decederet, sanctorum honos contemptui exponitur, & vilipenduntur, cujus quidem

dem ego periculum sæpius feci in
 Conversatione Acatholicorum, quæ
 in negotiorum meorum administra-
 tione mihi cum illis intercessit:
 jam ad argumentum transgredior.

Jesuitæ Ignatii nomini dæmoni-
 orum ejectionem attribuunt.

Qui Ignatii nomini dæmonio-
 rum ejectionem attribuunt ei-
 dem conferunt divinam pote-
 statem in dæmonia quam non
 habet soli divino Nomini re-
 servatam. *

Ergo Jesuitæ Ignatii Nomini con-
 ferunt divinam potestatem in dæ-
 monia, quam non habet soli divino
 Nomini reservatam.

Sed qui Ignatii Nomini confe-
 runt divinam potestatem in dæ-
 monia, quam non habet divino
 Nomini reservatam, illi prosti-
 tuunt nomen Ignatii ad ludibri-
 um, & contemptum, substan-

* Mar. 16. v. 17.

nantur

nantur equidem , & ludiones habentur , qui dignitatatum titulos usurpant, & Principes se ferunt, postquam fabula detegitur: nec minus Ignatii honor coelestis exhibilatur , & invilitatem abicit ex affecta divinitatis jurisdictione, quæ manifesto falsa imponitur.

Ergo Jesuitæ Ignatii sacrum nomen prostituunt ad ludibrium, & contemptum.

Argumentor Quintò.

Jesuitæ commemorant dæmonem ex Energumeno confessum se in coelis Mariam, & post hanc Ignatium maxime inter omnes sanctos timere.

Sed qui commemorant dæmonem ex Energumeno confessum se in Coelis Mariam, & post hanc Ignatium maxime inter omnes sanctos timere, illi historie veritati fabulas assuunt.

Ergo

Ergo Jesuitæ historiæ veritati fabulas assuunt.

Verum enim esse potest: à Dæmone quendam fuisse correptum:

Verum: dæmonem compelli potuisse ut fateretur, an verum, an falsum? haud laboro quia spiritus mendacii est.

Verum: fateri potuisse se timere Mariam, quæ enim illum genuit, qui diaboli imperium destruxit, & evertit.

Verum: fateri potuisse se timere Ignatium tanquam Dei Amicum & potentem perillum, qui Ignatium glorificavit.

Sed non equidem verum se maximè omnium in coelis timere Ignatium, timebit magis credo Christum, qui tyrannidem ejus sustulit, & potentiam quam ante adventum in carnem per omnem orbem exercuit, compescuit: timebit Christi Apostolos, ad quorum accessum dæmonia formidine percul-

perculsa possessionem reliquerunt, & fugerunt: Timebit gloriosos Martyres, & primæ Ecclesiæ fortissimos pugiles, qui diaboli tentationes feliciter vicere, & omnes ejus nefarios ausus fortiter retuderunt: Timebit Dominicum, quem legiones spirituum malorum expulisse annales ferunt.

Quod igitur præ cæteris sanctis Ignatium magis formidet, figmentum Jesuiticum est, idoneum monopolio societatis erigendo: sed noxium Ecclesiæ de quo pridem conquestus est Melchior Canus, ejusq; Epitomator Cornelius Loofsæus dicendo: illos Religiosos * Ecclesiæ Christi vehementer incommodasse qui res divorum præclarè gestas non se putabant egregiè exposituros nisi eas fictis, & revelationibus, & miraculis adornarint. Quod quidem nonnulli ita gnavitè impudentes executi sunt.

Argumentor Sextò.

Jesu-

* Lib. 4. Instit. Theolog. Cap. 9.

Jesuitæ prædicant dæmonem *Ignatium* præ omnibus sanctis in coelis metuere.

Sed qui prædicant dæmonem *Ignatium* præ omnibus sanctis in Coelis metuere, illi dæmoni per *Ignatium* majorem poenam infligunt, quam olim inflicta fuerit *Ignatio* in coelis non existente; metus quippè est supplicium metuentis animæ, qui quò major, auget in timente poenam, adeòq; cum ante *Ignatium* sanctorum nullus in coelis extiterit, cujus virtutem tantum timere habebat, minori supplicio diabolus fuit affectus, quod crevit post *Ignatii* adventum in Coelis cum incremento metus.

Ergo Jesuitæ dæmoni per *Ignatium* majorem poenam infligunt quam
olim

olim inflicta fuit Ignatio in Coelis
nondum existente.

Sed mittamus quæso fabulas ad illas,
qui res sacras ludos, jocosq; facere
non horrent, modo ambitioni ancillen-
tur, & Monopolio execrando stabili-
endo inserviant.

Argumentor Septimò.

Jesuitæ sermoni publico faciendo ad
populum præmittunt ex sacro codi-
ce thema: *Multifariam, multisq; mo-
dis locutum esse Deum Patribus per Pro-
phetas, novissimis autem diebus esse lo-
cutum per filium suum Ignatium.*

At qui sermoni publico facien-
do ad populum præmittunt
ex sacra Codice thema: *Multifariam, multisq; modis locutum
Deum Patribus per prophetas, no-
vissimis autem diebus locutum per
filium suum Ignatium, illi textus
sacros soli Christo tanquam
Redemptori & Servatori gen-
tis*

tis humanæ peculiare illis, qui redempti, & per Christum servati sunt, sacrilegè accommodant.

Ergo Jesuitæ textus sacros soli Christo tanquam Redemptori, & Servatori gentis humanæ peculiare ijs, qui redempti, & per Christum servati sunt, sacrilegè accommodant, quid enim porro deest, nisi ut & sequentem versiculum Ignatio adscribant *per quem fecit, & redemit secula.* Heu impietas!

Nolite Patres Jesuitici existimare gratiam vos Ignatio præstare, cum ejus virtutem divinæ adæquetis, & titulos divinos attribuatis, irascitur ille, & vobis adversus indignatur, qui illum honorando divino honori detractum eatis, meminisse jubet tituli, quem vestræ societati in primis reliquit commendatum. *Ad majorem Dei gloriam non suam, non Xaverij: sed videt ille ab al-*

tis improbum vestrum studium, & sa-
 crilegum consilium, quod sub ejus no-
 mine ambitionem vestram, & domi-
 nandi libidinem propagatis, quod sub
 ejus nomine sacros Ecclesiæ thesauros
 diripiatis, piorum possessiones opimas
 invadatis, viduas pias & Ignatiano ob-
 sequio addictas bonorum propriorum
 administrandorum jure spolietis, & de-
 niq; ad omnem vestrum usum sacrum
 ejus Nomen convertatis. Sed audite
 Jesuitæ Ignatium vos alloquentem: *
*Populus hic meus labiis me honorat, cor an-
 tem eorum est longè à me & observantiâ
 mearum constitutionum. Præscribit
 Ignatius, ut est videre in Examine Ge-
 nerali eorum, qui in societatem admitti
 volunt, necessarium esse * ut quis non ex
 parte tantam, sed omninò ab omnibus ab-
 horreat, quæ mundus amat, & amplectitur,
 & admittat, ac totis viribus concupiscat,
 quic-*

* Isa. Cap. I. v. 4.

* Cap. 4. Cap. II, sum, constit. Soc. Jes.

quicquid Christus amavit ac complexus est:
 Ut enim mundani homines, inquit, diligunt
 & quærent honores, famam, magni nomi-
 nis existimationem in terrâ, sicut mundus
 eos edocet: sic qui Christum seriô amant,
 ardentè exoptant iis contraria, indui ni-
 mirum eâdem veste & insignibus Domini
 sui pro ipsius amore, eò quod exoptant assi-
 mulari, & imitari aliquo modo Christum,
 ejusq; vestibus, & insignibus indui: Ve-
 rum quam tenaciter Ignatii præceptis
 auscultent Jesuitæ, jam olim observavit
 Mariana societatis Theologus qui hoc
 modo scribit: Ignatius, * & priores socie-
 tatis præpositi Generales non eodem, quo
 Claudius Aquaviva stylo usi, nec eandem
 gubernandi rationem secuti sunt, ut mirum
 non sit, hodierno tractandi modo probor-
 um sociorum animos offendi: leges nostræ
 * maximè autem Regulæ mutatæ sæpius fue-
 runt. Corpus societatis ex toto contrarium
 est

* De Morb. societ. C. 3.

* C. 19.

est ei, quod fundator noster Ignatius sibi imaginatus fuerat, ac formaverat, homines scandalitantur, murmurant nosque insectantur, non aliam ob causam, quam quod nos adeo singulares videant. Et nemo * quantumlibet cœcus sit, negare potest societatem à rectâ ratione aberrare, ac propediem funditus interituram esse. Causam dat Alphonsus Rodericius in societate Jesu vir pius æquus ac doctus, quia scilicet inquit * Nos Jesuitæ facti degeneres institutionis nostræ caput est humana prudentia, literæ, doctrinæ ostentatio, uno verbo Robur brachii nostri, intelligentiæque naturales & eloquentia, quibustum nos vanissimè jactamus ridet ex alto Deus, & quantò plus nobis arrogamus, tantò plus Deo suffuramur. Cui malo succursum ferre volentes Jesuitæ sæpius caverunt de iis pellendis morbis, qui societati exitium procreare possent, & quidem in

G

instru-

* Marian. in Epil. de Morb. Societ.

* Exerc. perf. part. 2. Tract. 3. Cap. IV.

de Humil,

instructiōe pro superioribus ad augen-
dum in societate spiritum plura virtu-
rum documenta * præscribuntur, &
rursus canon alius definitus, qui vetat:
*Nec principibus * nec Dominis aliis seculari-
bus, aut Ecclesiasticis assignari debet aliquis
ex nostris religiosus, qui aulas eorum sequatur,
& in eis habitet ut confessarii, aut Theologi,
aut alio quovis munere fungatur, nisi fortè
ad perbreve tempus unius, vel duorum mensi-
um.* Similiter cavetur * ne Principum &
Magnatum aulae nostris obsint, satis prospe-
rum fuerit, si mala praeveniantur, cum appa-
rent futura: & praevidantur initio familiari-
tates istae cum principibus, antequam adoles-
cant, & radices agant, quae societati nostrae
nisi fortiter obsistamus, graviter minitantur.
Verum in his omnibus à societate
sanctis canonibus id vulgare lo-
cum

* Claud. Aquav. cap. 5. p. 38.

* Congreg. 2. Gener.

* Instr. ad provin. & sup. societ. in-
struct. 14. C. 7. p. 86.

cum haber: *multa dicuntur, pauca probantur* societate Jesu hæresi, & Atheismo jam infectâ secundum Conclusionem, quam submitto.

Conclusio.

Quod societas Jesu Hæresi, vel Atheismo sit infecta.

ARgumentationes varias ad unitatem revoco quæ coram spectata videre faciet societatem Jesu Hæresi, vel Atheismo esse infectam,

Jesuitæ sunt contumeliosi in sanctos à Deo glorificatos, Christo servatori injuriam inferunt, sancto Ignatio Patriæ cultum deferunt Ignatii sacrum nomen prostituunt ad contemptum & ludibrium, Historiarum veritati fabulas assuunt, Diabolo majorem post Ignatii in cælum migrationem poenam infligunt, quam olim inflicta fuerit, textus sacros

Christo Redemptori soli competen-
tes Ignatio sacrilegè accommodant.

At qui supradicta omnia faci-
unt, quæ peccata mortalia in-
volvunt, illi tanquam morta-
liter peccare perseverantes sunt
hæresi, aut quia peccare morta-
liter non pendunt, Atheismo
infecti,

Ergo Jesuitæ sunt hæresi, quia mor-
taliter peccare perseverant, vel Athe-
ismo, quia mortaliter peccare non
pendunt, Atheismo infecti. Quod
erat probandum,

Doctrinæ Jesuiticæ Specimen.

Quæ ceniponte in aula Archiducis
facta, quæ Pragæ contrâ Caramue-
lem coepta, & Francofurti ad finem per-
ducta, quæ Viennæ adversus Dominica-
nos practicata, & quæ per omnem soci-
etatem in conspectu Christiani Orbis
perpe-

perpetrata sunt, spectanda haftenus dedi, quid superest, nisi ut vel unum doctrinae Jesuiticae specimen edam ex quo tanquam ex ungue leonem, ex Clava Herculem, ita ex illo omnium facultatum doctrinam, quam passim fovet, quam juventuti Academicae communit, quam promulgat, & propagat cognoscere promptum erit.

Sigillum Confessionis, ait Theologus Busenbaum * novissimus in societate Jesu, & ubique probatus, est obligatio juris divini strictissima in omni casu, etiam, quod integri Regni salus periclitaretur ad tacendum omnia, quorum revelatio redderet sacramentum onerosum, vel odiosum. Nec discrepant caeteri societatis Theologi, qui praecesserunt: etenim uno ore omnes fatentur *Obligationem sigilli * confessionis*
G 2 esse

* Lib. 6. Tract. 4. C. 3. Dub. I.

* Alens. Par. 4. Q. 78. Mem. 2. Art. 1.
 Henriq. Lib. 6. Cap. 19. & 21. Durand
 Quaes. 4. Laym Lib. 5. Tract. 6. C. 13. N. 2.

esse strictissimam, ut nullo unquam casu ullius boni consequendi, aut mali evitandi causa quodvis, vel minimum peccatum, aut si quid aliud sub sigillum confessionis cadit directè, vel indirectè ante vel post mortem confitentis sine mortali sacrilegio revelari possit. Si causam exoptules strictissimæ hujus obligationis, illam exponunt Theologi * esse perpetuam traditionem, & praxin Ecclesiæ.

Ex doctrinâ deductæ Propositiones.

1. Sigillum confessionis est obligatio strictissima juris divini.
 2. Præstat integrum Regnum periclitari, quam ex confessione revelare quicquam.
 3. Nec
- * Svarer. Disp. 33. §. 1. Henriq. l. c. Conin. disp. 9. Dub. 2. Laym. l. c.

3. Nec directè, nec indirectè cujus
cunq; boni adipiscendi, vel mal
evitandi causâ peccatum, quam
vis minimum revelare licet.

4. Obligationis ratio est perpetua
traditio, & praxis Ecclesiæ.

Quinta Probatio

*Quod societas Jesu Hæresi, vel
Atheismo sit infecta.*

Quem ordinem in factis deducen-
dis, eundem fervo in doctrinâ Je-
suiticâ enucleandâ ad compro-
bandam Valeriani Magni denunciatio-
nem, societatem Jesu hæresi, vel Atheis-
mo esse infectam,

Sigillum Confessionis est obligatio
strictissima juris divini

**Sed obligatio strictissima juris
divini nullâ humanâ dispositio-
ne, nullâ Pontificum dispensatio-
ne, nullis denique cujuscunque
Ordinis Ecclesiastici privatis
Constitutionibus tolli potest**

**Ergo sigillum Confessionis nullâ hu-
manâ dispositione, nullâ Pontificum
dispensatione nullis deniq; cujuscun-
quo Ordinis privatis Constitutioni-
bus tolli potest.**

**At quod nullâ humanâ disposi-
tione, nullâ Pontificum dispen-
satione, nullis denique cujus-
cunque Ordinis Ecclesiastici
privatis Constitutionibus tolli
potest, necessario est incommu-
tabilitèr servandum, & tenen-
dum.**

**Ergo sigillum Confessionis est incommu-
tabilitèr servandum, & tenen-
dum.**

Ex his argumentor.

Jesuitæ

Jesuitæ habent privatam Constitu-
tionem, quæ dat potestatem omni-
bus, & singulis societatis Confessariis
revelandi peccatum alterius Jesuitæ
confitentis, si illud vergere posse pu-
tet in dispendium societatis cum li-
centiâ confitentis, quam facit spon-
tè, aut facere compellitur

Qui verò habent privatam Constitu-
tionem, quæ dat potestatem omni-
bus, & singulis societatis Confessariis
revelandi peccatum alterius Jesuitæ
Confitentis, si illud vergere posse pu-
tet in dispendium societatis cum li-
centiâ confitentis, quam facit spon-
tè, aut facere compellitur, illi non in-
commutabilitèr observare, & tenere
obligantur sigillum Confessionis.

Ergo Jesuitæ non incommutabilitèr ob-
servare, & tenere obligantur sigillum
Confessionis

Sed quicquid est ejus generis quod

nullà humanà dispositione , nullà Pontificum dispensatione, nullis denique cujuscunque Ordinis privatis Constitutionibus tolli potest, illud necessariò omnes observare, & tenere obligantur

Ergo Jesuitis sigillum Confessionis non est ejus generis , quod nullà humanà dispositione, nullà Pontificum dispensatione, nullis denique cujuscunque Ordinis privatis Constitutionibus tolli potest.

At omnis obligatio strictissima juris divini est ejus generis, quod nullà humanà dispositione, nullà Pontificum dispensatione, nullis denique cujuscunque ordinis privatis constitutionibus tolli potest.

Ergo

Ergo Jesuitis sigillum confessionis non est obligatio strictissima juris divini, quod affirmabat celebris societatis Theologus, quia ab eo, quod docet, praxis Jesuitica discrepat, certa, & si dubites, consule Patrem Generalem Nickel, & reliquos supremos societatis antistites, qui dubitationem solvent: cæteri enim minores Gentium Dii de hoc arcano societatis in revelandâ confessione nil comperitum habent, donec vel suo incommodo praxeos arcane faciant periculum jam ex societate eliminandi, si delicti gravitas ejectionem mereatur.

Dices forte, praxin Jesuitarum non impugnare eorundem doctrinam, siquidem socius, qui confessus, Confessario facultatem conferre possit peccatum confessum superiori renunciandi, quod autem cum consensu, & confitentis voluntate

ntate peragitur, non attingit strictissi-
 iam illam rationem tacendi, potest
 nim * quilibet beneficio, & juri pro se
 introducto renunciare, atque insuper
 volenti, & consentienti * non infertur
 injuria. Respondeo verum esse, estque
 communis Theologorum sententia,
 posse peccatum prodi factâ prodendi ab
 ipso Confitente potestate, sed penden-
 dum, quâ illa prodendi potestas contin-
 gat? an suapte & libero motu? an vi?
 si spontè, licet, si coactè, haudquaquam:
 ita testatur Laymannus, cum ait: Li-
 centiam * seu consensum poenitentis
 oportere esse planè voluntarium, atque
 expressum, sed non est voluntarius, nec
 expressus, quem socii societatem ingres-
 si ignorant, & facto deinde aliquo com-
 misso

* C. sive terrâ Ext. de privil. quod in
 dubiis Ext. de Renunc.

* Vendit. C. de Rescindendis. L Cum
 donationis C. de Tract.

* Lib. 4. Tract. 5. Ca. 9. N. 14.

missio periculum subeunt Constitutionis, quâ facultatem concedere tenentur peccatum confessum revelandi, si recusent, eo ipso Constitutioni contravenire arguuntur, damnantur, adeoque poena ejectionis tanquam inobedientes, & Regularum contemptores adficiuntur, ita nunquam poenitentis conscientia tuta est, si taces, taciturnitas interpretatur contemptus, si loqui sinas, plecteris, quia enormitèr peccasti, nempe in societatem.

Rogas vero, quî contingat quod Jesuitæ adeo mordaciter sigillum confessionis esse tenendum defendant, & potius Regna, imperia, universum orbem perdendum censeant, quam vel minimum peccatum ex confessione revelare, cum tamen iidem pro privatâ societatis suæ administratione peccata sine offensione legis divinæ revelanda esse jubeant. Respondeo societatem Jesu haudquaquam computandam venire inter cæteros humanæ

manē societatis cæt9, à quib9 longissimē
 distat, nec legib9 illis obstringitur, quib9
 iidē tenentur, divinæ præceptiones non
 ligant, quas autoritate usurpatâ præte-
 rit, humanæ vim non imponunt, quas
 dignitate excedit, quæris autoritatem,
 quæris dignitatē? utrumq; confert Athe-
 ismus, ab hoc mandata divina violare
 non refugit, & leges humanas contem-
 nere jocum ducit: Ne tamen manifesta
 legū divinarum transgressio, & huma-
 narum contemptus in intercedente
 cum hominibus commercio infamiæ
 notam inurat, firmissimum tenet socie-
 tas à factis discrepantem doctrinam fo-
 vere, quò tutius, liberiusque malitiæ in-
 dulgere, & pravitatem pro libitu exerce-
 re possit, universis glaycoma obijcien-
 do, ratum nimirum habet adagium
 illud, quod de Gallis circumfertur apti-
 us Jesuitis.

Jesuitæ non leggono, come scribono
 Jesuitæ non dicono, come pensano

Jesuitæ non fanno, come dicono
Jesuitæ non dicono, come fanno

Argumentor secundo.

Jesuitæ docent satius esse Regni unius
salutem periclitari, quam vel mini-
mum peccatum confitentis revelare,
qui tamen peccata à sociis suis con-
fessa revelanda esse jubeant, si illa in
detrimentum societatis cedant,

Qui vero docent satius esse Regni
unius salutem periclitari, quam
vel minimum peccatum confi-
tentis revelare, qui tamen peccata
à sociis suis confessa revelanda esse
jubeant, si illa in detrimentum so-
cietatis cedant, ii docent doctri-
nam erroneam, scandalosam, hæ-
reticam, Atheisticam, & pernicio-
sam dispositam ad subvertendum
universum Orbem, excindenda
Regna, & evertenda imperia.

Ergo Jesuitæ docent doctrinam Erro-
neam, scandalosam, hæreticam,
Athe-

Atheisticam, & perniciosam disposi-
tam ad subvertendum universum
orbem Christianum, excindenda
regna, & evertenda imperia.

Quis damnatae hujus societatis ausus?
Regna concuti, imperia ruere, Principa-
tus infirmari, vel omnino collabi prestat,
quam detegere peccatum, cujus taciturnitas
prædictos effectus produxit, ne
asserta juris divini obligatio illis viole-
tur, quod si autem societatis causa aga-
tur, si quodquod noxium, aut pericu-
lum incurrat, divini juris obligatio ces-
sat, strictissimum illud vinculum laxa-
tur, sigillum Confessionis aperitur, &
confitentium peccata manifestantur,
tanta est societatis de se ipsa æstimatio,
ut universos orbis principatus extinguere,
quam societatis imperium perire malit:
Annon hæc societatis internam maliti-
am, & dominantem peccandi consuetu-
dinem affatim ostendunt, Jesuitarumq;
scelerata Consilia producant, perniciose

principibus cum profanis cum Ecclesiasticis? Sed quid grave videtur & immane quod societas potestates à Deo ordinatas conculcare quærat? quæ dudum ipsius Dei leges, & sancitas præceptiones turpissimè conculcavit, & insolentissime evertit.

Argumentor tertio

Jesuitæ quibuscunq; modis ubiq; locorum omnium Christi fidelium conscientias moderari & pœnitentium confessiones excipere contendunt cum offensione sacerdotum reliquorum Ecclesiasticorum Ordinum, quos bonis malisq; artibus à confessionibus audiendis excludunt, & scandalo eorum, qui hæc observant.

Sed qui quibuscunq; modis ubique locorum omnium Christi fidelium conscientias moderari, & pœnitentiū confessiones excipere contendunt cum offensione sacer-

sacerdotum reliquorum Ecclesia-
 sticorum Ordinum, quos bonis,
 malisque artibus à confessionibus
 audiendis excludunt, & scandalo
 eorum, qui hæc observant, illi ne-
 cessario confessiones peccatorum
 impendunt vel directè, vel indire-
 ctè in privatum societatis regendæ
 usum: si enim Zelus animarum lu-
 crandarum solus esset, qui urge-
 ret, haud crederent docti Patres
 Zelum illum prorogandum esse
 cum offensione cæterorum sacer-
 dotum, & scandalo Christiano-
 rum, quæ mortale peccatum im-
 portant, & nisi peculiarem ex con-
 fessionibus utilitatem trahere
 noscerent, haud tam improbo la-
 bore, & assiduo studio poenitenti-
 am numerum augere, & multo-
 rum Patres spirituales effici anni-
 terentur, neque enim ipsi societa-
 tis Patres falcem in messem mit-
 tunt,

tunt, nisi uberem, & feracem, steriles agros prætereunt, & agrestium conscientias rimari non allaborant, quas scrutandas concedunt Dominicanis, Franciscanis & reliquo Monastico vulgo, quod Jesuiticæ ambitionis sublimitatem attingere nequit.

Ergo Jesuitæ Confessiones peccatorum impendunt vel directè, vel indirectè in privatum societatis regendæ usum.

Sed qui Confessiones peccatorum impendunt vel directè, vel indirectè in privatum societatis regendæ usum, illi necessariò peccatorum confessiones indirectè saltem revelant: non enim potest rei administrandæ ratio vera haberi, neque institui, nisi conformetur consiliis, quæ format scientia ex confessione accepta, proinde indirectè ex formatis

matris consiliis gubernanda societatis prodeunt confessionis arcana.

Ergo Jesuitæ peccatorum confessiones indirecte revelant.

At qui peccatorum confessiones indirecte revelant, violant juris divini obligationem, quæ cujuscunque boni consequendi, aut mali avertendi causâ quodcunque peccatum revelare vetat secundum societatis Theologos.

Ergo Jesuitæ violant juris divini obligationem quæ cujuscunque boni consequendi, vel mali avertendi causâ quodcunque peccatum revelare vetat.

Argumentor quartò.

Jesuitæ suæ societatis Confessariis præcipiunt sociorum confitentium peccata renunciare superioribus, quæ redundare possunt in incommodum societatis

Sed

Sed qui confessoriis præcipiunt
 sociorum confitentium peccata
 renunciare superioribus, quæ
 redundare possunt in incom-
 modum, illi temnunt, & rejici-
 ret perpetuam traditionem, &
 praxim Ecclesiæ, quæ secundum
 Jesuiticam Theologiam inducit
 obligationem ad taciturnita-
 tem peccati cujuscunque nun-
 quam revelandi, quamvis abeat
 in Regni everfionem.

Ergo Jesuitæ temnunt, & rejiciunt
 perpetuam traditionem, & praxim
 Ecclesiæ.

Argumentor quintò

Ratio obligationis strictissima ad
 nunquam in quocunque casu reve-
 landa peccata est secundum Suar.
 Henriq. Conin. Laym. perpetua tra-
 ditio, & praxis Ecclesiæ

At perpetua traditio, & praxis
 Ecclesiæ non est obligatio juris
 divini,

divini, jus quippe ecclesiasticum distinctum est à jure divino, quare & obligatio, quam Ecclesiæ præcepta faciunt, alia est ab obligatione promanante à lege divinâ.

Ergo ratio obligationis strictissimæ ad nunquam in quocunque casu revelanda peccata non est obligatio juris divini, quod assererat Busenbaum ejusdem societatis Theologus.

Quæ hæc Jesuitarum Theologia est? alius confessionis sigillum perpetuæ traditioni, & praxi Ecclesiæ adscribit, alius obligationi juris divini subjecit: tanta nempe in societate Jesu dominatur vel ignorantia, ut jura Ecclesiastica à divinis discernere nequeant, aut malitia, ut leges humanas divinis permiscere non reformident: Si obligationem ad tacendum inducit jus divinū, ignorantia laborant summi societatis Theologi, quibus maxime jura divina patere debent, si autem obli-

obligatio taciturnitatis descendat ex
 perpetuâ traditione, & praxi Ecclesiæ,
 cur Busenbaum illam obligationem
 Ecclesiasticam ad obligationem juris
 divini evehere attentat? tam facilè est
 quæ ab Ecclesiâ traduntur observanda,
 adæquare iis, quæ à Christo legis latore
 divino in lege sacrâ sancita, & instituta
 sunt. Quod si autem obligatio ad reti-
 cenda peccata per confessionem cogni-
 ta oriatur ex perpetuâ traditione, &
 praxi Ecclesiæ, Ecclesia esse ne potest tam
 immitis, tam sæva, & novercali odio
 aspera, ut potius Regna, imperia, prin-
 cipatus Respublicas excindi, quam
 peccatum ex confessione prodi conce-
 dat, cujus prodicione statuum saluti &
 incolumitati consuleretur. Magna
 sanè hominum animos tenet malitia, &
 scelera passim perpetrantur cum studio,
 nec humanæ pravitatis superat condi-
 tionem, ut in quolibet statu vel unus
 reperiat, si non plures, qui exitium
 quæ-

quærit, & Patriæ incolumitatem deperdere parat, sunt itaq; tales vel consilio inter se mutuo inito conjuncti, vel quisque privato scelere consilium, animumque sumat rem publicam evertendi, in Galliâ, in Hispaniâ, in Germaniâ, in Poloniâ, in Republicâ Venetorum, in ducatibus Italiæ, accedant isti Patres societatis, iisdemque apertè confiteantur mente conceptum consilium status publicas evertendi, an hi Patres uno ictu florentissima hæc Regna sterni & deleri potius permissuri sunt, quam revelando scelus confestum sigillum confessionis confringere? ita omnino permissuri sunt, quia præstat Regni salutem periclitari, quam ex confessione revelare quicquam, & neque directè neque indirectè cujuscunque boni consequendi, vel mali evitandi caulâ peccatum quodcunq; prodere licet: sed quæ tum Ecclesiæ facies, si nulla in orbe regna, nulla imperia, nulli principatus, nullæ Respubli-

ce, illis omnibus extinctis propter peccatum non revelatum ex confessione eorum, qui se extincturos confessi erant? Salva & incolumis florebit in Ecclesiâ societas Jesu, & dominabitur à mari ad mare & à solis ortu usq; occasum propagabit imperii terminos: Heu malitia, heu scelus, quo non abit ad totum orbem sustolendum.

Ajo itaque: doctrinam, quod sigillum Confessionis sit obligatio strictissima juris divini, esse evidenter erroneam.

Ajo Secundò, doctrinam, quod vel Regni Salutem periclitari præstet, quam, ex confessione revelare quicquam esse scandalosam, impiam in Vinctos Domini & hæreticam.

Ajo tertio doctrinam, quod nec directè nec indirectè cujuscunque boni consequendi, aut mali avertendi causâ peccatum revelare liceat, esse erroneam, scandalosam, & orbi Christiano perniciosam.

H

Ajo

Ajo quartò , doctrinam , quod ratio strictissimæ observationis sit perpetua traditio & praxis Ecclesiæ , esse falsam. Patet primum , quia sacrae literæ nil commemorant de sigillo Confessionis , nec Apostoli de illo successoribus quicquam reliquisse certum est:

Patet secundum , quia arctum illud silentium nullo omnino casu solvendum occasionem parit totius orbis Regna, Imperia, Principatus, Respublicas excindendi contrâ sacram legem, & divinam ordinationem.

Patet tertium quia strictum illud silentium materiam subministrat audacius quæcunque scelera patrandi cum discrimine universi Orbis, quam non concedit Christi præceptum, nec Ecclesiæ institutio.

Patet quartum, quia primi Patres, & Veteris Ecclesiæ Doctores nullam mentionem de sigillo Confessionis injiciunt, primo injectam & inductam in Eccle-

Ecclesiam superioribus sæculis, quibus doctrinæ à Christo traditæ, & ab Apostolis communicatæ, atque à primæ Ecclesiæ Patribus acceptæ pura simplicitas, & simplex puritas scholasticis controversiis subjecta est.

Quin potius si Juri Canonico insistendum, haud obscurò deduci potest sigillum Confessionis non tam strictè esse observandum cum everfione, ac periculo Regnorum; nam cum secundum Canones juramentum, quod species * religionis dicitur, illoque ut ait Cicero * vinculum nullum præstantis sit nullo modo servandum, quod turpitudinem aliquam in se continet aut principaliter contrâ publicam utilitatem

* L. neque ff. de fidei commissi libert.
C. et si

* Lib. I. Offic.

litatem * fit, neque etiam sigillum Confessionis tenendum erit, quod turpitudinem horrendam fovet & ad Regnorum publicæq; utilitatis interitum spectat, siquidem non major est in uno ratio, quam altero adeoq; cum juramentum contrâ utilitatem publicam factum non sit * obligatorium, ne sit * vinculum iniquitatis, neque sigillum Confessionis ad tacendum obligabit contrâ commune commodum, ne etiam evadat vinculum iniquitatis.

* C. si diligenti § final. de for. compet. & C. quanto, de jure jurand. Panorm. Conf. 95. Num. 3. Vol 2. Socin. Jun. Conf. 143. Num. 36. Vol. 1.

* C. non est obligatorium de Reg. I. in 6.

* C. inter cætera. 21. Q. 4. Decius Conf. 180. Num. 4.

Præ-

Præterire hoc loco non possum
 memorabilem doctrinam, quam socie-
 tatis Theologi tradunt de voto pauper-
 tatis Religiosæ siquidem enim societa-
 Jesu immensis opibus effluit & ingentes
 possessiones tot, tantarumq; ditionum
 præsertim in hæreditariis Imperatoris
 Austriaci Provinciis per Austriam, Bohe-
 miam, Moraviã, Styriam, Carnioliam,
 Carinthiam habet, inq; dies plures habe-
 re allaborat æquis, iniquis titulis, cujus
 exemplum dedit annis superiorib9 Pater
 Hiëmmelhau, ita nomẽ mutare placuit,
 dictus prius, *Hellisch Feuer* qui Conscien-
 tiæ moderandæ admotus erat Illustris-
 simæ Dominae Franciscæ Baronissæ de
 Bergerin Viduę defuncti Francisci Comi-
 tis de Magnis quam etiam eã dexterita-
 te Jesuiticæ indoli omninò conformi
 moderatus est, ut prædictæ Illustrissimæ
 Dominae uniones, margaritas, nobilem
 auri argentiq; suppellectilẽ, & demum

ad ejus obitum duas Præfecturas societati adjecerit cum damno Illustrissimi Comitis Francisci de Magnis relictæ nepotis, ad quem eorundem possessio jure devolvenda erat, cum igitur has opimas possessiones Fundatoris sui ignatis menti esse contrarias & privatis societatis Constitutionibus repugnare manifestum Jesuitæ deprehendant, doctrinam commiscuntur, cujus prætextu transgressionem fugere, & se à crimine contemptus regularum vindicare student: verum irritò conatu, ut patebit, itaq; sic docent Societatis Theologi *

Religiosus ex voto paupertatis obligatur, ut nihil habeat proprium: nomine proprii intelligantur bona temporalia pretiosissima, quorum Dominium vel certe facultatem disponendi liberam, & independentem in perpetuum abdicavit: quod quidem

* Sanchez & Laym. lib. 4. Tract. 5. Cap. 2. Num. 2. Busenb. lib. 4. C. I. Duc. 4. Num. 2.

dictum propter Religiosos Societatis Jesu qui post emissam vota retinent & adquirere possunt Dominium radicale bonorum temporalium, non tamen habent jus actuale de iis pro suo arbitrio disponendi, vel utendi, cujus abdicatione essentia religiosæ paupertatis consistit. An hæc doctrina magis ridicula? aut majorem Jesuitarum impudentiam exprimit? dum in omnibus fucum facere & Christianorum pietatem fallaci doctrinâ decipere præsumit? cui enim non notum est, in potissimis Regum, & Principum Familiis receptam, & laudabilem vigere consuetudinem, cujus merito Primogenitus provinciarum possessiones obtineat, quas autoritate propriâ, & sibi soli competente in exercitio jurisdictione regat, & administret, qui deinde sequuntur fratres, jurisdictionis exercitio nullo utuntur, nec administrandi actuali potestate præditi, habent tamen jurisdictionem radicalem, quæ extinctâ

Primogeniti lineà actualem administrationem conciliat: Unde argumentor

Reges & Principes secundo-geniti in potissimis Familiis per Germaniam, Hispaniam, Galliam, & Italiam Principatuum suæ Familię nullum habent jus actuale deys pro suo arbitrio disponendi, vel utendi, habent vero eorundem dominium radicale

Sed qui Principatuum suæ Familię nullum habent jus actuale deys pro suo arbitrio disponendi, aut utendi, habent verò eorundem dominium radicale, illi solemniter profitentur votum religiosę paupertatis, cujus essentia in abdicatione actualis dominii consistit, prout & Principes vi pactorum familię eodem se abdicant.

Ergo

Ergo Reges, & Principes secundo-
geniti in potissimis Familiis per Ger-
maniam, Hispaniam, Galliam, &
Italiam solemniter profitentur vo-
tum religiosæ paupertatis, quæ qui-
dem Professio eosdem Religiosos pro-
fessos efficit, quoniam vitæ religiosæ
status maximè & principaliter in
summâ paupertate, quæ est *abdicatio
actualis dominii*, consistit.

Doleo sanè vehementer, quod doctrinæ
hujus notitia hætenus nulla ad Regum
& Principum secundo-genitorum aures
pervenerit, quos dignitates, exemptio-
nes, libertatem, immunitates, quæ
omnia privilegia à professione voti pau-
pertatis Religiosæ consequuntur, potius
retenturos nullus dubito, quam ut tam
improbo labore & tantis vitæ periculis
non rarò cum Primo-genitis sibi con-
certandum esse dignum censeant, neque
olim, ut credo, Franciscus Alenconius

Henrici III. Regis Galliaë Frater germanus sæpius naturæ succensuisset, quod se utero materno posterius excluderet, si se Religiosum Professum in summâ perfectione esse nouisset: at hæc doctrina, prout cætera omnia, quæ à societate emanant, spectant ad egregiè imponendum toti Orbi Christiano, & stabiliendum societatis Monopolium. Audite igitur Reges, & attendite Principes: Jesuitæ convênere in unum: Religiosam paupertatem strictissimè profiteri, radicale dominum quærendo in Regnis, Principatibus & ditionibus: Nec quis consiliis aut facto Jesuitarum contraveniat, nam illi ex societatis constitutionibus solemniter Paupertatis votum profitentur & professione ad illa omnia agenda, quæ votum & Regulas * concernunt, strictè tenentur & siquidem essentia Religiosæ pauper-

* Suarez de Relig. to. 4 lib. I. Cap. 4. Num. 24.

paupertatis consistit in retentione radicalis dominiij, & abdicatione jurisdictionis actualis, nulli succensendum venit Jesuitarum studium & assidua invigilantia ditionum, & quarumlibet Præfecturarum adquirendi dominium radicale, per quod tendunt ad religiosam perfectionem, secus prohiberentur unde eorundem professio adversa foret, cum tamen officium suum nemini *damnosum esse debeat.

Hoc unum do ex Theologiâ specimen doctrinæ jesuiticæ, nec plura, quæ possem, si tempus & occupationes concederent, solum Corollarii loco subjungo reliquam omnem doctrinam, quam Societas Jesu, in Gymnasiis, scholis & Universitatibus profitetur, esse erroneam, falsam, superfluum, perniciosam Juventuti, nec probatum eo, quia manifesta docendi Methodus, quam à primis Ext. de fidei jus. C. pervenit,

H. E.

litteris

litteris ad Philosophiæ vestibulum tenent, & sectantur, quo improbo labore, quo inamensio studio, quantà difficultate, quàm infinitarum penè præceptionum mole solius idiomatis latini cognitio qualis qualis comparanda est? sex anni impendendi, nec tamen post exhaustos labores, post factos innumeros sumptus vera, & genuina idioma Latinum loquendi tenetur ratio, quæ haud difficulter citrà labores tantos Anni unius revolutione longè perfectior haberi & obtineri potest, quàm verò Methodo altiora studia Philosophiam, & digniores scientias pertractent, non est quod ego quicquam dicam, agnoscunt falsitatem & publicè profitentur hodiernæ Philosophiæ inutilitatem ipsi societatis Patres, qui sub meliori coelo nati virtutem æstimant, & solidiorem doctrinam sectantur, quales honoro nomine doctrinæ, & morum optimorum Athanasium Kircher-

cherum, Gregorium à S. Vincentio, Ricciolium, Theodorum Moretum, Conradum, Casparum Schottum, Georgium Behm, Heintium, Cruxillam, Kirchoffetum viros doctissimos & quàm eruditione, quàm morum præstantià clarissimos, horum tractatus quos in lucem emisere, aut privatim in scholis dictavere, lege, aut si mavis, cum iis age, & censuram doctrinæ Jesuiticæ ex ipsis, qua indole ingenua sunt præditi, perdisces: Unde iis, quæ à me dicta, fidem dabis, & nihil non veritati consentaneum deprehendes, qui videlicet veritatis causam unam ago, vel virtutis, neque quod initio professus sum, ad hoc scribendum provocatus Societatis odio, nec aliorum affectu, solius Societatis me mi-feret, tantum à primo foundationis suæ statu deformatæ, ut Ignatianæ pietatis, & Xaveriani Zeli nec vestigium cerne-re reliquum sit, virtutis, & pietatis mo-

mumenta obduxere impunè hæcenus
practicata scelera, & a nobili sanctitatis
loco dejecerunt in turpitudinem vitio-
rum, quæ sese propagaverunt usque ad
Hæresin, vel Atheismum.

Conclusio.

*Quod societas Jesu hæresi, vel
Atheismo infecta sit.*

Postremam infero conclusionem
dispositam pro denuntiatione
Valeriani Magni societatem Jesu
Hæresi, vel Atheismo esse infe-
ctam:

Jesuitæ sociorum confessiones supe-
rioribus renunciant, si confitentium
peccata in damnum societatis desi-
nere possint, contra obligationem
strictissimam juris divini, & perpe-
tuam

tuam traditionem, & praxin Ecclesiæ, quæ nullâ ratione cujuscunque etiam boni consequendi, aut mali declinandi causâ quodcunq; peccatum detegendum esse concedit, iidemque aliter in scholis docent, aliter operantur, docent insuper doctrinam erroneam, scandalosam, hæreticam, Atheisticâ & perniciosâ dispositam ad subvertendum universum orbem Christianum, exscindenda Regna & evertenda imperia, atq; violant juris divini obligationem, sibi que in doctrinâ, & praxi de sigillo confessionis contradicunt,

At qui talia hujusmodi passim, & liberè docent, tractantque, necessario sunt heresi, quia ejusmodi docent, & tractare pertinaciter perseverant, aut Atheismo, quia tam scandalosa docere,

re,

re, & scelerata tractare non verentur, infecti.

Ergo Jesuitæ sunt hæresi, vel Atheismo infecti.

Probatur amplius.

Jesuitæ docent doctrinam, quod sigillum confessionis sit obligatio strictissima juris divini, ut vel regni unius salutem periclitari præstet, quam ex confessione revelare quicquam, quod nec directè, nec indirectè cujuscunque boni consequendi, aut mali causà peccatum nec minimum quidem sine sacrilegio revelare liceat, quod ratio strictissimæ observationis sit perpetua traditio, & praxis Ecclesiæ.

Sed qui docent talem doctrinam, illi docent doctrinam evidenter erroneam, scandalosam, impiam in Unctos Domini, orbi Christi-

Christiano perniciosam, & falsam.

Ergo Jesuitæ docent doctrinam evidenter erroneam, scandalosam, impiam in Unctos Domini, orbi Christiana perniciosam, & falsam, quibus omnibus nominibus Jesuitæ sunt hæretici, vel Atheismo infecti.

Probatur tertium.

Jesuitæ servant contumaciter instituendi Methodum perplexam, confusam, superfluam, falsam, & erroneam certi, & probè conscii talis doctrinæ ad jacturam temporis, nã ad dispendium juventutis ad discrimen rerum domesticarum.

Qui autem servant contumaciter instituendi Methodum perplexam, confusam, superfluam, falsam, & erroneam certi, probèque conscii talis doctrinæ ad dispendium juventutis, damnum Reipublicæ, jacturam temporis

poris, discrimen rerum domesticarum, illi ex intentione, & certâ malitiâ intentant nocere per institutionem Juventuti, ne meliori modo erudita doctrinâ veram notitiam assequatur, & cum hâc societatis pravitatem advertat ad societatis detrimentum, sic & nocere indirectè intentant Reipublicæ impediendo, ne viris claris, & doctrinâ spectabilibus, qui olim societatis prava consilia correcturi essent, fulgeat.

Ergo Jesuitæ ex intentione, & certâ malitiâ intentant nocere per institutionem Juventuti, ne ad solidam eruditionem pertingat, & Reipublicæ, ne viros doctrinâ eximios possideat minori cum societatis fructu.

Sed

Sed qui ex intentione, & certa malitiâ nocere intentant per institutionem Juventuti, ne ad solidam eruditionem pertingat, & Reipublicæ, ne viros doctrinâ eximios possideat, minori deinde cum societatis fructu, illi gravissimè, & mortalitèr peccant

Ergo Jesuitæ gravissimè, & mortaliter peccant & quia hæc gravissima, & mortalia peccata nunquam non patrat, nec consilium init, nec studium ponit melioris doctrinæ in scholis tradendæ, quæ tradi potest, iidem sunt hæresi, aut quia liberrimè citrà ementationem, curam melioris eruditionis cum plausu erroneam doctrinam propagat, Atheismo infecti.

Quod erat probandum.

Quæ hæctenus pauca, & quod ajunt peccatilla, quis enim omnem eorum turpitudinem visu foedam, & auditu horrendum

horrendam detegere vellet? ex sexcentis Jesuitarum facinoribus olim patratis, & deinceps, si impune cum foenore peccare liceat, *ad maiorem Dei gloriam* patrandis, commemorata sunt, spectant ad faciendam fidem eorum, quæ à Valeriano Magno indicata sunt, ejusdemque denunciationem Romano Pontifici, & sacræ Congregationi de propagandâ fide factam confirmandam: Eccur vero, si justa denunciatio Valerianus Magnus Pontificis mandato ex Claustro tractus, in carcerem conjectus, militari manui custodiendus traditus, captivusque Romanam traductus sit, post denunciationem ad nullam tribunal vocatus, à Nuntio Apostolico rejectus, à nemine auditus, posset quispiam ex facto, jussu Pontificis peracto argumentari ad Valeriani existimationis contumeliam, illique qui societatis favores, vel spontè vel inviti sectantur, aut ii præsertim, qui

Reli-

Religione discrepant, peius de Valeriani Christianà professione sentire, quod ne fiat, ac Valeriani fama integerrima quâcunq; suspicione violetur, aut sequioris cogitationis nævo collutuletur, omnia, quæ veritati cognoscendæ conferunt, diligenter recensebo, atq; non tam manifestam ostendam Valeriani innocentiam, quam eorum, quorû merito executio adversus juris ordinem suscepta est, iniquitatem.

Controversia prima.

Utrum Valerianus Magnus denunciando societatem Jesu hæresi, vel Atheismo esse infectam in leges Christianas, aut Pontificias deliquerit?

Valerianus Magnus Judici competenti denunciavit societatem Jesu hæresi, vel Atheismo infectam, an peccavit?

pecc.

peccasse arguit factum, quia Judices Ro-
mani iussu captus, incarceratus, damna-
tus est. Sed Ecclesiæ Romanæ pessimè
consultum foret, si Romanorum Ponti-
ficium quæcunque facta, ut facta, iusta
evadant. Alexander VI. adversam
factionem gladio, veneno, vi extinxit
auxiliante filio Cæsare Borgia : ergo
extingui meritam fuisse dicendum, quia à
*Pontifice factum. Julius ejus successor ac
foedus sanctè cum Ludovico XII. Gallia-
rum Rege initum rupit, eundemq; auxi-
liaria arma ferentibus, Maximiliano
Imperatore & Venetorum Republica
*non tam Italià, quam proprio Regno
ejicere statuit : ergo quod statuit, ju-
stum, quia Pontificum : Urbanus VIII.
Domui Austriacæ malè adfectus in per-
nitentiam Imperatoris Austriaci, & ruinam
Germaniæ Galliæ Regi favit, cum illo
consilia fideliter tractavit, ergo justum
quia

*Guicciard. & Paul. Jov. in Alex. VI.

*August. Thuan. in Jul.

quia Pontifex fecit : Innocentius X. Paci
post trigintâ annorum cladem Monaste-
rii, & Osnabrugi sancitæ reclamavit, le-
gesque pacis contentas rescidit, ergo
justum, quia Pontificis factum. Pessimè
inquam, & iniquissimè cum Ecclesiâ Ro-
manâ ageretur, si Pontificum facta sine
discrimine, ut Barbarini, Pamphili, Chi-
sii sunt, probarentur, & pro decretis
in jure Canonico numerandis admitte-
rentur, equidem Pontificis Romani
dignitas ad vilitatem deformaretur,
atque apostolica autoritas degeneraret
in tyrannidem, quæ universæ Ecclesiæ
fundamentum moveret, vel concuteret.
Verum Alexandri VII. hodiè Ecclesiam
Dei moderantis virtus olim pluribus
annis per Germaniam spectata, & cum
admiratione honorata longè diversum
sentire suadet, & tam iniquâ Pontificiam
ad ministrationem censurâ perfringe-
re minimè concedit, neque igitur ego
Roma-

Romanæ Ecclesiæ Cliens in pontificiam dignitatem delicturus quicquam, si denunciationis factæ qualitatem in controversiam revocem, non quod de Pontificis summâ potestate agere velim, qui sciam *de illâ non sine sacri legio * disputari posse*, sed solum pro veritate ad invenien-
dâ comprobare denunciationem Valeriani tum Christi, tum Ecclesiæ præceptis conformata esse itaque ajo:

Denunciatio Societatis à Valeriano summo Pontifici facta legi sacræ consentanea est.

Valerianus annis superiori-
bus Mutium Vitellestum so-
cietatis præpositum Genera-
lem, & cæteros quosdam sacer-
dotes admonuit de societate
hæresi, vel Atheismo infectâ, &
post

*L. disp. C. de Crim. Sacril.

post nequicquam factam admonitionem denunciavit eandem summo pontifici tanquam Iudici competenti, & universali totius Ecclesiæ pastori & Antistiti.

Qui verò Mutium Vitellescum Præpositum Generalem, & cæteros quosdam sacerdotes admonuit de societate hæresi, vel Atheismo infectâ, & post nequicquam factam admonitionem denunciavit eandem summo pontifici tanquam iudici competenti, & universali totius Ecclesiæ Pastori, & Antistiti, ille à Christo in lege novâ promulgatâ præscriptum corrigendi ordinem servavit, qui jubet * fratrem peccantem *intrâ & se ipsum*

I

* Matth. 18. v. 15. 16. 17.

*sum solum, non audientem verò in
præsentia duorum, aut trium testi-
um arguere, quos si etiam negligat
Ecclesiæ nunciare.*

*Ergo Valerianus à Christo in lege
novâ promulgatâ præscriptum
corrigendi ordinem servavit, qui
jubet fratrem peccantem intrâ se, &
ipsum solum, non audientem in præsen-
tia duorum, vel trium testium arguere
quos si contemnat, Ecclesiæ nunciare.*

*Sed qui à Christo in lege novâ
promulgatâ præscriptum corri-
gendi ordinem servavit non
peccat in eundem.*

*Ergo Valerianus non peccavit in
ordinem à Christo propositum, vel
ejus legem.*

Argumentor Secundo.

*Valerianus societatem passim
mortaliter, quod notorium est pec-
cantem*

cantem summo Pontifici denun-
ciavit, ut arguatur & cæteri timo-
rem habeant.

Qui autem societatem passim
mortaliter, quod notorium est,
peccantem, summo pontifici
denunciavit, ut arguatur, & cæ-
teri timorem habeant, illi fecit
conformiter Apostolicæ præ-
ceptioni, quæ *peccantes * coram
omnibus arguere, ut cæteri timo-
rem habeant mandat.*

Ergo Valerianus fecit conformiter
Apostolicæ præceptioni, quæ pec-
cantes coram omnibus arguere,
ut cæteri timorem habeant, man-
dat.

At qui fecit conformiter Apo-
stolicæ præceptioni, non pecca-
vit in legem sacram & Christia-
nam. Ergo

* Pau, 1, ad Timoth. Cap. 6, v. 10.

Ergo Valerianus non peccavit in
legem sacram & Christianam.

Ajo Secundo.

Denunciatio societatis à Valeriano
summo Pontifici facta legi Pontificiæ
conformata est.

Valerianus denunciavit socie-
tatem hæresi, vel Atheismo infectam
Pontifici Romano, *ad cuius officium*
*pertinet de quolibet mortali peccato **
corrigere quemlibet Christianum, &
si correctionem contempserit, per di-
strictionem Ecclesiasticam coercere.

Qui autem denunciavit socie-
tatem hæresi, vel Atheismo in-
fectam Pontifici Romano *ad*
cuius officium pertinet de quolibet
mortali peccato quemcunque Christi-
anum corrigere, & si correctionem

Con-

* Lib. 2. Trac. 3. Cap. 2. Innocent. III.
Novit. de judiciis, Dub. 4. p. 62

contempserit per districtiōem Ecclesiasticam coērcere, ille denunciavit iudici competenti secundum Canonum præscriptiones. Ergo Valerianus denunciavit societatem iudici secundum Canonum præscriptiones.

Qui verò denunciavit societatem iudici competenti secundum Canonum præscriptionem ille non peccavit in Canones. Ergo Valerianus denunciando non peccavit in Canones.

Imo tantum abest ut denunciando deliquerit, ut potius nisi denuntiaffet deliquisset quia certum est, ait Theologus Busanbaum* *Correctionem fraternam*, quæ sine denunciatione institui nequit, *præceptam esse tum jure naturali quo membra unius corporis se ju-*

*vere tenentur, tum divino positivo, nec
diversum sentiunt Becanus, * & Lay-
mannus * Celebres societatis Theo-
logi, unde*

Argumentor Secundò.

Valerianus societatem hæresi, vel
Atheismo infectam summo ponti-
fici denunciavit pro correctione
fraternâ ejusdem societatis, quæ
tum jure naturali, tum divino po-
sitivo præcepta est.

Qui verò summo Pontifici de-
nunciavit pro correctione fra-
ternâ societatis, quæ tum jure
naturali, tum divino positivo
præcepta est, ille fecit ad quod
jure naturali, & divino positivo
obligatus erat.

**Ergo Valerianus fecit, ad quod ju-
re**

* 2. 2. C. 22.

* Lib. 7.

re naturali, & divino positivo obligatus erat.

Sed qui fecit ad quod jure naturali, & divino positivo obligatus erat, non peccavit in legem divinam, & naturalem.

Ergo Valerianus non peccavit in legem divinam, & naturalem.

Neq; peccavit in doctrinam Theologorum, quæ omnium una est docentium præter justitiæ offensionem cuiusvis integrum esse peccantem notoriè cum proximi incommodo legitimo Tribunali deferre, & judicandum exhibere, *si crimen publicum seu notorium sit*, inquiunt Theologi Thomas * Navarra * Laym. * *Ordo à Christo præscriptus non necessario observandus est, sed sta-*

I 4

tim

* 2. 2. Q. 33. Art. 7. * Cap. 18. N. 31
Laym. lib. 3. de just. Tract. 3. Par. 2.
Cap. 4. Assert. 1.

rim ad Ecclesiam, vel ad Prælatum, ut est caput Ecclesiæ deferri potest ad publicam emendationem, Notorium verò est, quod nemo inficiari potest, nemoq; inficiatur, quia in confesso est, peccata mortalia passim indies à societate patrari! quare.

Argumentor Tertiò.

Valerianus Magnus societati privatam denunciationem fecit, ad quam non legis necessitate obstrictus tenebatur, qui denunciationem subitò Ecclesiæ facere potuisset.

Qui autem societati privatam denunciationem fecit, ad quam non legis necessitate obstrictus tenebatur, qui denunciationem primum Ecclesiæ facere potuisset, ille fecit plus ex Charitate proximi, quam facere obligatus.

Er.

Ergo Valerianus Magnus fecit plus ex Charitate proximi, quam facere obligatus.

Sed qui fecit plus ex Charitate proximi, quam facere obligatus ille exercendo actus charitatis non peccavit.

Ergo Valerianus Magnus exercendo actus Charitatis non peccavit.

Progredior, asserunt Theologi Navarra * Lessius * Laym. * *eum, qui crimen occultum fratris secundum leges punibile, quod probare, vel indicis ostendi potest, iudiciali denunciatione prodit, antequam serio monuit, nihil contra iustitiam peccare, quo igitur minus adversus iustitiam delinquet, qui crimen notorium fratris secundum leges punibile*

I 5

non

* Lib. 2. Cap. 3. N. 254. * Lib. 2. C. 30. Dub. 3. * Lib. 3. Tract. 3. Part. 4. p. 261.

non probandum, aut indicium ostendendum, sed quod probatum, quia notorium, nec indicandum, quia apertum judiciali denunciatione prodit post seriam admonitionem, ideo.

Argumentor Quartò.

Valerianus Magnus societatis Jesu crimina manifesta, & notoria secundum leges punibilia post seriam, sed frustra adhibitam commonefactionem summo Pontifici judiciali denunciatione prodidit.

Sed qui societatis Jesu crimina manifesta, & notoria secundum leges punibilia post seriam, frustra tamen adhibitam commonefactionem summo Pontifici judiciali denunciatione prodidit, nihil contra justitiam peccavit.

Ergo Valerianus Magnus nihil
con-

contrà justitiam peccavit, quod
Theologi affirmant.

Hanc doctrinam extendunt, & ad se-
runt Sylvester * Navarra * Laym. *
*quod quotiescunq; ad promovendum bo-
num publicum & aliorum exemplum ne-
cessarium, aut valde utile fore existimatur
ut peccantes de crimine aliquo occulto le-
gitimè convictus publicè puniatur, tunc
denunciari vel accusari potest, non præmis-
sâ monitione secretâ, quanto itaq; ma-
gis denunciare vel accusare potest
post præmissam commonitionem se-
cretam, quotiescunq; ad promoven-
dum bonum publicum, & aliorum
exemplum non tam valdè utile, quam
necessarium esse manifestum, ut pec-
cantes de crimine aliquo non occulto
I 6 sed*

* Verb. Accusatio Q. 3.

* Lib. 2. C. 3. N. 254.

* L. C.

sed notorio legitimè convictus publice puniatur, quo nomine.

Argumentor Quintò.

Valerianus Magnus deprehendit ad promovendum bonum publicum Ecclesiæ & aliorum Ordinum Ecclesiasticorum exemplum non tam utile, quam necessarium esse ut societas Jesu de Hæresi vel Atheismo legitimè convicta publice puniatur.

At qui deprehendit ad promovendum bonum publicum Ecclesiæ, & aliorum Ordinum Ecclesiasticorum exemplum non tam utile, quam necessarium esse, ut societas Jesu de hæresi, vel Atheismo legitimè convicta publice puniatur ille denunciare & accusare potuit.

Ergo Valerianus Magnus denunciare vel accusare potuit.

Hæc

Hæc doctrina amplificatur; Etenim Theologi docent, Vasquez * Azorius * Sanchez * Layman: * Si temporis progressu appareat regulæ reformationem, strictioremq; observationem necessarium medium fore ad Ordinis conservationem, tum prælatus cum Capitulo, & multò magis summus Pontifex Professos omnes compellere potest ad regulæ reformationem acceptandam: tum autem reformatio regulæ necessaria videri debet ad regularis Ordinis conservationem, si cum præsentì observatione paucissimi ad perfectionem religiosam pervenire studeant, si cum scandalo & querelâ secularium vivant, ut expediret omninò Religionem dissolvi, quam ita continuari, si neq; essentialia vota v. gr. quæ ad religiosam paupertatem spectant

com-

* 1. 2. Disp. 154. C. 4. N. 24.

* t. lib. 13, C. 11. Q. 19.

* Lib. 4. Mor. Cap. 12. N. 35.

* Lib. 4. Tract. 5. Cap. 9. N. 43.

*communiter observent, & cum plerumq;
accidat, ut experientia nos edoces, si ordo
aliquis à foundationis suæ institutis, & præ-
ceptis retrocedat, paulatim ad deteriora
tendere, cum Ecclesiæ, & ipsorum Religio-
forum maximè spirituali detrimento, ideò
professi reformationem regulæ collapsæ fa-
ctam à maiore parte Capituli, multò
magis a summo Pontifice acceptare
tenentur ex his*

Argumentor Sextò:

*Jesuitæ à foundationis suæ institu-
tis, & præceptis retrocesserunt, &
non paulatim sed festinanter ad de-
teriora tetenderunt, cum Ecclesiæ
& ipsius societatis maximè spiritu-
ali detrimento, eorumq; paucissi-
mi ad perfectionem religiosam
pervenire student cum scandalo, &
cum querelâ secularium omnis or-
dinis & sexus vivunt, ut expediret
omninò societatem dissolvi, quam
ita*

ita continuari, neq; essentialia vota maxime, quæ ad paupertatem spectant propter immensas collectas opum diutinas & opimas possessiones observant.

Qui autem à foundationis suæ institutis, & præceptis retrocesserunt, & non *paulatim* sed festinanter ad deteriora tetenderunt cum Ecclesiæ, & ipsius societatis maximè spirituali detrimento, quorumq; paucissimi ad perfectionem religiosam pervenire student, cum scandalo, & querelâ secularium omnis ordinis, & sexus vivunt, ut expediret omninò societatem dissolvi, quam ita continuari, neq; essentialia vota præsertim, quæ ad paupertatem spectant propter immensas collectas opum divitias, & opimas pos-

possessiones observant à summo Pontifice compelli possunt ad regulæ collapsæ reformationem acceptandam.

Ergo Jesuitæ ad regulæ collapsæ reformationem acceptandam à summo Pontifice compelli possunt.

Quia verò compelli nequeunt, non factâ prius denunciatione Valerianus Magnus, ut societas reformaretur, denunciavit, an injuste?

Argumentor Septimò.

Valerianus Magnus summo Pontifici denunciavit societatem Jesu temporis progressu à foundationis suæ regulis descivisse, & ex illâ paucissimos ad religiosam perfectionem tendere, vivere cum scandalo, & querelâ totius Christiani orbis, violare essentialia vota, ob quæ omnia à summo Pontifice ad refor-

reformationē acceptendam compelli sunt.

Qui verò summo Pontifici denunciavit societatem Jesu temporis progressu à foundationis suæ exordio descivisse, & ex illâ paucissimos ad religiosā perfectionem tendere, vivere cum scandalo, & querelâ totius Christiani Orbis, violare essentialia vota, ob quæ omnia à summo Pontifice ad reformationem acceptandam compelli possunt ille non peccavit contrâ justitiam, quæ enim reformari potest, eadem denunciari.

Ergo Valerianus Magnus non peccavit contrâ justitiam, quod erat probandum.

Argumentor Octavò.

Valerianus Magnus denunciavit summo Pontifici societate Jesu Hæresi

resi, vel Atheismo esse infectam
pro correctione faciendâ, quæ est
* actus justitiæ, cujus est conser-
vare rectitudinem justitiæ unius
ad alterum.

Qui verò denunciavit summo
Pontifici societatem Jesu hære-
si, vel Atheismo esse infectam
pro correctione faciendâ, quæ
est actus justitiæ, cujus est con-
servare rectitudinem unius ad
alterum, ille fecit id, quod con-
ferebat exercendo actui justiti-
æ.

Ergo Valerianus Magnus denunci-
ando fecit id, quod conferebat ex-
ercendo actui justitiæ.

Sed qui denunciando fecit id,
quod conferebat exercendo a-
ctui justitiæ, ille non peccavit
in justitiam.

Ergo

* 2. 2. Q. 33. Art. 1.

Ergo Valerianus Magnus non peccavit in iustitiam.

Etenim, ut vere distinguit Angelicus Doctor* peccatum dupliciter consideratur, uno quidem modo in quantum est *nocumentum ei, qui peccat*, alio modo in quantum vergit in *nocumentum aliorum*, qui ex ejus peccata leduntur, & scandalizantur & in quantum est *nocumentum boni communis*, cujus iustitia per peccatum hominis perturbatur, hujus itaq; peccati correctio, quæ adhibet remedium peccati delinquentis secundum id quod est in malum aliorum, & præcipue in *nocumentum boni communis*, est actus iustitiæ cujus est conservare rectitudinem iustitiæ unius ad alterum: Hinc sacri canones præcipiunt* ut tam sacerdotes, quam reliqui fideles omnes summam curam adhibeant de iis, qui pereunt, quatenus redargutione

* L. C.

* C. 3. Q. 25.

gatione aut corrigantur à peccatis, aut si incorrigibiles appareant ab, Ecclesiâ separantur.

Quod si itaq; correctio sit actus iustitiæ, qui peragi nequit sine iustâ denuntiatione, unde evenit? Quod Valerianus Magnus poenam subire debuerit, & si curæ esse debeat, quod Canonés præscribunt ut delinquentes vel corrigantur, vel correctionem non admittentes à confortio excludantur, quare cura summa, & studium Valeriani Magni pro corrigendâ societate Jesu malè accepta, & pessime munerata est? Carcere nimirum & captivitate.

Argumentor Nonò.

Valerianus Magnus summo Pontifici de societate Jesu Hæresi, vel Atheismo infecta fecit denuntiationem, quæ ordinatur ad correctionem, & hæc ad societatis emendationem.

Qui autem summo Pontifici de societate Jesu Hæresi vel Atheismo infecta fecit denunciatio- nem, quæ ordinatur ad corre- ctionem, & hæc ad societatis emendationem fecit id, *quod ca- dit * sub præcepto secundum quod est necessariū ad istum finem.*

Ergo Valerianus Magnus denun- ciando fecit id quod cadit sub præ- cepto, secundum quod est necessa- rio ad ipsum finem.

Fecit itaq; id Valerianus quod facien- dum erat sub præcepto & illi destina- tus carcer, captivitas, in Urbem dedu- ctio quod si facere neglexisset, aut minori cūræ sibi sumpsisset obligatio- nem, fuisset deterior societatis mori- bus, quam denunciare non attendit juxta illud, quod dicit Augustinus. *

Si

* 2, 2. Q. 33. Art. 2.

* Lib. de verb. Dom. serm. 16. T. 10.

Si neglexeris, pejor factus es eo, qui peccavit.

Controversia Secunda.

Utrum Valerianus Magnus denuntiando summo Pontifici societatem Jesu Hæresi, vel atheismo infectam eandem infamaverit?

Veritati eruendæ nosse oportet, Doctores convitia etsi vera, quæ personis infliguntur, in duplices classes disponere, quædam enim convitia ejus generis esse solent, ut eorum notitiam Rempublicam habere expediat, quædam statum publicum non attingunt, nec cognita afficiunt: illa, si objiciantur, injuriam non inferunt, nec inferens injuriarum tenetur, si objecta probare valeat, ut si quis latrocinii, vel lepræ vel natalium nomine in contumeliam trahatur, nec ratione caret, cum reipublicæ intersit

* ut

* ut delicta puniantur, & si quæ mor-
 bi contagio, quæ in societatem ser-
 pendo illam adficere posset, contagi-
 osus ab hominum commertio * ex-
 cludatur, aut ne infamibus pateant
 * portæ dignitatum cui contraveni-
 tur, nisi vitia detegantur: Non pari
 modo si ad rempublicam cognitio
 defectuum haud pertineat, siquidem
 tum non tam veritas convitii, quam
 libido & pruritus convitiandi specta-
 tur * nec quempiam decet alterius
 infamiam sine causâ prodere, quod
 inhumanum, & invisum est * solem
 ne itaq; est in quovis convitio objecto
 ma-

* L. ita vulneratus ff ad legem Aquili-
 am. * C. hoc ipsum 33. Q. 2. & in C.
 de conjug leprof. * L. 1. C. de infamib.
 * L. justissimos C. de offic. Recto. Pro.
 L. quisquis. C. de postuland. *, 2. C.
 quando, & quibus.

magis voluntatem, quam exitum *
 æstimare: hinc concors est Juris con-
 sultorum sententia, justitiam nequa-
 quam offendi, nec injuriam inferri,
 nec infamiam conciliari, si vitia ma-
 nifestentur quæ occulta reipublicæ
 incolumitatem affligere, vel turbare
 possent, ita Oldrad: Panormita. * A-
 lex: * Julius Clarus * Couverru: *
 Gail: *

Secundum hanc distinctionem argu-
 mentor:

Valerianus Magnus societatem Je-
 su hæresi, vel Atheismo esse infe-
 ctam ex certâ notitia Romano
 Pon-

* L. Divus ff ad Leg. Corn. de fidei com. &
 L. qui in iuriâ ff. de furtis.

* Consil. 53. * in C. cum te N. 26. de
 re jud. * In l. etsi pepercerit N. 6. ff de
 libe. & posth. * Lib. 5. § injuria. N. 15.
 addit ad decis: Tholos. 127. * Variar.
 Resol. lib. 1. C. 11. Num. 16.

Pontifici denunciat, cujus maximè interest nosse ad prohibenda certissima pericula, quæ turbatura sunt Ecclesiam Romanam societate in hæresim, vel Atheismum prolapsa

Sed qui societatem hæresi, vel Atheismo infectam ex certâ notitiâ

Romano Pontifici denuntiat,

cujus maximè interest nosse ad

prohibenda certissima pericula,

quæ turbatura sunt Ecclesiam

societate in hæresim, & Atheis-

mum prolapsa, is societati inju-

riam non intulit, neque infami-

am conciliavit non tam quod

crimina ejus notoria sint, quam

quod Ecclesiæ crimina ejusmodi

Ecclesiam incommodataura co-

gnosceret expediat.

Ergo Valerianus Magnus societati

Jesu non injuriam intulit, neq; illi in-

famiam conciliavit, non tam quod

crimina ejus notoria sint, quam

K quod

Sic Ecclesiæ Crimina ejusmodi Ecclesi-
am incommodata cognoscere ex-
pediat.

Etenim si jura cæsarea requirant crimi-
num proditionem, quæ ad Rempubli-
cam spectant, ut debito supplicio ple-
ctantur, longè magis pertinebit ad Ec-
clesiam cognoscere super ea crimina,
quæ divinam Majestatem offendunt,
qualia sunt hæresis, & Atheismus, siqui-
dem gravius peccat * divinam Majesta-
tem quam humanam offendens ut ejus-
modi atrocissima delicta condignæ pœ-
næ subjiciantur. Præterea cum Cano-
nes ab hominum consortio expellant
contagioso morbo laborantes, consule-
re volentes Communi societati, ne con-
taminetur ab unius labe, major omnino
debet esse Ecclesiæ cura & studium socie-
tatem Jesu pestilenti hæreseos, & Atheis-
mi contagione sequestrare ne si longius
inter

* C. sanc. & 2. 2. 24, L. 2. Manich. de
Hæret. & Manich.

inter sit, eâ, quâ pollet potentiâ, cæteros
 afficiat, ne coinquinet, sicut enim ani-
 mus corpore præstat, ita & Ecclesiæ
 Curam officiumq; in custodiendo ani-
 mo vigilantius esse decet. Et ampli-
 us: Jus civile illegitimo ortu natos ho-
 norum incapaces ducit, dignitatibus
 destituit, an igitur societas Jesu, quæ ho-
 die ex adulterio aulæcismi, & privatæ
 dominationis prognata est, adhuc inter
 spectabiles Ecclesiasticorum ordinum,
 familias in Romanâ Hierarchiâ illustris
 fulgebit: An adhuc divinorum sacra-
 mentorum mysteria sacrilegis manibus
 tractabit & dispensabit, quo usque Dei
 altaria profanabit, in Ecclesiasticis
 functionibus nundinabitur? & in Dei,
 ejusque Ecclesiæ ludibrium sancta-
 sanctorum privatæ dominationi servire
 faciet? Malè cupit Dei Ecclesiæ, qui
 per denuntiationem Romano Pontifici
 factam Valerianum societatem Jesu
 infamasse censet, injuriosus est ille in

Deum, qui Valerianum societati per denunciationem injuriam intulisse affirmat, non potest ille injuriam agere, neque in famiam concitare, qui notoria scelera Judici competenti aperit, ut puniantur, ut vitiorum contagiosa lues extinguatur, ut à sacris, & divinis mysteriis pertractandis hæresi, vel Atheismo infecti Jesuitæ arceantur,

Controversia tertia.

Utrum Valerianus Magnus propter denunciata societatem Jesu Hæresi, vel Atheismo infectam capi, & in carcerem detrudi potuerit?

Valerianus Magnus Romano Pontifici societatem Jesu Hæresi, vel

Athe-

Atheismo infectam denunciat, & puni-
tur. Vir extremo senio gravis, & à defun-
ctis laborib9 cōfect9, ex monasterio edu-
citur, in carcerē mittitur, & iter Roma-
num tam longinquum, quam mole-
stum, periculisque à morte imminen-
te plenum subire cogitur, cum tamen
nihil tam naturale sit, quam ut bene
agens præmium actionis reportet, &
malè faciens castigetur, & quisque * in
quo deliquit, puniatur, aut si quod illici-
tum gestum * pcena infligatur, aut si
circà factum suum negligens * punien-
dus venit, quod si omnes officii partes
diligentèr adimpleat, supplicio locus
non datur, officium enim suum nemi-
ni * debet esse damnosum, neque etiam

K 3

citra

• L. Si quis C. de furt.

• L. quicumque C. de Hæred.

• L. si quando C. de Testib.

• C. pervenit ex t. de fidejus.

citrà culpam * pœna imponenda sed si-
cut peccatum * suos tenet autores, non
secus quod benè actum honore, & gra-
tiâ in illo prosequendum est. Unde
igitur evenit, ut Valerianus denuncia-
tionis suæ secundum justitiâ factæ
iniquam mercedem acceperit, detrusus
in carcerem & captivus Romam per-
ductus? Ab inversâ justitiâ, quæ virum
optimè meritum meritis honoribus pri-
vat, emeritos canos in dolore, & luctu
ad inferos deducere contendit.

Verum

Argumentor

Valerianus Magnus Romano Ponti-
fici denunciavit societatem Jesu Hæ-
resi, vel Atheismo infectam ad quam

denun-

* L. absentem ff. de poenis.

* L. sancimus. C. de poen.

denunciationem jure * naturali, & divino, Cæsareo, & Pontificio obligatus erat,

Qui verò Romano Pontifici denunciavit societatem Jesu Hæresi, vel Atheismo infectam, ad quam denunciationem jure naturali, & divino, cæsareo, & Pontificio obligatus erat, is non deliquit, nec illicitum, quicquam patravit, nec negligens in officio suo fuit, nec adversus justitiam peccavit.

Ergo Valerianus magnus non deliquit, nec illicitum quicquam patravit, nec negligens in officio suo fuit, nec adversus justitiam peccavit.

K 4

Qui

* Matth. C. 18. Bec. 22. C. 22. Busenb. lib. 2. Tr. cap. 2 Dub. 4. C. Novit. de judiciis. Thom 22. Q. 33. Ar. 1, 3, & 6.

Qui autem secundum iustitiam
carceris poenâ non punitur ne-
cessariò deliquit, aut illicitum
quicquam patravit, aut negli-
gens in officio suo fuit, aut ad-
versus iustitiam pœcavit

Ergo Valerianus Magnus carceris
poenâ non punitur secundum iusti-
tiam.

Scilicet

Valerianus Magnus carceris
poenâ punitus est contrâ iu-
stitiam.

Sed quæris, quæ iniustitiæ species in hac
poenâ commissa sit? Respondeo inju-
stitiam commissam transcendere
omnem latitudinem, nam quousque
iniustitia se extendit, eò usque in hac
poenâ infligendâ sævit, sed quo a iure
jussu Pontificis Romani Valerianus
Captus, & Captivus Romam deductus
est,

est, neque tamen adhuc in præfenti contro-
 versia Romanum Pontificem attin-
 go, cujus justitiam in sequentibus exa-
 minabo, substitutam societatem causam,
 & originem tantæ hujus, & immanis
 patratæ injustitiæ.

Societas Jesu punit Valerianum
 Magnum propter denunciationem,
 ad quam jure naturali, divino, Cæsa-
 reo, & Pontificio tenebatur,

Quæ vero punit Valerianum
 Magnum propter denunciatio-
 nem, ad quam jure naturali
 divino, Cæsareo, & Pontificio
 tenebatur, illa peccat in jus na-
 turale, divinum, Cæsarium, &
 Pontificium.

Ergo societas Jesu peccat in jus natu-
 rale, divinum, Cæsareum, & Ponti-
 ficium.

K ;

Insuper

Insuper cum justitiæ conformiter illa
facta punire mereantur, quæ malo ani-
mo * concepta, & in executionem de-
ducta sunt, quare Valeriani denuncia-
tioni tam acerba poëna Carceris irro-
gatur, cum carcer miserabiles efficiat
ut notat * Hypol. in pract. Crimin.;
sitque ille poenaliū, * & noxiorum
hominum, nihilque sit absurdus, quod
ait Gallius * quam ut captivus squalidis
in carceribus asservetur cum magnâ
jacturâ valetudinis, & rerum suarum.
Siquidem denunciatio Valeriani â men-
te sanctâ, & integrâ profecta, quæ amo-
re Ecclesiæ â periculis tuendæ instituta,
quæ

* L. sin autem. §. sin homo ff. de rei
vendit;

* Nunc videndum. N. 10. & §. attin-
gat. N. 75.

* L. nemo carcerem C. de Exact.
Trib. L. 1. C. de Cust. reo.

* Observat. pract, lib. 1. Observ. 78.
N. 3.

quæ Zelo, & pietate ergà Deum, & ejus Ecclesiam peracta, quæ Charitate proximi suscepta, & studio societatis corruptæ reformandæ facta est: an potius jura omnia invertere, & justitiam pessundare placet, quam Jesuitarum Potentiam Atheismo, & Hæresi fulcitam evertere? Sed fiat justitia, pereat societas & dicat omnis populus

Amen.

Controversia Quarta.

Utrum Valeriani Magni denunciatio de societate Jesu Hæresi, vel Atheismo infecta tam gravis, & periculosa fuerit, ut judicium ab executione instituendum?

Romanus Pontifex non magis probare potest se esse Christi Vicarium, & Apostolorum successorem, quam si Christi instituto pareat, atque Aposto-
K 9
lorum

torum facta suæ administrationis circa
 sibi esse sustineat documenta. Christus
 neminem judicavit, quem non audivit,
 minus condemnavit, neque Apostoli in
 quemquam sententiam dixere, quem
 non prius Apostolico tribunali stitère,
 æquissimum igitur si ipse Romanus
 Pontifex iudicii sui formam conformet
 ad Christi & Apostolicæ ordinationis
 normam, & non concedat, ut quis-
 quam condemnatum se Romæ prius
 audiat, quam esse citatum. Citatio
 quippe principium, & fundamentum *
 iudicii est, quo sine iudicium nullum
 peragitur, aut si peragatur, ius in vim
 abit, actusque qui in iudicio celebran-
 tur contrà non citatum regulariter ipso
 jure nulli evadunt. * & non solum in iis
 causis, qui controversiam admittant
 verum

* §. final. Instit. de pænà temer. litig.
 C. quoniam contrà de probat. Clem.
 post. de re iud.

* Afflict. decis. 307. N. 29.

verum & in notoriis, & coram vel ipso
imperatore * quo magis Pontifice, qui
imperatoris liberalitate Principatus
possidet.

Insupernaturæ justitiæ consenta-
neum est, nec jura aliter disponunt, ne
ab executione inchoetur * hinc usu venit
in Romano Germanico imperio ut
mandata sine clausulâ regulariter ipso
jure vim nullam habeant, nec quis illis
non parendo poenam incurrit, quin po-
tius impunè contemni * & sperni
possunt, nisi incumbat gravissimum
periculum quod moram nullam * susti-
neat, aut tum à præcepto inchoatur.

K 7

Si

* Phil. Port. Lib. 1. Com. Opin.
Concl. 43.

* L. 1. C. de exerc. rei judic. L. si cum
nullam off. de re jud.

* C. Consequente derelict. spol. Gail.
serv. pract. Lib. Obs. 13. N. 2.

* L. divus ff. de petit. hæred.

Si ipsa parte adversa præsente institui &
 exequi datum * etenim quando certum
 est, ait Parisius * alicui non competere
 defensionem, tum actum contra absen-
 tem gestum valere etiam sine citatione,
 cui suffragantur cæteri Doctores Portius
 * Decius * Felinus * Alex. * Verum in
 hoc casu nullum periculum intercessit,
 neque de fuga quicquam metuendum
 erat, quod enim periculo à Viro senio
 ætate, laboribus, ægritudine exhausto?
 aut quæ defugæ suspicio? qui Pragà
 Viennam profectus non vocatus Nun-
 cio Apostolico se sistit, accedit ejusdem
 dignitas & nobilis existimatio, quæ nil

agere

* L. 4. §. 1. de fidei com. lib.

* conf. 1. Num. 33. vol. 1.

* Lib. 1. Com. op. Concl. 43.

* Conf. 274. N. 4.

* C. nihil. N. 3. de præscript.

* Conf. 30. N. 1. & 2. Volum. 1.

agere concedunt, unde vitæ, vel moribus in supremâ ætate infamiam conciliaret, & nihilominus ab executione incipiendum, judiciorumque ordo invertendus, ut rebus nec dum judicatis Valerianus condemnandus, & in carcerem trudendus fuerat: an fortasse denunciatio Valeriani tam manifestè iniqua est, ut nullâ defensione ab injuria vindicari queat? Minimè Hæresis, & Atheismus Jesuitarum demonstratus est, imò demonstrari non potest, quia notorius, & tamen Valerianus captivus deducendus erat ad Romanum Tribunal non citatus, non auditus, non inquisitus. Cur non, si denunciationis veritas legitimè requisitus secundum debitam judiciorum formam Romam vocatus est? ut ibi denunciationis suæ causas manifestaret, & societatem hærescos, vel Atheismi convinceret, aut causâ suæ accusationis cadens meritâ poena affectus, quod justis

tiæ consentaneum fuisset. Verum
 nulla fides, heu malum! nulla benignitas*
 nulla scientia Dei est in illâ tertâ, dejerando,
 & mentiando, & occidendo, effringunt legem
 sed audi Romanus Populus, quia tu
 scientiam spreveristi, spernam quoque te, ait
 Dominus Deus Exercituum, ne fungaris
 sacerdotio mihi.

Deindè argumentor

Valerianus Magnus propter jure
 factam denunciationem societatis
 Jesu notoriè in hæresim, vel Atheis-
 mum prolapsæ non citatus, nec au-
 ditus in carcerem captivus missus
 est.

Qui verò propter jure factam
 denunciationem societatis Jesu
 notoriè in Hæresim, vel Athe-
 ismum prolapsæ non citatus,
 nec auditus in carcerem capti-

vus

• Osee. C. 4. v. 1, 2, 6.

us missus est, injustè contrà jus
tum naturale, tum divinum,
tam Cæsareum, quam Pontifi-
cium, quæ citationem requi-
runt, nisi urgentes, infallibiliter-
que periculosæ causæ à naturali
judicandi ordine deflectere sua-
deant, in carcerem conjectus
est.

Ergo Valerianus Magnus injustè
contrà jus tum naturale, tum divi-
num, tam Cæsareum, quam Pontifi-
cium, quæ citationem requirunt,
nisi urgentes infallibiliterque pericu-
losæ causæ à naturali judicandi ordi-
ne deflectere svadeant, in carcerem
conjectus est.

Argumentor secundo.

Valerianus Magnus post denuncia-
tionem factam non erat de fuga
suspectus, & eius denuntiatio non tam
mani-

manifestam iniquitatem continet,
quæ ipsâ præsentia defendi nequit.

Sed qui non erat de fugâ suspec-
tus, & cujus denunciatio non
tam manifestam iniquitatem
continet, quæ ipsâ præsentia de-
fendi nequeat, in illo non est ab
executione incipiendum.

Ergo in Valeriano Magno non erat
ab executione incipiendum.

Inceptum tamen est, & cum juxtâ Justi-
tiam incipi haud potuerit contrâ justi-
tiam inceptum fuisse, manifestum est,
quin potius post denuntiationem Vale-
riani ab executione in societate Jesu re-
formandâ inchoandum erat, siquidem
enim crimina societatis notoria sunt
toti orbi Christiano, nemoque sit qui
vel non ipse malitiæ Jesuiticæ periculum
fecerit, vel factum fuisse cognoverit, in
noto-

notoriis verò non expediat cognoscere,
 vel sententiam proferre sed exequi, &
 punire * & sicut ait Decius * in crimine
 notorio omnis juris solennitas remissa
 intelligatur, præsertim sitale sit, quod
 inficiari non possit, per textum * statim
 executio reformationis suscipienda erat,
 & societas corruptis moribus purgan-
 da, quod cessisset Romanæ Ecclesiæ sicut
 in utilitatem, ita in laudem rectè admi-
 nistratæ justitiæ, cum jam defectu ad-
 judicatæ æquitatis apud omnes ortho-
 doxos, & benè pro-meritis de Valeriano
 sentientes, ut nihil dicam de Hetero do-
 xis Romanæ curiæ tribunal in contu-
 meliam, vel potius contemptum tra-
 hatur.

Con-

* C. manifesta 2. Q. 1. C. evidentia de
 Accus. Clem. Fast. de re judic.

* Consil. 544. N. 6.

* C. quando de transl. Episc.

Controversia Quinta.

Utrum executionis sententia pro incarcerando Valeriano Magno lata ab Alexandro VII. Pontifice Romano admittere potuerit exceptionem sub, & obreptionis?

Temerariam, vel potius insolentem quis censebit controversiam movere super sententiam à Pontifice pronunciata pro Valeriano in carcerē deducendo, siquidem de potestate principis disputare * haud licet sine sacri legii crimine, nihilominus non obstat inquirere principis certam scientiam * & voluntatem quæ non nunquam pravis vel Ministrorum persvasionibus, vel falsis informationibus * decepta justitiam offen-

* L. disput. C. de Crim. sacril.

* C. fin. de rescript. C. unicè in princip. de relig. dom.

* L. final. C. si contrà jus, vel util. pub.
L. digna vox. C. de legibus.

offendit, nunquam cæterum offensu-
 rus, cui iustum, & verum * semper place-
 re præsumitur, quasi qui se, & omnes
 actiones conformet, & disponat ad ju-
 stitiam * poli, & fori, contingit verò
 quandoque, ut ajunt Philippus Corne-
 lius * & Zasius * ut princeps negotio-
 rum multitudine obrutus, ad ea omnia,
 quæ à se procedunt, haud advertere
 possit. Hinc evenit in imperio Germa-
 nico, quod mandata sine clausulâ ex-
 ceptionem sub, & obreptionis admit-
 tant, neque pars, contrà quam manda-
 ta impetrata sunt, illis pareat, præsu-
 mens nempè pravà informatione

impe-

* Bald. C. 1. N. 1. ff. de Const. Princ.

* Conf. 135. N. 3. vol. 4.

* C. 10. N. 28.

* Gail. observ. pract. lib. 1. Obs. 14.
 N. 1. 2. 3.

impetrata fuisse * quod ipsum confir-
 mat Alexander Papa III. qui non dissi-
 mulat in Aulâ Pontificiâ sæpius quo-
 rundam malas artes dominari, quibus
 iustitia violetur, neque tamen se ægrè
 laturum nunciat, si non factum, quod
 pravâ fuerat insinuatione suggestum.
 Quid igitur adversatur, ut non in hac
 ipsâ executionis latâ sententiâ suspicari
 liceat, illam esse sub, & obreptitiam, cer-
 tè non solum communes de Principe ra-
 tiones pro Alexandro VII. Romano
 Pontifice militant, sed ipsa pietas, sancti-
 tas, aliæque virtutes, & nobiles dotes,
 quibus Alexander claret: Verum quam
 vellem ab hoc inviso facto Alexandrum
 eximere, ne ejus integritati labes asper-
 gatur, aut sanctitas ejus injustitiæ sub-
 jiciatur,

* Can. 5. de rescript.

jiciatur, sed notum est, primum Pontificem
 Patris Nickel societatis Generalis Præ-
 fectioni, & Pallavicini nuper ad Cardinali-
 ciam dignitatem erecti artibus sic esse
 circumventum, & irretitum, ut nulla
 consilia ineat, nullas consultationes in-
 stituat, nullumque negotium peragat,
 non accedente prædictorum Patrum
 auctoritate: quid jam obstat, ut dici
 non possit, Alexandrum VII. pravâ sug-
 gestionem Jesuitarum inductum ad
 edendum adversus Valerianum
 Magnum mandatum nunquam editu-
 rus, si veritati locus constabit: at quam
 facile veritatem à Pontificis accessu
 excludere, illis præsertim, qui soli autho-
 ritate spectabiles Pontificem circum-
 stant, quam non difficile Pontifici per-
 suadere, Valeriani denuntiationem esse
 scandalosam in Ecclesiâ, perniciosam
 Orbi Christiano, & hæreticam, neque

ejus

ejus hæresim esse tam occultam, ut
prodi nequeat, quam vel ipse destinatus
conversioni Landgraviū Hassiæ prodide-
rit docendo, primatum Romani Ponti-
ficis ex *solo* sacro textu non posse proba-
ri, unde Romani Pontificis summæ au-
thoritati non tam apud domesticos,
quam externos decesserit: Nec minus
notum esse inter omnes Ecclesiasticos
ordines nullum esse, atque societatem
Jesu, quæ magis validè, & efficacius
Romani Pontificis dignitatem pro-
paget, hæreses contundat, quem ordi-
nem hæreseos crimine notare hæreti-
cum animum manifestat: his, & simi-
libus Pontificis animum persuasum
fuisse pro indubitato habeo, proinde
argumentor.

Manda.

Mandatum Alexandri VII. editur
 contrâ Valerianum Magnum in
 Carcerem mittendum, quod nun-
 quam editum fuisset Pontifice ve-
 rê informato, aut Valeriano Ma-
 gno præfente.

Quod verò nunquam editum
 fuisset Pontifice verè informa-
 to, aut Valeriano Magno præ-
 fente, admittit exceptionem
 sub, & obreptionis.

Ergo Mandatum Alexandri VII.
 editum contrâ Valerianum Ma-
 gnum in carcerem mittendum
 admittit exceptionem sub, & ob-
 reptionis.

Sed quod admittit exceptio-
 nem sub, & Obreptionis non
 necessariò sub poenâ illâ in
 Mandato contentâ illum, con-
 trà quem impetratum est, ob-

stringit ad parendum, quin impunè non paretur*.

Ergo Mandatum Alexandri VII. Contrà Valerianum Magnum in carcerem mittendum non necessario sub poenâ illâ in Mandato contentâ obstringit eundem ad parendum, quin impunè non paretur.

Parere tamen sequitur, ubi vis præcedit, quâ sine Valerianus Magnus Ecclesiæ Romanæ emeritus defensor & strenuus Athleta paruisset. Dedit olim in hoc genere administrandæ justitiæ omnibus principibus tum Politicis tum Ecclesiasticis imitandum exemplum Antiochus III. Rex Asiæ, qui ad omnes regni sui Urbes literas dedit, seriòq; monuit, quod si quid in litteris contineretur ejus nomine scriptum, legibus tamen adversum, crede-

* C. 5. de refer. Gail. Obs. pract. lib. 1. Obs. 14. N. 1. 2. 3.

crederent ignaro se huiusmodi litteras scriptas fuisse, & ideò eis non parerent. Quod & Anastasius imperator utiliter sancivit.*

Controversia Sexta.

Utrum Pontifex Romanus propter denunciationem societatis Iesu contrà Valerianum Magnum talem processum instituere potuerit.

Quamvis princeps legibus* solutus esse dicatur, haud tamen nullis omninò legum vinculis obstrictus tenetur, qui non minus legem naturalem, quæ violationem non sustinet, & divinam, quæ humanæ dispositionis auctoritatem superat, attendere habet, nisi leges naturales, & divinas contemnendo à Principis dignitate

L 2

cadere

* L. fin. C. si contrà jus, vel util publ.

* L. 31. ff de legibus,

cadere, & in tyrannum deformari velit, hinc est, quod uno suffragio omnes Doctores comprobant, Principem contra jus naturale, vel gentium nihil disponere posse, & si disponat, justam causam non præsumi, ut notat Baldus & * quod si autem contra jus positivum quicquam disponendum veniat, in dubio præsumitur causa justa, si Princeps proprio motu ex scientiâ certâ, & plenitudine potestatis aliquid rescribat, quia is jure * positivo non obligatur, non item si decernat ad partis adversæ petitionem, cum Principem importunitate, & falsis narratis supplicatis circumventum fuisse * præsumptio emergat neq;

* C. quæ in Eccl. N. 15. de Constit. Decius. N. 41. Panorm. * N. 14. Felin. N. 18. * L. ex imperfecto ff. de legat. 3. * Gloss. approb. in l. reliq. in verb. fin. ff. de poenis.

neq; principis intentio esse videatur, alicui injuriam facere, aut jus lædere, quin potius salvum, & illæsum * habere. Quare merito in controversiam adduco Alexandri VII. mandatum contra Valerianum Magnum emissum, & inquirō, utrum emittere potuerit sine offensione justitiæ, controversiæ finem ponit Argumentum.

Alexander VII. Pontifex Romanus mandat Valerianum Magnum ex monasterio extrahi, in carcerem dūci, & militum globo custodiri propter sibi factam denunciationem de societate Jesu hæresi, vel Atheismo infectâ, ad quam ille jure naturali, & divino, Cæsareo, & Pontificio obligatus erat.

Qui verò mandat Valerianum Magnum ex monasterio extra-

L 3

hi,

* C. super eo § hoc de offic, Iud. deleg. 1. L. nec avum C. de emancip. lib.

hi, in carcerem duci, & militum globo custodiri propter sibi factam denunciationem de focietate Jesu hæresi, vel Atheismo infectà, ad quam ille jure naturali, & divino, Cæsareo, & Pontificio obligatus erat, ille mandato tollit & evertit obligationem jure naturali & divino, Cæsareo, & Pontificio impositam.

Ergo Alexander VII. Pontifex Romanus mandato tollit, & evertit obligationem jure naturali, & divino, Cæsareo, & pontificio impositam.

Sed quia præter potestatem Romani Pontificis est obligationem talem dispensare, aut detrahere, consequitur ob mandatū illud emanatum ad Valerianum capiendum jus naturale, & divinum, Cæsareum, & Pontificium
 offen-

offensum esse, & Apostolicam jurisdictionem cessisse in dominationis abusu cum scandalo Christiani orbis damno Ecclesiæ, confusione curiæ Romanæ, & contemptu Religionis Orthodoxæ. Unde

Argumentor,

Valeriani Magni captivitas, incarceration, Romam deductio, totusq; processus judicialis à Pontifice Romano mandatus offendit jus naturale, & divinum, Cæsareum, & Pontificium quia ejusdem tollit obligationem.

Sed quod offendit jus naturale & divinum, Cæsareum, & Pontificium illud à summo Pontifice nec disponi, nec dispensari, nec administrari potest, & si disponatur, dispensetur, administretur, adversus justitiam sacram & humanam peccatur.

L 4

Ergo

Ergo Valeriani Magni Captivitas, incarceration, Romam deductio, totusq; processus judiciarius à summo Pontifice mandatus non disponi, non dispensari, non administrari, & mandari potest salvà justitià & salvo jure Principatus tum Politici, tum Ecclesiastici.

Controversia Septima.

Utrum Pontifex Romanus mortaliter peccaverit mandando Valerianum Magnum capi, incarcerari, & captivum Romam deduci?

Ardua est hæc controversia & fortè in quorundam conspectu scandalosa, quod Romani Pontificis factum peccati mortalis crimine notare attentem, ausus sanè magnus, quem facit conscientiam urgens religio, & divinus Zelus, cujus virtutè excitatus
ego

ego in Romano Pontifice Apostolicam Autoritatem venerabundus colo, & suspicio, factum tamen Autoritatis Apostolicæ malè amictō nomine patratum improbo, & reprehendo, reprehendendū omnino, quod Valerianum Magnum invinculis duci, Romanq; deduci mandavit, virum Catholicum, & inculpatae vitæ, disciplinæ Ecclesiasticæ Observatorem strictissimum, Romanæ Ecclesiæ Vindicem acerrimum, hæreticorum dormitorem fortissimum: mandatum hoc coram Deo iniquum est, & manifestum involvit peccatum mortale, quod ostendo.

Mandatum pontificium de incarcerando Valeriano Magno directè coram toto Christiano Orbe eidem conciliat certum crimen hæreseos, quia suspectus esse non potest, siquidem publica inflicta poena car-

ceris crimen hæreseos esse manifestum & notorium arguit.

Quod verò directè coram toto orbe Christiano conciliat certum crimen hæreseos, est peccatum mortale in conciliante si incertum, imo falsum est, non enim potest major infamia Homini Christiano inuri, quam læsæ divinæ Majestatis crimen quo tum jure canonico, tum civili omnibus dignitatibus, honoribus, possessionibus, ipsâ deniq; vitâ privatur.

Ergo Mandatum Pontificium est peccatum mortale inmandante.

Argumentor Secundo.

Pontifex Romanus mandat Romanam captivum duci Valerianum Magnum virum sincerè Catholicum, qui in extremo ætatis suæ senio 73. annorum constitutus est,
&

& ab assiduis Podagræ doloribus,
 à vitæ austeritate, à defunctis per
 omnem vitam laboribus viribus ex
 haustus, ut vix gradum promove-
 re possit.

Sed qui mandat Romam capti-
 vum duci Valerianum Mag-
 num virum sincerè Catholicum
 qui in extremo ætatis suæ senio
 73. annorum constitutus est,
 & ab assiduis podagræ dolori-
 bus, à vitæ austeritate, à defun-
 ctis per omnem vitam labori-
 bus, viribus exhaustus, ut vix
 gradum promovere possit, di-
 rectè per mandatum dat occasi-
 onem mortem accelerandi.

Ergo Pontifex Romanus directè
 per mandatum dat occasionem
 mortem accelerandi.

Qui verò directè per mandatum

dat occasionem mortem accelerandi, is habet animum & intentionem mortē accelerandi.
Ergo Pontifex Romanus habet animum & intentionem mortem accelerandi.

Qui autem habet animum & intentionem mortem accelerandi, ille de homicidio tenetur quia animus & intentio delinquentis distinguunt * maleficia
Ergo Pontifex Romanus de homicidio tenetur.

Sed qui de homicidio tenetur, ille peccat mortaliter.

Ergo Pontifex Romanus mandando Valerianum Magnum captivum Romam deduci peccat mortaliter.

Con.

* L. qui injuriæ. ff. de furto L. quod Reip. ff. de injur. L. 1. C. L. Cornel. de sicariis.

Controversia Octava.

Utrum Romanus Pontifex mortaliter peccet fovendo, & prote-
gendo societatem Jesu à Valeriano
Magno hæreseos vel Atheismi de-
nunciatam.

Jus utrumq; Cæsareum, & Pon-
tificium insectatur fautores, & recep-
tores eorum, qui imperio proscripti
vel Ecclesià ejecti sunt, jubetq; pœ-
nam eandem, quam reos subire, sic
inquit textus * *Latrones quisquis rece-
perit, & eos offerre iudicibus super sederis,
supplicio corporali, aut dispendio faculta-
tum pro qualitate personæ, & iudicis æ-
stimatione plectetur*, quod idem impe-
rii constitutionibus sanctum est, ut
cum imperii hostibus proclamatis
nulla

* L. 1. ff. de recept. L. congruit. ff de
offic. præf. L. 1. C. de iis qui lat: vel
alio. Crimin. reos. occult.

nulla conversatio nec conjunctio ha-
 beatur, sicut prohibetur cum iisdem
 quos censura Ecclesiastica perstrinxit
 * quibuscum qui agit, aut eos domo,
 mensâ, colloquio excipit eâdem pœ-
 nâ tenetur * quia membra Ecclesiæ
 esse desinunt: quod si igitur tantâ se-
 veritate lex animadvertat in recepta-
 tores vel proscriptorum vel excom-
 municatorum ad cavenda plura mala
 quæ ex communione progigni possent
 majus omnino delictum erit in ipso
 Iudice, si illos, qui notoriè scelerati
 sunt, foveat, & officii sui autoritate
 protectum eat, quia ille qui dignitate
 illustris * magis delinquit, adeòq;
 gravi Romanus Pontifex piaculo se
 obstringit tuendo societatem Iesu,
 quæ

* C. felicitis de pœnis

* C. 2. de Except. 11. Q. 3.

* C. decernimus. de sentent: Exam.

11. Q. 3.

quæ hæresi, vel Atheismo à Valeriano Magno denunciata, & notoriè convicta est nec ullum ab hoc delicto ignorantia excusare potest, quæ regulariter tantisper præsumitur, donec scientia * probetur, scientia autem probatur, si factum publicè notorium * sit, quod tollit ignorantia præsumptionem, siquidem ignorare quod publicè manifestum est, crassa, & supina, atq; affectata fit ignorantia, quæ scientia * comparatur: jam verò societatem Iesu hæresi, vel Atheismo esse infectam facta penè quotidiana impunè commissa evidenter produnt, & quod toti Orbi Christiano notorium est, esse non potest, ut soli Ro-

* ut nulli iudices § necessarium Aut.

* C. præsumitur de reg. jur. * L. sed etsi pupill. § proscribere. ff. de instit. act. * C. 1. de post. prælat. L. regula § sed facti. ff. de jur. & fac. ignorant.

Romano Pontifici qui ex officio Ecclesiasticam disciplinam observat, & pastorali munere monitus Religiosorum Ordines in perfectione morum vitæq; religiosæ conservare studet, ignotum & obscurum fit : Sed si Romano Pontifici notum societatem Jesu hæresi, vel Atheismo esse infectam, Cur illam sub suam protectionem accipit, cur illam autoritate Apostolicâ tuetur, cur Valerianum magnum denunciante carceris poenâ punit, & mortis evidenti discrimini exponit, cur non potius societatem corruptis moribus purgat, & deformatam reformare animum operamq; sumit? quare ita Argumentor.

Romanus Pontifex negligit societatem Jesu hærescos, vel Atheismi denunciata, & notoriè convictam cognoscere, corrigere, & reformare, ad cujus officium pertinet

net de quolibet mortali peccato
corripere quemlibet Christianum,
& si correctionem contempserit
per distractionem Ecclesiasticam
cöercere.*

Qui verò negligit societatem
Jesu hæreseos , vel Atheismi
denunciata, & notoriè con-
victam cognoscere, corrigere
& reformare, ad cujus officium
pertinet de quolibet mortali
peccato corrigere quemlibet
Christianum , & si correctio-
nem contempserit , per distri-
ctionem Ecclesiasticam coërce-
re, ille negligit maximam, &
præcipuam sui muneris provin-
ciam, ad quam obeundam spe-
cialiter suffragio , & consensu
totius Ecclesiæ vocatus & ele-
ctus est.

Ergo

* Innocent, III, C. novit. de judiciis.

Ergo Romanus Pontifex negligit maximam, & præcipuam sui muneris Apostolici provinciam, ad quam obeundam specialiter suffragio, & consensu totius Ecclesiæ vocatus, & electus est.

Sed qui negligit maximam, & præcipuam sui muneris Apostolici provinciam, ad quam obeundam specialiter suffragio & consensu totius Ecclesiæ vocatus, & electus est, ille mortaliter peccat, si enim, quod docent * Laym: Suarez. Sanchez. *mortale peccatum committat, quod proximi peccatum mortale non impedit, si possit, ob mali temporalis timorem*, quo magis peccato obnoxius mortali Romanus Pontifex qui ex correctione societatis non rerum temporalium

* Lib. 6. Mor. Cap. 28.

tum detrimentum, sed commodum & utilitatem totius Ecclesiæ sperare habet.

Ergo Pontifex Romanus peccat mortaliter.

Argumentor secundo ex verbis Navarreg * quibus ait : *Cujus est judicare de sanitate corporis, etiam est judicare de iis quæ conservant eam, ut corpori applicentur, & de his, quæ impediunt eam, ut tollantur*, quod si autem judicare negligat de iis, quæ conservant incolunitatem ut corpori applicentur, & de his, quæ impediunt, ut tollantur, neq; judicare habet de sanitate corporis, cujus conservationem non pendit, aut impedimenta non removet, quod cedit non minus in dedecus, quam in delictum, unde ratiocinium concinno.

Pontifex Romanus negligit judicare de iis, quæ societatem Iesu ab
interi-

interitu conservant, ut illi applicentur, & de iis quæ impediunt, ut tollantur.

Qui autem negligit judicare de iis, quæ societatem Jesu ab interitu conservant, ut illi applicentur, & de iis, quæ impediunt, ut tollantur, negligit judicare de ipsa societatis incolumitate, quod tamen ejus officio peculiare est.

Ergo Pontifex Romanus negligit judicare de ipsa societatis Jesu incolumitate, quod tamen ejus officio peculiare est.

Sed qui negligit de ipsa societatis Jesu incolumitate judicare quod tamen ejus officio peculiare est, ille negligit numeris sui rationem, quæ negligentia involvit peccatum mortale.

Ergo Romanus Pontifex negligit
mu-

muneris sui rationem, quæ negligentia involvit peccatum mortale. Quia non solum negligit, sed & eandem societatem fovet, & protegit si quidem Valerianum Magnum propter denunciationem ex Monasterio extrahi, in carcerem mitti, & captivum Romam duci jubet, societate Jesu interea in malitiâ, quam totus Orbis Christianus, vel invitus colat, & veneretur, triumphante, & hæresin vel Atheismum *ad Majorem Dei gloriam* propagante: sed quæ est hæc Ecclesiæ Romanæ infelicissima conditio, ut sacra ejus Majestas in terris ab universis veneranda non solum impiis hæreticorum manibus vi illatâ violetur, turpibusq; Antagonistarum injuriis perstringatur, verum ab ipsis suis filiis, qui in Ecclesiâ nati, enutriti, educati, exaltati sunt, atrocissimis contumeliis, & fœdis nominibus polluat

luatur atq; contaminetur , an non
 memoriam subiit, te alloquor socie-
 las Jesu Ecclesiæ Dei vinea olim electa
 quæ jam facta es amara , te esse illam
 ipsam societatem, quæ præeuntibus
 Ignatio, & Xaverio viris sanctissimis
Majorem Dei gloriam unicam inter fi-
 deles, & infideles, inter grassantes hæ-
 reticorum turbas acerrimè propu-
 gnasti, & per omnes Mundi plagas
 latissimè propagasti, quæ Ecclesiæ in-
 columitatam procurasti, quæ Hæresi
 archarum emergentium damnata ca-
 pita conculcasti, errorum, & hæresum
 pestilentem luem sustulisti, & univer-
 sum deniq; Christianum orbem, quâ
 morum sanctitate-quâ doctrinæ cla-
 ritate illustrasti : quomodo facta es
 retrorsum ? ut studium illud tuum
 impensissimum *ad majorem Dei glori-*
am in privatam societatis tuæ ampli-
 ficandæ utilitatem turpi, & sacrilego
 ausu

ausu commutaveris, quomodo recal-
 citrasti in Ecclesiam olim dilectam?
 ut quæ te super omnes Ecclesiasticos
 Ordines singulari prærogativa extu-
 lit, dignitate ornavit, honoribus au-
 xit, gratiis, & favorum indultis locu-
 pletavit cōcessas immunitates, & pri-
 vilegia in profanos tuæ ambitionis
 usus convertas, sacramentorumq;
 Mysteria tibi dispensanda data Chri-
 sti fidelibus cum mendaciis, fraudi-
 bus, & dolis administres, quomodo
 facta es abominabilis, & gravis ad
 videndum quæ in Evangelizando o-
 lim speciosa, & coram Deo, & homi-
 nibus verbo, & operibus magna in
 confutandis Erroribus, in damnan-
 dis Hæresibus, in domandis hærefiar-
 chis hodie exinanita ac reddita ste-
 rilis degenerasti in infelix vitiorū lo-
 lium, ipsaq; Ecclesiā sanctā erroribus,
 scandalis, sceleribus, hæresi, & Athe-
 ismo

ismo foedissimè polluis, & conspurcas.
*Manus enim tuæ * contaminatæ sunt vi-*
duarum præda & digiti tui iniquitate,
labia tua loquuntur falsum & lingua tua
perversitatem medicatam effert: Nemo
est qui clamet pro justitia, & nemo qui
disceptet pro veritate quisq; confidit Au-
læcismo rei inani & loquitur vanum con-
cipit piorum exercitiorum laborem,
& parit mendacium Ova hæmorrhoi ex-
cluditis & telas aranei texitis, qui
comedit ex ovibus vestris, moritur, etiam qui
aspergitur pedibus vestris ad mala per-
petranda uno studio concurritis, & se-
stinatis ad fallendum omnes dolo, & men-
daciis, cogitationes vestre sunt cogitatio-
*nes iniquæ & propter * improbitatem*
mercaturæ quam cum sanctis, & al-
taribus exercetis, profanas sanctuari-
um

* Es. C. 58. v. 3. 4. 5.

* Ezech. C. 27. v. 18.

um Dei, heu societatem Jesu visu deformem & auditu horrendam! Hæc tamen societas sceleribus atra, flagitiis immanis, Hæresi, & Atheismo infecta in medio Ecclesiæ gloriosa floret ad deflorationem virtutis, ad corruptionem bonorum morum, ad labe inficendos teneros juventutis animos, ad rerum publicarum dispendium, ad Regnorum, & Principatum periculum, ad detrimentum Orbis Christiani: Neq; enim porro superest fundamento jacto haud facile concutiendo quod societatem à malitiâ, & perpetrandorum scelerum libidine contineat, si cum societatis, commodo agatur, & dominationi prorogandæ expedire videatur: Offenduntur leges divinæ, violantur leges naturales, contemnitur jus Cæsareum, Pontificum Canones, & decreta posthabentur, regularumq;

M

con-

constitutiones negliguntur, ut societatis Monopolium confirmetur, & in omnes Ecclesiasticos, & Politicos status dominandi arrogata jurisdictio stabiliatur: Hinc monastica vitæ Professio à Christo probata, & ab Ecclesia laudata, à solâ societate vilipendenda proponitur, Religiosorum fama, pietateq; comparata existimatio in contumeliam trahitur, ordines Ecclesiastici spernuntur, Christi dignitati detrahitur, sanctorum, & Apostolorum memoria exstinguitur, Ignatii & Xavery nomina ad divinitatem sacrilegè extolluntur, sacramenta ex divinâ gratia Ecclesiæ concessa munera profanantur, Pœnitentium confessio administrandæ societati adhibetur, pietatis Christianæ instituta excercitia evadunt exercendæ ambitionis opportuna instrumenta, viduarum possessiones pietatis titu-

tulo occupantur, testamenta jure,
 injuriâ compilantur, Majorum ulti-
 mæ voluntates rumpuntur, omnia
 deniq; jura divina, & humana certâ
 societatis malitiâ læduntur & con-
 culcantur, quasi scelera abire in virtu-
 res, & quæ iniqua, æqua fieri possent,
 si ubiq; jactabundi præferant titu-
ad Majorem Dei gloriam: Verum cum
 flagitiorum enormitas, & probata à
 societate peccandi mortaliter con-
 fuetudo redundet in Ecclesiæ oppres-
 sionem, & totius Christianæ Rei-
 publicæ subversionem, consilio, &
 facto opus est: Utroq; pollent Prin-
 cipes, si impendere velint, & consu-
 lere præsentissimis Ecclesiæ, & Rei-
 publicæ minitantibus periculis, at cui
 consulendi officium magis incumbit,
 quam Alexandro VII. Romano Pon-
 tifici? Qui ex Christi institutione Ro-
 manæ Ecclesiæ Oecumenicus est Pa-

stor, & Antistes, qui omnium Chri-
 sti fidelium, præcipuum Religioso-
 rum, ad quorum vitam, mores, do-
 ctrinam se conformant Laici, univer-
 salem gerit curam, & pãstoralem sol-
 litudinem, qui ex Apostolicæ dig-
 nitatis fastigio, quasi ex sublimi spe-
 culâ Pontificiæ providentiæ oculis to-
 tius Ecclesiæ coram sibi objectam
 tuetur faciẽm, sed deformatam, &
 pollutam à societate Jesu, quæ Hære-
 si, vel Asheismo infecta est: eccur re-
 formari, & foedius pollui dissimulat?
 Dissimulare non habet, post denunci-
 ationem Valeriani Magni sibi, & suis
 Prædecessoribus factam, quare verò
 Ecclesiam, cujus est Rector, & Mo-
 derator foedis societatis moribus &
 execrandis vitiis contaminari cum
 offensione leges divinæ, & scandalo
 Christianorum tam patienter susti-
 net, causam dicere non possum? Et

si velim, haud integrum, quia verò hæc diuturna Romani Pontificis in corrigendis sceleribus, & emendandis corruptæ societatis moribus dissimulatio occasionem præbet Christi fidelibus errandi, & heterodoxorum studium in impugnandâ Romana Ecclesia confirmat, uideor mihi audire ab alto Deum vehementi indignatione correptum loquentem, & dicentem contrâ Alexandrum VII. Pontificem, qui *pascit populum Ecclesiæ Romanæ: tu dispergis * societatem meam, & dispellis illam, quia non visitas eam, dedi ** o Alexander, tanquam, qui in terris Ecclesiasticæ gubernationis vires meas geris, *te inquam dedi speculatorem societatis Jesu ut audiens ex ore meo verbum, moneas eam ex me, tu autem non loqueris monendo improbam societatem ut desistat à viâ suâ, ipsa improba*

M 3

pro-

* Ezech. C. 34. v. 7. 8.

*propter iniquitatem suam moritur & interit: Ecce Ego * animadversurus sum in te malignitatem dissimulationis tuæ, & sanguinem * extinctæ societatis è manu tua requiram. Vos vero, Imperator, Reges, Principes, qui Reipublicæ admoti politicæ gubernationis sustinetis curam, consulite vobis, prospicite Patriæ, societas Jesu dominatur vobis, vestris, omnibus, vobis per Conscientias, quas moderantur vestris per liberos, quos instituunt, omnibus per potentiam, quam usurpant: Conscientias vestras rimantur, & simul consilia, quæ promouent, vel amouent, ut societati salutaria, vel noxia esse videntur. Liberos vestros erudiunt illo eventu, quem Germania nostra sentit adversum: quotus enim quisq; est, qui ex Jesuiticâ*

** Jsa. Jer. C. 23. v. 2.*

eâ informatione solidæ eruditionis
 referat fructum , à primis annis non
 tam in humanioribus litterarum stu-
 diis, quam succedente ætate in subli-
 mioribus illis præceptionibus traditis
 quæ multæ, & molestæ, non justæ &
 scientificæ sunt, nec instituendi modus
 habetur , siquidem non diversa do-
 cendi Methodus adhibetur, in illo,
 qui olim Rerum publicarum admini-
 strationem pertractabit, ab eo, qui
 dicaciter ex Cathedrâ de materiâ pri-
 mâ, & de ejus appetitu atq; capaci-
 tate similibusq; ineptiis Scholasticis
 cum plausu suorum disputaturus est:
 dum verò consiliariorum Conscien-
 tiarum sunt directores, an in vestra
 consilia inquirere arduum & explora-
 re vetitum? quibus perspectis Mini-
 strorum operâ, qui plerumq; Jesuitico
 favore corrumpi solent, statum ve-
 strum turbare affligere, perdere prom-
 ptum

ptum habent, nec Exemplā veritati
 contestandæ desiderantur, quę plura
 commemoranda, si luberet, aut igno-
 ta, at in confesso est Regiam Lusita-
 niæ Regum Prosapiam in Sebastiano
 Rege * extinctam Consulente soci-
 etate, quæ Regis educationi admota
 Juvenis Regis vehementes, & martia-
 les Spiritus non solum non compes-
 cuit, sed etiam auxit, & provocavit,
 ut temerè bellum inferret Marrocco
 Mauritaniæ Regi, ex quo Regni Clades,
 & Regis mors secuta est, quæ damna,
 & quas Calamitates societatis consilia
 Cæsari suggesta contrā Saxonem dedere
 annis superioribus, Germania sensit,
 interea non sentiens, quæ mala quoti-
 diè in omnem Germaniam à societate
 Hæresi, vel Atheismo infecta emanent,
 & occultā quādam vi ipsa Germaniæ
 nostræ viscera penetrent, afficiant,
 corrumpant; Sed quo usque hoc ma-
 lum

lum Ecclesiam Dei cum planctu piorum
 invocantium auxilium de sancto affli-
 get? quousque hæc virtutum pestis in
 Rempublicam crudeliter sævire perget?
 Donec autoritate Romani Pontificis
 Oecumenici per Ecclesiam Pastoris, &
 supremi in Ecclesiasticis causis admini-
 strandis Judicis, Consilioq; & operâ,
 Imperatoris, Regum, & Principum So-
 cietas Jesu Hæresi, vel Atheismo defor-
 mata non reformetur, aut si reforma-
 tionem non sustineat non dissolvatur,
 funditus excindatur, & evertatur: Ita
 censeo societatem Jesu, & sentio Obser-
 vantissimus ego, & fidelis Ecclesiæ Ro-
 mano-Catholicæ alumnus, atq; sentire
 cogor Christi præceptis institutus, &
 primæ Ecclesiæ, cujus autoritatem in-
 primis attendo, & observo, Canonibus,
 & Constitutionibus inductus ad Majo-
 rem Dei gloriam, Ecclesiæ utilitatem,
 & Christiani Orbis
 felicitatem.

Es-

Errores, qui hoc scriptum irreperit,
 Lector Christiane, pro tuo adfectu
 corriges, correcturus ego, si ne-
 gotia, quorum causâ abesse coa-
 ctus sum, prælo litterario adesse
 concessissent. His vale, & quæ
 conferunt, Christianæ vitæ insti-
 tuendæ adhibe.

*Index eorum, quæ in
opere defensionis inve-
niuntur.*

- E** Pistola Theophili ad Lectorem
Christianum. Pag. 3.
Argumentum defensionis Ca-
tholicæ Pag. 28.
Facti Oenopontani inter Leopoldum,
Archiducem, & Jesuitas historia. p. 30.
Ex Facto deductæ Propositiones. p. 33.
Quod societas Jesu hæresi, vel Athe-
ismo sit infecta Probatio I. Pag. 35.
Quod Jesuitæ non efficaciter pœniten-
tiæ sacramentum administrent.
Argumentatio I. P. 36.
Quod Jesuitæ Pœnitentiæ sacramentum
administrando peccent mortaliter.
Argumentatio II. P. 38.

N

Quod

Index.

Quod Jesuitæ Pœnitentiæ sacramentum
ministrando peccent mortaliter.
Argumentatio III. P. 40.

Quod Jesuitæ Pœnitentiæ Sacramentum
ministrando sacrilegium commit-
tant. Argumentatio IV. Pag. 41.

Quod Jesuitæ Religiosorum Ordines
infamando peccent contra Justitiam.
Argumentatio V. P. 42.

Quod Jesuitæ Aulae Oenipontanae scan-
dalum grave activum præbeant. Ar-
gumentatio VI. P. 44.

Quod Jesuitæ Occasionem dent Pœni-
tentiæ Sacramentum vel contem-
nendi, vel profanandi. Argumenta-
tio VII. Pag. 46.

Quod Jesuitæ Pontificum decreta con-
temnant, Ordinis Constitutiones
offendant, & foveant doctrinam
communi Theologorum sententiæ
adversam. Argumentatio VIII. P. 48.

Quod societas Jesu hæresi, vel Atheis-
mo sit infecta. Conclusio. P. 53.

Facti

Index.

Facti inter Caramuelem de Lobkouit, &
Jesuitas Historia. Pag. 59

Ex facto deductæ Propositiones. P. 63.

Quod societas Jesu hæresi, vel Atheismo
sit infecta. Probatio XII P. 64.

Quod Jesuitæ gravissimè peccent Argumentatio I. Pag. 64.

Quod Jesuitæ mortaliter Peccent, & ac-
tione iniuriarum teneantur, Argu-
mentatio. II. P. 65.

Quod Jesuitæ sine cooperantes & primò
efficientes causæ peccandi mortaliter
Argumentatio. III. P. 66.

Quod Jesuitæ omittant, ad quod tenen-
tur, & omittenda committant Argu-
mentatio. IV. P. 70.

Quod Jesuitarum autoritate Monachi
usurpavêre jurisdictionem sibi non
competentem contra prælatum cum
peccato mortali. Argumenta-
tio. V Pag. 73.

Quod Jesuitæ ex certâ malitiâ peccent.
Argumentatio. VI. P. 75.

Index.

Quod societas Jesu hæresi, vel Atheismo
sit infecta. Conclusio. P. 77

Facti inter Dominicanos & Jesuitas
Historia, P. 80.

Ex facto deductæ Propositiones. P. 88.

Quod societas Jesu hæresi, vel Atheismo
sit infecta. Propatio. III. P. 90.

Quod Jesuitæ Conceptionem B. V. de-
fendant, cum offensione Domini-
corum, & scandalo Christianorum,
peccentq; mortaliter. Argumenta-
tio I. pag. 91.

Quod Jesuitæ impugnando Conceptionem
cum macula adhuc controver-
sam peccent mortaliter. Argumen-
tatio II. P. 92.

Quod Jesuitæ Dominicanos infaman-
do gravissimè, & mortaliter peccent.
Argumentatio III. P. 93.

Quod Jesuitæ summorum Pontificum
decreta contemnant & hæreticis
contemnenda faciant. Argmenta-
tio IV. P. 95.

Quod Je-

Index.

- Quod Jesuitæ Anathemata sint.** Argumentatio. V. pag. 98.
- Quod Jesuitæ hæreticis occasionem præbeant malè sentiendi de Ecclesia Romano-Catholica, & in erroribus perseverandi.** Argument. VI. 100.
- Quod Jesuitæ Dominicanorum Ordini gravissimè decraherent cum peccato mortali.** Argumentatio. VII. p. 101.
- Quod Jesuitæ B: V: dignitati detrahant.** Argumentatio. VIII. P. 107
- Quod Jesuitæ Cæsaream dignitatem ludibrio habeant.** Argumentatio IX. P. 110
- Quod Jesuitæ abusive, & indigne sacra Mysteria administrent.** Argumentatio. X. Pag. 112
- Quod Jesuitæ Dominicanis directè nocere contendant.** Argumentatio. XI. Pag. 114.
- Quod Jesuitæ Dominicanorum ordinem cum peccato mortali infament.** Argumentatio. XII. P. 116.
- N 3. Quod

Index.

Quod Jesuitæ Theologiæ studiosis directæ noceant. Argument. XIII. P. 117.

Quod Jesuitæ Cæsari cum peccato mortali mentiantur. Argumentatio. XIV. P. 118.

Quod Jesuitæ peccent tum in leges naturales, tum civiles. Argumentatio. XV. Pag. 119.

Quod societas Jesu hæresi, vel Atheismo sit infecta. Conclusio. P. 121.

Facti de sanctis societatis Jesu Historia. Pag. 124.

Ex facto deductæ Propositiones. P. 127.

Quod societas Jesu hæresi, vel Atheismo sit infecta. Probatio. IV. P. 128.

Quod Jesuitæ sint contumeliosi in sanctos. Argumentatio. I. P. 130.

Quod Jesuitæ Christo injuriam inferant. Argument. II. P. 131.

Quod Jesuitæ sint Idololatæ. Argumentatio III. Pag. 132.

Quod Jesuitæ nomen S. Ignatii prostitu-

Index.

tuant ad contemptum. Argumen-
tatio. V. P. 133.

Quod Jesuitæ historiæ veritati fa-
bulas assuant. Argument, V. P. 135.

Quod Jesuitæ diabolo majorem penam
infligant, quam olim inflicta fuerit.

Argumentatio. VI. Pag. 138.

Quod Jesuitæ textus sacros sacrilegè
sanctis accommodent. Argumen-

tatio. VII. P. 139.

Quod societas Jesu hæresi, vel Atheismo
sit infecta. Conclusio. p. 145.

Doctrinæ Jesuiticæ specimen. P. 146.

Ex doctrinâ deductæ Propos. P. 148.

Quod societas Jesu hæresi, vel Atheismo
sit infecta. Probatio. V. P. 149.

Jesuitæ sibi contradicunt in sigillo

Confessionis, quorum alij esse obli-
gationem iuris divini, alij esse ex
praxi & traditione Ecclesiæ docent.

Argumentatio. I. P. 150.

Jesuitæ docent doctrinam erroneam,
scandalosam, hæreticam, Atheisti-

cam

Index.

cam, & perniciosam dispositam ad
subvertendum universum Christi-
anum Orbem, excindenda Regna,
& evertenda imperia. Argumenta-
tio II. Pag. 157

Jesuitæ violant iuris divini obligatio-
nem, quæ cujuscunque boni con-
sequendi vel mali avertendi causâ
quodcunq; peccatum revelare vetat
Argumentatio. III. P. 159

Jesuitæ reiiciunt perpetuam traditio-
nem, & praxim Ecclesiæ. Argumen-
tatio. IV. Pag. 162.

Jesuitæ traditionem Ecclesiæ mutant in
jus divinum. Argumentatio V. P. 163.

Juxta Jesuitarum doctrinam Reges, &
Principes secundo-geniti profiten-
tur votum Religiosæ Paupertatis.
Argumentatio VI. P. 174.

Quod societas Jesu hæresi, vel Atheismo
sit infecta. Conclusio. Pag. 180.

Utrum

Index.

Utrum Valerianus Magnus denun-
tando societatem Jesu hæresi, vel
Atheismo infectam, in leges Christi-
anas, aut Pontificias deliquerit?
Controversia I. P. 187.

Utrum Valerianus Magnus denunci-
ando Romano Pontifici societatem
Jesu hæresi, vel Atheismo infectam
eandem infamaverit? Controver-
sia II. P. 112.

Utrum Valerianus Magnus propter
denuntiatam societatem Jesu hæresi,
vel Atheismo infectam capi, & in
carcerem detrudi potuerit? Contro-
versia III. P. 218.

Utrum Valeriani Magni denuntiatio
de societate Jesu hæresi, vel Atheismo
infectâ tam gravis, & periculosa fue-
rit, ut judicium ab executione insti-
tuendum? Controversia IV. P. 225.

Utrum executionis sententia pro in-
carcerando Valeriano Magno lata
ab Alexandro VII. Pontifice Romano
ad-

Index.

admittere potuerit exceptionem
sub, & Obreptionis? Controver-
sia V. P. 134.

Utrum Pontifex Romanus propter de-
nuntiationem societatis Jesu contrâ
Valerianum Magnum talem pro-
cessum instituere potuerit? Contro-
versia VI. P. 241.

Utrum Pontifex Romanus mortaliter
peccaverit mandando Valerianum
Magnum capi, incarcerari, & capti-
vum Romam deduci? Controver-
sia VII. P. 246.

Utrum Romanus Pontifex mortaliter
peccet fovendo, & protegendo so-
cietatem Jesu à Valeriano Magno
hereseos, vel Atheismi denuntiata?
Controversia VIII. P. 251.

Totius operis Epilogus. Pag. 258.

Magni, Valeriano,

Christiana et catholica defensio adversus Societatem Jesu

S.l. 1661

Jes. 24#Beibd.3

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10567452-5

VD17 12:114279E